

การศึกษามลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค
KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้
ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

A STUDY OF COMPREHENSIVE READING ACHIEVEMENT OF
MATTHAYOMSUEKSA 2 STUDENTS USING KWLH PLUS TECHNIQUE WITH
THINK-PAIR-SHARE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับ
กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

โดย มนตรี เกื้อทาน

สาขาวิชา การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร. บำรุง ชำนาญเรือ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชลธิชา หอมฟุ้ง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร. บำรุง ชำนาญเรือ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ สมพร ร่วมสุข)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ประพนธ์ เรืองณรงค์)

59255307 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

คำสำคัญ : การอ่านจับใจความ, เทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

พระมหา มนตรี เกื้อทาน: การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ดร. บำรุง ชำนาญเรือ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน 44 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

59255307 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : COMPREHENSIVE READING, KWLH PLUS TECHNIQUE WITH THINK-PAIR-SHARE

PHRAMAHA MONTREE KUEATHAN : A STUDY OF COMPREHENSIVE READING ACHIEVEMENT OF MATTHAYOMSUEKSA 2 STUDENTS USING KWLH PLUS TECHNIQUE WITH THINK-PAIR-SHARE THESIS ADVISOR : BAMROONG CHAMNANRUA

The purposes of this research were to: 1) compare the comprehensive reading achievement of Matthayomsueksa 2 students before and after the learning management using KWLH Plus technique with Think-Pair-Share. 2) study the students' opinions towards the KWLH Plus technique with Think-Pair-Share. The sample of this research were 44 Matthayomsueksa 2/9 students of Satriwatabsornsawan School, Phasi Charoen District, Bangkok in the second semester of the academic year 2018.

The research instruments were lesson plans, an achievement test and a questionnaire on the students' opinions towards the KWLH Plus technique with Think-Pair-Share. The data were analyzed by mean, standard deviation and dependent samples t-test.

The result of the study were as follows:

1. The students' comprehensive reading achievement after using KWLH Plus technique with Think-Pair-Share was significantly higher than before using KWLH Plus technique with Think-Pair-Share at .01 level.

2. The students' overall opinions towards the KWLH Plus technique with Think-Pair-Share were at a high agreement level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด” ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วย ความกรุณา ความเอาใจใส่ การให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จาก อาจารย์ ดร.บำรุง ชำนาญเรือ รองศาสตราจารย์สมพร ร่วมสุข และ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขออนุโมทนาขอบคุณอย่างสูง

ขอเจริญพรขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา หอมพุ่ม ประธานกรรมการตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ประพนธ์ เรืองณรงค์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อความสมบูรณ์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอเจริญพรขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปริชาเศรษฐ อาจารย์ ดร.ปรดี ประทุม สุวรรณ อาจารย์พัชรา เศรษฐี ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือและช่วยปรับปรุง แก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

ขอเจริญพรขอบคุณคณะผู้บริหาร ครู นักเรียนโรงเรียนสตรีวัดอัสสัมชัญที่ให้ความร่วมมือ อย่างดีในการเก็บข้อมูลการวิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอเจริญพรขอบคุณคณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาท ความรู้ให้คำแนะนำและประสบการณ์อันมีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณเพื่อนร่วมสาขาวิชาการสอน ภาษาไทยที่ได้ให้ความช่วยเหลือและกำลังใจเสมอมา

อนึ่ง ขอกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณพระธรรมเจดีย์ (เขมจารี ป.ธ.๙) เจ้าสำนักเรียนวัด ทองนพคุณ พระครูสุมนสุขวัฒน์ (สุมน) องค์อุปถัมภ์ของผู้วิจัย คุณพ่อเฉลิม เกื้อทาน คุณแม่สวี เกื้อทาน และพี่สาว ที่ให้การอุปถัมภ์และมอบความรักความเมตตา ดูแล ห่วงใยและเป็นกำลังใจให้แก่ ผู้วิจัยเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดา ครู อุปถัมภ์อาจารย์ทุกท่าน ที่ได้เมตตาอบรมสั่งสอนและให้การสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัย ซึ่งทำให้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้ทุกประการ

มนตรี เกื้อทาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
กรอบแนวคิดการวิจัย	9
คำถามการวิจัย	12
วัตถุประสงค์การวิจัย	12
สมมติฐานการวิจัย	12
ขอบเขตการวิจัย	12
นิยามศัพท์เฉพาะ	13
ประโยชน์ที่ได้รับ	14
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	16
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	16
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์	18
การอ่านจับใจความ	22
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ	22
ความหมายและความสำคัญของการอ่านจับใจความ	23
ประเภทของการอ่านจับใจความ	24

หลักการของการอ่านจับใจความ.....	25
จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ	26
การอ่านจับใจความในงานเขียนแต่ละประเภท.....	27
การประเมินการอ่านจับใจความ	31
ประโยชน์ของการอ่านจับใจความ.....	32
การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus.....	33
ความเป็นมาของเทคนิค KWLH Plus.....	33
เป้าหมายของเทคนิค KWLH Plus.....	35
ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus	36
กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think – Pair – Share).....	36
ความหมายของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think – Pair – Share).....	36
องค์ประกอบสำคัญของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think Pair Share).....	37
ขั้นตอนและวิธีการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think Pair Share)	38
การจัดการเรียนด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
งานวิจัยในประเทศ.....	43
งานวิจัยต่างประเทศ.....	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	50
ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย.....	50
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	52
ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลอง	58
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	58
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด	60
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด	61
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	64
สรุปผลการวิจัย	64
อภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะ.....	68
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้	68
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	69
รายการอ้างอิง	70
ภาคผนวก	77
ภาคผนวก ก	78
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	79
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	80
ภาคผนวก ข	86
แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus.....	87
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ	165
แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้	177
ภาคผนวก ค	179
ตารางผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	180
ประวัติผู้เขียน	191

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559-2560	5
ตารางที่ 2	ผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่านใน PISA 2012-2015	5
ตารางที่ 3	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางเฉพาะที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ	17
ตารางที่ 4	โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	20
ตารางที่ 5	หัวข้อการเรียนรู้รายชั่วโมง วิชาภาษาไทย 3 (ท 22102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	21
ตารางที่ 6	การวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านจับใจความ	55
ตารางที่ 7	ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด	60
ตารางที่ 8	ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด	61
ตารางที่ 9	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)	181
ตารางที่ 10	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)	182
ตารางที่ 11	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)	183
ตารางที่ 12	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)	184
ตารางที่ 13	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)	185

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 การอ่านจับใจความ 186

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH PLUS ร่วมกับกิจกรรมการ
 เรียนแบบคู่คิด 188

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ 189

ตารางที่ 17 ผลคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้
 ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด..... 190

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมโลกได้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ มากมาย ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และ โดยเฉพาะด้านวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งทำให้การติดต่อสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ สามารถทำได้ง่ายสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ส่งผลให้บุคคลผู้สนใจใฝ่รู้สามารถ พัฒนาองค์ความรู้ ศักยภาพ คุณภาพ และประสิทธิภาพของตนเองให้ก้าวหน้าทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และวิธีการอย่างหนึ่งซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถประสบความสำเร็จดังกล่าวได้ก็คือ การอ่าน เพราะว่าการอ่านเป็นกระบวนการพื้นฐานที่สมองใช้ศักยภาพในการประมวลผลข้อมูล ข่าวสาร ปรากฏการณ์ เรื่องราว ความรู้สึกนึกคิด จินตนาการ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วแปล ความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ปรากฏแก่สายตาออกมาเป็นความคิดความเข้าใจในเชิง การสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน และสามารถนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ การพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ต่อไป (ทัศนีย์ ศุภเมธี, 2544: 79; พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ, 2539: 45; แม้น มาศ ขวลิขิต, 2544: 232)

การอ่านนับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในทุกระดับ ทุกเรื่องราว เป็นวิธีที่ใช้ในการแสวงหา ความรู้ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา มีส่วนสำคัญในการช่วยพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และ ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้นได้ ดังที่ประทีป มหาพันธ์ (2530: 6-7) สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม (2538: 3) และ สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์ (2547: 126) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาเพื่อแสวงหาสรรพวิทยาการใน สาขาต่างๆ ทั้งยังเป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่มีคุณค่า เพราะได้ทั้งความรู้ ความเข้าใจ ความบันเทิง แรงกระตุ้น แรงบันดาลใจ ทัศนคติต่างๆ ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ รู้เท่าทันคนใน สังคม สามารถเผชิญหน้ากับปัญหาและแก้ไขได้อย่างถูกต้อง ทั้งยังก่อให้เกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่และ เป็นการบำบัดความเครียดที่เกิดขึ้นทางจิตได้อีกวิธีหนึ่งด้วย ส่วน ผกาศรี เย็นบุตร (2542: 41) สนิท ตั้งทวี (2538: 279) และ พงศ์เกษม สนธิไชย (2550: 30-31) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ทำนองเดียวกันว่า การอ่านเป็นพฤติกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน และต้องทำตลอดชีวิต ยิ่ง ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาการต่างๆ เพิ่มสูงขึ้น หากเราไม่อ่านหนังสือเราจะตาม ความก้าวหน้าของโลกไม่ทัน เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะการรับเข้า เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนรู้ วิชาการต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ช่วยให้ฉลาดรอบรู้เข้าใจเรื่องราวข้อเท็จจริงต่างๆ ทั้งยังเป็น กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน นอกจากนี้ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และ ประภาศรี สีหอำไพ (2539: 12) ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2540: 15) และ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 11) ยังได้กล่าวถึง

ความสำคัญของการอ่านไว้ในทำนองเดียวกัน พอสรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตตั้งแต่เกิดจนถึงวัยชรา ช่วยให้คนเรียนเก่ง ช่วยเพิ่มพูนความรู้ความคิด ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณในทางที่ดีงาม และยังช่วยประสานความรู้ของมนุษย์จากทุกชนชาติทุกภาษาที่เกิดจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ จากทั่วโลกเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดการพัฒนาสิ่งใหม่ให้เจริญรุ่งเรืองเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติมากมาย

กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนได้นั้น ต้องอาศัยทักษะด้านการอ่านเป็นหัวใจหลัก เพราะการอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเรียนวิชาอะไรก็จำเป็นต้องอาศัยการอ่าน ถ้านักเรียนมีทักษะที่ดีในการอ่านแล้ว การเรียนวิชาอื่นๆ ก็จะมีผลดีตามไปด้วย ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านด้วย เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะความสามารถด้านการอ่านที่ดี แต่การที่จะพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะความสามารถด้านการอ่านที่ดีได้นั้น จำต้องอาศัยการฝึกฝนปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ และการอ่านที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะความสามารถดังกล่าวได้นั้น คือ การอ่านจับใจความ เพราะเป็นการอ่านที่มุ่งเน้นหาสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจเรื่องทีอ่านตามแนวคิดของผู้เขียน ตลอดถึงสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม การหาประโยคใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์หรือเรื่องราว ว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร บอกใจความหลัก บอกใจความรอง เก็บสาระสำคัญของเรื่องและเขียนสรุปใจความสำคัญได้ (สิริวรรณ นันทจินทุล และ ธันวพร เสรีชัยกุล, 2554: 136 ; สุภาณี พัดทอง, 2542: 65 ; สุภัสสร วัชรคุปต์, 2543: 66) และการอ่านจับใจความยังเป็นพื้นฐานต่อการแสวงหาความรู้ เนื่องจากการอ่านจับใจความเป็นการทำความเข้าใจเรื่องทีอ่านในระดับต้นอันเป็นพื้นฐานของการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ การอ่านจับใจความจึงมีความสำคัญต่อการแสวงหาความรู้สรรพวิทยาต่างๆ เพื่อที่จะบอกได้ว่าสิ่งทีอ่านนั้นถูกหรือผิด เหมาะสมหรือไม่ ดังที่ ฌอนอมวงส์ ล้ายอดมรรคผล (2541: 55) ศรีวิไล พลมณี (2545: 122) และ อีรยุทธ อีระศิลป์ (2551: 36) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านจับใจความสำคัญนับเป็นหัวใจของการอ่านทุกรูปแบบช่วยให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามเจตนาของผู้เขียน เป็นพื้นฐานการอ่านระดับต้นที่สำคัญมากสำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจับใจความไม่ได้ก็ไม่สามารถเข้าใจเรื่องทีอ่านได้ หากต้องการใช้ประโยชน์จากการอ่านนั้นก็ต้องกลับมาอ่านใหม่ทำให้เสียเวลา

ด้วยเหตุที่การอ่านและการอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการศึกษาดังกล่าวมา กระทั่งวงวิชาการตระหนักถึงความจำเป็นและประโยชน์ของการอ่านและการอ่านจับใจความที่มีต่อการสอน จึงได้กำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นสาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 12) ส่วนการอ่านจับใจความเมื่อพิจารณาจากสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ก็พบว่ามีการปรากฏอยู่ในทั้งสามระดับชั้น โดยที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ตัวชี้วัดที่ 2 และ 3 ระบุว่านักเรียนต้องมีความสามารถตามตัวชี้วัดที่ 2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ตัวชี้วัดที่ 3 เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน โดยนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะได้รับการฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น วรรณคดีในบทเรียน บทความ บันทึกรเหตุการณ์ บทสนทนา บทโฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551: 12) จากตัวชี้วัดย่อมชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการอ่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาด้านอื่นๆ ต่อไป โดยกระทรวงศึกษาธิการ (2552: 37) ได้กำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยว่า

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยทั้งทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ให้เกิดความชำนาญ เข้าใจและนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม และการที่ผู้เรียนจะเกิดความชำนาญดังกล่าวได้นั้น จำต้องเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้านต่างๆ ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาทักษะแต่ละด้านให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะด้านการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้และการพัฒนาด้านอื่นๆ ตามมา เพราะผู้อ่านสามารถที่จะนำเอาข้อมูลสารสนเทศที่เกิดจากการอ่านมาใช้ในการติดต่อสื่อสารทั้งด้านการเขียนและการพูด หรือนำไปพัฒนารูปแบบการสื่อสารต่างๆ เช่น การทำสื่อโฆษณา เป็นต้น หากผู้เรียนขาดทักษะการอ่านย่อมไม่สามารถที่จะเข้าใจ

สิ่งที่อ่านและไม่สามารถจับใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่านได้ ผู้เรียนย่อมจะไม่สามารถแสวงหาความรู้ และนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง สังคม ประเทศชาติได้

ถึงแม้ว่าการอ่านและการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ดังที่กล่าวแล้ว อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการยังได้กำหนดไว้เป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในทุกๆระดับ แต่พบว่าการอ่านยังคงเป็นปัญหาอยู่ คือ นักเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือ ขาดนิสัยรักการอ่าน ดังที่ ฐิติภัทร ทิศร (2543: 11) และ เขียวลักษณ์ สุวรรณแห (2546: 43) ได้กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาที่นักเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือไว้ในทำนองเดียวกันว่า การที่นักเรียนไม่ชอบอ่านหนังสือ ขาดนิสัยรักการอ่าน อาจเป็นเพราะความเจริญด้านเทคโนโลยีโทรคมนาคมและการสื่อสาร เช่น โทรศัพท์ วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ ที่ทำให้เกิดช่องว่างในการแสวงหาความรู้จากอ่านมาเป็นการฟังและการดู ซึ่งสื่อเหล่านี้ทำให้นักเรียนสนใจมากกว่าเพราะสะดวกรวดเร็ว จึงทำให้นักเรียนสูญเสียเวลาในการที่จะอ่านหนังสือไป และในที่สุดก็จะทำให้นักเรียนขาดนิสัยรักการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนรายวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับปัญหาด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน (ณัฐพรรณ เจนปัญญากุล, 2561; ประที ประทุมสุวรรณ, 2561; พัทธรา เศรษฐี, 2561) ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์มีความเห็นพอสรุปได้ว่า นักเรียนมีปัญหาหลายประการได้แก่ นักเรียนไม่เห็นถึงความสำคัญของการอ่าน ไม่ชอบอ่านเรื่องที่มีเนื้อหายาวเกินไป อ่านไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจวิธีการอ่าน ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร อีกทั้งขาดการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และเนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในทุกๆ วิชา ดังนั้น เมื่อนักเรียนขาดความสามารถด้านการอ่านจึงทำให้ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ดังรายงานประจำปีสรุปผลการเรียนรายวิชาภาษาไทยของสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559-2560

ตารางที่ 1 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559-2560

ปีการศึกษา	ร้อยละของค่าเฉลี่ย	
	ภาคเรียนที่ 1	ภาคเรียนที่ 2
2559	63.11	70.73
2560	67.88	59.68

ที่มา: โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร: รายงานประจำปีของสถานศึกษา โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ ปีการศึกษา 2559; สรุปผลการเรียนรายวิชาภาษาไทย ปีการศึกษา 2560.

จากรายงานประจำปีของสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ ปีการศึกษา 2559 และแบบสรุปผลการเรียนรายวิชาภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ ปีการศึกษา 2560 ได้สรุปผลการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559-2560 พบว่า ยังมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่โรงเรียนกำหนดคือ เมื่อพิจารณารายภาคเรียนพบว่า ปีการศึกษา 2559 ภาคเรียนที่ 1 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 63.11 ภาคเรียนที่ 2 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 70.73 และ ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 67.88 ภาคเรียนที่ 2 นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนคิดเป็นร้อยละ 59.68 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้คือต้องมีค่าเฉลี่ยคะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป

นอกจากนี้ จากรายงานสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โครงการ PISA 2012-2015 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เกี่ยวกับผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่านใน PISA แสดงแนวโน้มการลดต่ำลงของผลคะแนนเฉลี่ยการอ่านของนักเรียนดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่านใน PISA 2012-2015

ปีการประเมิน	นักเรียนที่ทำข้อสอบถูก	นักเรียนที่ทำข้อสอบผิด	นักเรียนที่ไม่ทำข้อสอบ	คะแนนเฉลี่ย OECD	คะแนนเฉลี่ย ประเทศ
2012	ร้อยละ 50.3	ร้อยละ 44	ร้อยละ 5.7	496 คะแนน	441 คะแนน
2015	ร้อยละ 43.5	ร้อยละ 52.4	ร้อยละ 4.1	493 คะแนน	409 คะแนน

ที่มา : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.), “รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โครงการ PISA 2012-2015.”

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นถึงผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่าน พบว่า โดยภาพรวมทั้งประเทศ นักเรียนมีผลการประเมินด้านการอ่านใน PISA 2015 ลดลงจาก PISA 2012 คือ นักเรียนที่สามารถทำข้อสอบการอ่านได้ถูกต้องมีสัดส่วนลดลงจากเดิม ร้อยละ 50.3 ในปี 2012 เหลือร้อยละ 43.5 ในปี 2015 และนักเรียนที่ตอบผิดเพิ่มมากขึ้นจากเดิม ร้อยละ 44 ในปี 2012 เป็นร้อยละ 52.4 ในปี 2015 ทั้งนี้มีนักเรียนที่ไม่ตอบลดลงจากเดิม ร้อยละ 5.7 ในปี 2012 เหลือร้อยละ 4.1 ในปี 2015 โดยที่คะแนนเฉลี่ยขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา หรือ Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) ด้านการอ่านใน PISA 2012 มีค่าเท่ากับ 496 คะแนน และใน PISA 2015 เท่ากับ 493 คะแนน ส่วนประเทศไทยมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านของนักเรียนในปี 2012 เท่ากับ 441 คะแนน และ ในปี 2015 เท่ากับ 409 คะแนน แตกต่างกันไป 32 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการประเมินการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนไทยใน PISA 2015 ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากปัญหาการอ่านจะมีสาเหตุมาจากผู้เรียนแล้ว ครูผู้สอนเองก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาได้เช่นกัน ดังที่ สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 88) และ สุนันท์ ประสานสอน (2544: 5) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า ปัญหาอาจเกิดจากครูบางส่วนไม่เข้าใจวิธีการสอนหรือไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน และครูบางคนขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอในเรื่องเกี่ยวกับการสอนอ่าน เช่น จิตวิทยาการอ่าน การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตามจุดมุ่งหมายเฉพาะ ระดับความสามารถในการอ่าน และวิธีสอน เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงทำให้นักเรียนขาดทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญอย่างมากที่จะช่วยให้การอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพ

การที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการอ่านจับใจความที่สูงขึ้นนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าแสวงหาแนวทางการใช้นวัตกรรม เทคนิคการสอนแบบต่างๆ แนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านจับใจความ ตลอดจนต้องสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะด้านการอ่านนั้น มีหลากหลายวิธี ได้แก่ DR-TA SQ4R STAD KWL Plus และ KWLH เทคนิคเหล่านี้ล้วนแต่เป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน ทักษะการคิดของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ผู้วิจัยเห็นว่ามียุทธวิธีหนึ่งที่น่าสนใจและเหมาะสมกับการแก้ปัญหาคือ การจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค KWLH Plus ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ได้รับการพัฒนาจากเทคนิค KWL และ KWL Plus ตามแนวคิดของ Ogle ที่นำมาใช้ในการสอนอ่าน (Ogle 1986, อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี (2552: 122) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะเป็นวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือทำ ฝึกการตั้งคำถาม ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ เป็นการช่วยกันระดมความคิด โดยประมวลเอา

ประสบการณ์เดิมของตนเองมาตั้งคำถามแล้วตรวจสอบคำตอบ ก่อนที่จะเขียนสรุปความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งมีขั้นตอน (วัชรา เล่าเรียนดี, 2552: 152-153) สรุปได้ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่าน โดยใช้ขั้นตอน KWLH Plus
2. กิจกรรมฝึกอ่าน

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน

2.2 เสนอหัวข้อเรื่องหรือคำ ให้นักเรียนตอบในชั้น K คือนักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่อง เขียนคำตอบลงในช่อง K

2.3 ครูถามคำถาม นักเรียนอยากรู้อะไรบ้างจากหัวข้อเรื่องดังกล่าว คือ ชั้น W เขียนคำตอบลงในช่อง W

2.4 ให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องและให้นักเรียนตอบลงในช่อง L ให้ทั่วถึงทุกคน คือ ชั้น L นักเรียนรู้อะไรบ้าง

2.5 ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติม ชั้น H โดยถามคำถามว่านักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวได้จากที่ใดบ้าง และอย่างไร นักเรียนตอบลงในช่อง H

2.6 นักเรียนสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่าน

2.7 นักเรียน ครู ช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

2.8 นักเรียนฝึกการอ่านเพิ่มเติมโดยใช้ผัง KWLH และเขียนแผนผังความคิดและสรุป

3. วัดและประเมินผล

จากขั้นตอนของเทคนิคการสอนแบบ KWLH Plus ดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในแต่ละขั้นตอนสามารถส่งเสริมประสบการณ์การคิดวิเคราะห์ การจับใจความสำคัญของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางทักษะด้านการอ่านที่สูงขึ้น สอดคล้องกับการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus ที่ เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 91) ได้วิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ที่ รินทร์ลภัส เถลิษธรรมวงษ์ (2557: 63) ได้วิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นว่าวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้น่าสนใจยิ่งขึ้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ก่อให้เกิดการคิดอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการฝึกคิดหรือแสดงความคิดเห็น นั่นคือ การจัดกิจกรรมแบบคู่คิด (Think Pair Share) ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนแบบร่วมมือกันในลักษณะการอภิปรายกลุ่มย่อย พัฒนาโดย Lyman (1981, อ้างถึงใน บุศรา สนวนสำราญ (2554: 63) ซึ่งเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เริ่มจากการกำหนดปัญหาหรือโจทย์คำถามให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการคิดหาคำตอบด้วยตนเอง ก่อนที่จะนำคำตอบที่ได้นั้นไปอภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนคำตอบกับกลุ่มย่อยหรือเพื่อนคู่คิดของตนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มจำนวน 2-6 คน โดยละความสามารถ เมื่อได้คำตอบที่เห็นว่าถูกต้องหรือดีที่สุดแล้ว จึงนำไปสู่การอภิปรายนำเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟัง เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานร่วมกัน เป็นกลยุทธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นตอบโต้ได้อย่างเสรี (กิดานันท์ มลิทอง, 2548: 145 ; สนอง อินละคร, 2544: 190 ; สมศักดิ์สินธุระเวชญ์, 2544: 33) โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน (ชาติรี เกิดธรรม, 2545: 10) ดังนี้ 1) ครูตั้งปัญหาหรือข้อคำถาม 2) สมาชิกทุกคนคิดหาคำตอบตามเวลาที่ครูกำหนดไว้ 3) สมาชิกจับคู่ปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบ 4) ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบปัญหาให้ฟังทั้งห้องเรียน ส่วน Barkley E. and others (2005: 19) และ มนต์ชัย เทียนทอง (2551: 142) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดไว้ในทำนองเดียวกันว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Think คือ การทำทนายให้ผู้เรียนได้คิดและไตร่ตรองจากคำถามแบบปลายเปิด หรือการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน 2) Pair คือ การจัดให้ผู้เรียนจับคู่กัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในประเด็นปัญหาที่กำหนดไว้เพื่อร่วมกันค้นหาข้อสรุปหรือตอบคำถามที่ต้องการ 3) Share คือ การสลายการจับกลุ่มเป็นคู่ๆ แล้วสรุปผลการค้นหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้น เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปและอภิปรายผลร่วมกัน โดยให้สมาชิกทุกคนมีอิสระในการถาม-ตอบข้อสงสัยเพื่อแบ่งปันความคิด

จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนจะได้แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นร่วมกันในลักษณะการอภิปรายกลุ่มย่อย ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้นได้ สอดคล้องกับการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ที่ บุศรา สนวนสำราญ (2554: 115) ได้วิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ได้ตามเกณฑ์ ร้อยละ 80 โดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อนคู่คิด ที่ วันวิสา ประมวล (2555: 77)

ได้วิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus และกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่เน้นทักษะการอ่านเป็นสำคัญ ซึ่งการที่จะสามารถอ่านและทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดีนั้น จำต้องมีทักษะด้านการอ่านจับใจความที่ดีด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำแนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus และกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด มาใช้ร่วมกันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เพื่อให้มีประสิทธิภาพต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

การนำเทคนิควิธีการสอนใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนาการเรียนการสอนให้น่าสนใจ ครูผู้สอนจึงควรที่จะศึกษางานวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองให้ได้เต็มศักยภาพ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของผู้เรียนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัย

เทคนิค KWLH Plus

วัชรรา เล่าเรียนดี (2552: 132) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWLH Plus ไว้พอสรุปได้ว่าเป็นเทคนิคที่มีความเหมาะสมสามารถพัฒนาทักษะการอ่านทุกระดับได้ ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนความรู้เดิมของตนเองได้ และนำความรู้ที่นำมาใช้ได้ เพราะเป็นการหาความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมและจะทำให้ผู้เรียนจดจำได้ดีขึ้น และ วัชรรา เล่าเรียนดี (2552: 152) ยังได้กล่าวถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ไว้พอสรุปได้ว่า ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่าน โดยใช้ขั้นตอน KWLH Plus
2. กิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่าน

2.1 นำเข้าสู่บทเรียน

2.2 เสนอหัวเรื่องหรือคำ ให้นักเรียนตอบในขั้น K คือนักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง เขียนคำตอบลงในช่อง K

2.3 ครูถามคำถาม นักเรียนอยากรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่องดังกล่าว ชั้น W เขียนคำตอบลงในช่อง W

2.4 ให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องและให้นักเรียนตอบลงในช่อง L ให้ทั่วถึงทุกคน คือ ชั้น L นักเรียนรู้อะไรบ้าง

2.5 ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติม ชั้น H โดยถามคำถามว่านักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวได้จากที่ใดบ้าง และอย่างไร นักเรียนตอบลงในช่อง H

2.6 นักเรียนสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่าน

2.7 นักเรียน ครู ช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน

2.8 นักเรียนฝึกการอ่านเพิ่มเติมโดยใช้ผัง KWLH และเขียนแผนผังความคิดและสรุป

3. วัดและประเมินผล

กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think – Pair – Share)

วัฒนาพร รัชชัย (2542: 30) สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช (2544: 33) สอนง อินละคร (2544: 190) และ กิตานันท์ มลิทอง (2548: 145) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เริ่มจากการกำหนดปัญหาหรือโจทย์คำถามให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการคิดหาคำตอบด้วยตนเอง ก่อนที่จะนำคำตอบที่ได้ไปอภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนคำตอบกับกลุ่มย่อยหรือเพื่อนคู่คิดของตนโดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มจำนวน 2-6 คน โดยความสามารถ เมื่อได้คำตอบที่เห็นว่าถูกต้องหรือดีที่สุดแล้ว จึงนำไปสู่การอภิปรายนำเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟัง เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานร่วมกัน เป็นกลยุทธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นตอบโต้ได้อย่างเสรี โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน (ชาติตรี เกิดธรรม, 2545: 10) ดังนี้ 1) ครูตั้งปัญหาหรือข้อคำถาม 2) สมาชิกทุกคนคิดหาคำตอบตามเวลาที่ครูกำหนดไว้ 3) สมาชิกจับคู่ปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบ 4) ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบปัญหาให้ฟังทั้งห้องเรียน ส่วน Barkley E. and others (2005: 19) และ มนต์ชัย เทียนทอง (2551: 142) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดไว้ในทำนองเดียวกันว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) Think คือ การท้าทายให้ผู้เรียนได้คิดและไตร่ตรองจากคำถามแบบปลายเปิดหรือการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน 2) Pair คือ การจัดให้ผู้เรียนจับคู่กัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในประเด็นปัญหาที่กำหนดไว้ เพื่อร่วมกันค้นหาข้อสรุปหรือตอบคำถามที่ต้องการ 3) Share คือ การสลายการจับกลุ่มเป็นคู่ๆ แล้วสรุปผลการค้นหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้น เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปและอภิปรายผลร่วมกัน โดยให้สมาชิกทุกคนมีอิสระในการถามตอบข้อสงสัยเพื่อแบ่งปันความคิด

จากการศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus และกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน และเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้อง

กับแนวทางในการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ผู้วิจัย จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเนื้อหาที่จะอ่าน
2. ชี้นำการจัดกิจกรรมการอ่าน ตามขั้นตอน KWLH Plus โดยใช้ KWLH Plus - Chart ครูนำเสนอเนื้อหาหัวข้อเรื่อง นักเรียนคิด-จับคู่-เรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What to know) คือ นักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน จับคู่แลกเปลี่ยนความคิดระดมสมองแล้วนำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่คิด นำข้อมูลที่ได้มาบันทึกไว้ในตารางช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน เรียกว่าขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับอะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้กับคู่คิด แล้วเลือกข้อมูลจากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในตารางช่อง W แล้วนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ แล้วลำดับข้อมูลบันทึกลงในตารางช่อง L

ขั้นที่ 4 ขั้นการเสาะหาความรู้เพิ่มเติม H (How can we learn more) คือ นักเรียนสามารถเสาะหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ด้วยการบอกแหล่งข้อมูลที่นักเรียนจะสามารถไปศึกษาเพิ่มเติมได้นอกเหนือจากที่ได้ในห้องเรียน แต่ละคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วบันทึกไว้ในตารางช่อง H

ขั้นที่ 5 ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) คือ นักเรียนแต่ละคู่ต้องทบทวนขั้นต่างๆ ของการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ เข้าด้วยกัน จากนั้นนำข้อมูลมาสร้างแผนผังความคิด

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนใจความสำคัญหลังการอ่าน (Summarizing) คือ ให้นักเรียนแต่ละคู่ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งนำเสนอผลงาน

3. ขั้นการวัดและประเมินผล ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการซักถามหรือตรวจเฉลยแบบฝึกหัดร่วมกัน

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 10 ห้องเรียน รวม 421 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับสลาก ได้ห้อง ม.2/9 มีนักเรียนจำนวน 44 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน โดยใช้บทอ่านจาก วรรณคดีในบทเรียน บทความ บันทึกลับเหตุการณ์ บทสนทนา บทโฆษณา งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ งานเขียนหรือบทความแสดง ข้อเท็จจริง และเรื่องราวอื่นๆ จากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น มากำหนดเป็นหัวข้อเรื่องของเนื้อหาที่สอนจำนวน 5 เรื่อง คือ

1. การอ่านจับใจความจากข่าว
2. การอ่านจับใจความจากบทความ
3. การอ่านจับใจความจากสารคดี
4. การอ่านจับใจความจากนิทาน
5. การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 รวมระยะเวลา ทั้งหมด 10 คาบ ทั้งนี้ไม่นับรวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายเฉพาะของคำที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้นิยามความหมายของคำต่างๆ ไว้ดังนี้

1. การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อมุ่งเน้นหาสาระสำคัญของเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้องสอดคล้องกับแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อ สามารถตั้งคำถาม การหาประโยคใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ บอกใจความหลักและใจความรองที่ปรากฏ เขียนใจความสำคัญ และสามารถ นำความรู้ไปใช้ได้

2. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีขั้นตอน คือ กิจกรรมก่อนการอ่าน ชั้น K, กิจกรรมระหว่างอ่าน ชั้น W, กิจกรรมหลังอ่าน ชั้น L, การเสาะหาความรู้เพิ่มเติม ชั้น H, และ การสร้างแผนผังความคิดและการเขียนสรุปใจความสำคัญหลังอ่าน ชั้น Plus

3. **ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ** หมายถึง คะแนนที่แสดงถึงความสามารถในการตอบคำถาม หาประโยคใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ และเขียนใจความสำคัญได้ วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. **ความคิดเห็นของนักเรียน** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์ ซึ่งวัดได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. **นักเรียน** หมายถึง ผู้ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์เรื่องการอ่านจับใจความของนักเรียนสูงขึ้น
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของครู เรื่องการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสตรีศรีวิไลอัสพรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
2. การอ่านจับใจความ
  - 2.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ
  - 2.2 ความหมายของการอ่านจับใจความ
  - 2.3 ประเภทของการอ่านจับใจความ
  - 2.4 หลักการของการอ่านจับใจความ
  - 2.5 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ
  - 2.6 การอ่านจับใจความในงานเขียนแต่ละประเภท
  - 2.7 การประเมินการอ่านจับใจความ
  - 2.8 ประโยชน์ของการอ่านจับใจความ
3. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus
  - 3.1 ความเป็นมาของเทคนิค KWLH Plus
  - 3.2 เป้าหมายของเทคนิค KWLH Plus
  - 3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus
4. กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด
  - 4.1 ความหมายของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด
  - 4.2 องค์ประกอบสำคัญของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด
  - 4.3 ขั้นตอนและวิธีการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด
5. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และการมีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ โดยที่หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนในแต่ละระดับช่วงชั้นจำเป็นต้องเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาไทยไว้ทั้งหมด 5 สาระการเรียนรู้ ดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอเฉพาะตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ซึ่งมีความสอดคล้องกับเรื่องที่วิจัยประกอบไปด้วยตัวชี้วัดจำนวน 2 ข้อ คือ ท 1.1 ม.2/2, ม.2/3

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางเฉพาะที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	2. จับใจความสำคัญ สรุปลความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 3. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน	* การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - สารคดี - บันทึกคดี - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจัย และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงงาน

พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจัย ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ

มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลี สันสกฤต คำภาษาถิ่น คำภาษาต่างประเทศ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยค รวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ แต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

สรุปเนื้อหาจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดี วรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์

พันธกิจ

1. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะพึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นฐานของความเป็นไทย
2. พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีสมรรถนะ และมีศักยภาพเป็นพลโลก
3. พัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เทียบเคียงมาตรฐานสากล
4. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพ
5. พัฒนาการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อยกระดับสู่ความเป็นมาตรฐานสากล

เป้าหมาย

1. ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบนพื้นฐานของความเป็นไทย
2. ผู้เรียนมีความเป็นเลิศด้านวิชาการเทียบเคียงโรงเรียนมาตรฐานสากล มุ่งเน้นด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สู่การแข่งขันระดับชาติและระดับสากล
3. ผู้เรียนสามารถสื่อสารสองภาษา และภาษาในกลุ่มอาเซียน เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน
4. ผู้เรียนมีความกล้าหาญทางความคิด ผลิตงานอย่างสร้างสรรค์ และร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก
5. สถานศึกษาให้มีการจัดหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ที่เทียบเคียงมาตรฐานสากล
6. ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ
7. จัดระบบบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อยกระดับสู่ความเป็นมาตรฐานสากล

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ชื่อวิชา ภาษาไทย 3
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รหัสวิชา ท 22102
ภาคเรียนที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
จำนวนชั่วโมง/ภาคเรียน 60 ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกฝนเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ เขียนจดหมายกิจธุระ เขียนรายงานการศึกษา ค้นคว้า เขียนย่อความ เขียนแผนผังความคิด พุดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ พุดรายงาน เรื่องหรือประเด็นที่ศึกษา รวมถึงการพูดสรุปใจความสำคัญเรื่องที่ฟังและดู ศึกษาค้นคว้า สร้างคำใน ภาษาไทย คำสมาส คำสนธิ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยคความรวม และประโยคความ ซ้อน รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ วิเคราะห์และสรุปเนื้อหาวรรณคดีและ วรรณกรรมไทย โดยอาศัยการสืบค้นข้อมูลและศึกษาการค้นคว้าความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ สามารถนำความรู้จากการอ่านและศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการชีวิตประจำวัน ใช้การบรรยายในชั้นเรียนเป็น หลักและประยุกต์ใช้สื่อผสม ทั้ง Power Point, VDO Clip และ เกม เป็นต้น ซึ่งเปิดโอกาสให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมและสร้างสรรค์ผลงานทั้งเป็นรายบุคคลและกลุ่มเพื่อฝึกฝนทักษะทางภาษาไทย ทั้งการอ่านการเขียนการฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษา การวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ไทย

เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตระหนักและเห็นคุณค่า ของความเป็นไทยมีบุคลิกภาพดีมีมารยาทกล้าแสดงออกสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้เกิด ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม.2/1,ม.2/2,ม.2/3, ม.2/4, ม.2/7, ม.2/8

ท 2.1 ม.2/4, ม.2/5, ม.2/6, ม.2/7, ม.2/8

ท 3.1 ม.2/4, ม.2/5, ม.2/6

ท 4.1 ม.2/1, ม.2/2, ม.2/5

ท 5.1 ม.2/1, ม.2/2, ม.2/3, ม.2/4, ม.2/5

รวม 22 ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

สาระที่ 1 การอ่าน

ตัวชี้วัดที่ 1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

ตัวชี้วัดที่ 2 จับใจความสำคัญสรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ตัวชี้วัดที่ 3 เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน

ตัวชี้วัดที่ 4 อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ตัวชี้วัดที่ 7 อ่านหนังสือบทความหรือคำประพันธ์อย่างหลากหลายและประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

ตัวชี้วัดที่ 8 มีมารยาทในการอ่าน

ตารางที่ 4 โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิชาภาษาไทย 3 (ท 22102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดชั้นปี	เวลา (คาบ)	หน้า หน้า คะแนน	ภาระงาน/ ชิ้นงาน
		ปฐมนิเทศ	1		
1	โคลงภาพวิจิตร	ท 1.1 ม.2/1, ม.2/2, ม. 2/3, ม.2/8 ท 5.1 ม.2/1, ม.2/2, ม. 2/3, ม.2/4	14	15	- ใบงาน - แบบฝึกหัด
2	ลิขิตสร้างสรรค์	ท 2.1 ม.2/4 , ม.2/7, ม. 2/8 ท 4.1 ม.2/1, ม.2/5 ท 5.1 ม.2/1, ม.2/2, ม. 2/3, ม.2/4, ม.2/5	14	15	- ท่องบทอาขยาน - งานวิเคราะห์ บทประพันธ์ - ใบงาน - แบบฝึกหัด
3	ถักถ้อยวาจา	ท 2.1 ม.2/5, ม.2/6, ม. 2/8 ท 3.1 ม.2/4, ม.2/5, ม. 2/6 ท 5.1 ม.2/1, ม.2/3	13	15	- งานเขียนย่อ ความ จดหมาย กิจธุระ และเขียน วิเคราะห์ วิจารณ์ - ใบงาน

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัดชั้นปี	เวลา (คาบ)	น้ำหนัก คะแนน	ภาระงาน/ ชิ้นงาน
					- แบบฝึกหัด
4	พิจารณาคำไทย	ท 1.1 ม.2/1 ท 4.1 ม.2/1, ม.2/2	15	15	- ใบงาน - แบบฝึกหัด - งานวิเคราะห์ โครงสร้าง ประโยคสามัญ, ประโยคความรวม , ประโยคความ ซ้อน
		ทบทวนบทเรียน	1	-	
		สอบกลางภาค	1	20	
		สอบปลายภาคเรียนที่ 2	1	20	
	รวม		60	100	

ตารางที่ 5 หัวข้อการเรียนรู้รายชั่วโมง วิชาภาษาไทย 3 (ท 22102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

หน่วยการ เรียนรู้	ชื่อหน่วย	ชื่อเรื่อง	เวลา (คาบ)
ปฐมนิเทศ			
1	โคลงภาพวิจิตร	โคลงภาพพระราชพงศาวดารภาพที่ 10	2
		โคลงภาพพระราชพงศาวดารภาพที่ 56	2
		การอ่านจับใจความ	10
2	ลิขิตสร้างสรรค์	บทเสภาสามัคคีเสวก	4
		การเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์	2
		การเขียนย่อความ	2
		การสร้างคำ คำสมาสสนธิ	4
		บทอาขยาน	2

สอบกลางภาคเรียนที่ 2			
หน่วยการเรียนรู้	ชื่อหน่วย	ชื่อเรื่อง	เวลา (คาบ)
3	ถักถ้อยวาจา	กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า	3
		การเขียนจดหมายกิจธุระ	3
		การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า	3
		การพูดในโอกาสต่างๆ	2
		การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้า	2
4	พิจารณาคำไทย	ชนิดของคำ	4
		วลีและกลุ่มคำ	3
		ประโยคสามัญ	3
		ประโยคความรวม	3
		ประโยคความซ้อน	2
ทบทวนบทเรียน			
สอบปลายภาคเรียนที่ 2			

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้หน่วยการเรียนรู้โคลงภาพจิตร เรื่อง การอ่านจับใจความ จำนวน 10 คาบ

การอ่านจับใจความ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ เป็นทักษะจำเป็นพื้นฐานของการอ่าน เพราะว่าการอ่านเป็นการแสวงหาความรู้ผ่านข้อมูลการสื่อสารของผู้เขียนที่ถ่ายทอดสู่ผู้อ่าน การที่ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจเนื้อหาและความคิดของผู้เขียนได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยการอ่านแบบจับใจความ ดังนั้น การสอนอ่านจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจวิธีการอ่านเพื่อที่สามารถแสวงหาความรู้ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงคุณภาพชีวิตและวิถีการดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น ตลอดถึงส่งเสริมให้ผู้สอนมีความเข้าใจในทักษะการอ่านอย่างถูกต้องแม่นยำ เพื่อสามารถเลือกวิธีสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียน

ความหมายและความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการอ่านเรื่องราวต่างๆ เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจจุดมุ่งหมายหรือเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น สามารถจับประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ทั้งยังเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้จากการอ่านสื่อต่างๆ มีผู้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2537: 117) แวมยุรา เหมือนนิล (2556: 12) สุปาณี พัดทอง (2542: 65) สุภัสสร วัชรคุปต์ (2543: 66) และ สิริวรรณ นันทจินทุล และ ธีรพร เสรีชัยกุล (2554: 136) ให้ความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านที่มุ่งเน้นหาสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้องสอดคล้องกับแนวคิดของผู้เขียน ตลอดจนสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม การหาประโยคใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์หรือเรื่องราวว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร บอกใจความหลัก บอกใจความรอง เก็บสาระสำคัญของเรื่องและเขียนสรุปใจความสำคัญได้ และการอ่านจับใจความยังเป็นพื้นฐานต่อการแสวงหาความรู้ เนื่องจากการอ่านจับใจความเป็นการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านในระดับต้นอันเป็นพื้นฐานของการอ่านอ่านระดับสูงต่อไป เช่น การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ ส่วน สนิท ตั้งทวี (2538: 4) นพดล จันทรเพ็ญ (2539: 18) และ อรุณี สายเสมา (2541: 12) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ทำนองเดียวกันพอสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านที่หารายละเอียดของข้อมูลหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญ แล้วแปลความหมายของอักษรออกมาเป็นถ้อยคำทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน ว่ากล่าวถึงอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน และมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร และสามารถนำความรู้ความเข้าใจนั้นๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

นอกจากนี้ ดนยา วงศ์ระชะชัย (2542: 156) และ ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2545: 11) ยังได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านจับใจความเป็นการเก็บสาระสำคัญของเรื่อง เป็นพื้นฐานสำหรับการอ่านในระดับสูง เพื่อพัฒนาด้านความคิด พัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม และเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์หรือประเมินค่าต่อไปได้

การอ่านจับใจความจึงมีความสำคัญต่อการแสวงหาความรู้สรรพวิทยาต่างๆ เพื่อที่จะบอกได้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นถูกหรือผิด เหมาะสมหรือไม่ ดังที่ ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล (2541: 55) ศรีวิไล พลมณี (2545: 122) และ ธีรยุทธ ธีระศิลป์ (2551: 36) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านจับใจความสำคัญนับเป็นหัวใจของการอ่านทุกรูปแบบช่วยให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามเจตนาของผู้เขียน เป็นพื้นฐานการอ่านระดับต้นที่สำคัญมากสำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจับใจความไม่ได้ก็ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ หากต้องการใช้ประโยชน์จากการอ่านนั้นก็ต้องกลับมาอ่านใหม่ทำให้เสียเวลา

จากความหมายข้างต้น พอสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อมุ่งเน้นหาสาระสำคัญของเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้องสอดคล้องกับแนวคิดที่ผู้เขียนต้องการสื่อ สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม การหาประโยคใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ บอกใจความหลักและใจความรองที่ปรากฏ เขียนใจความสำคัญและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้

ประเภทของการอ่านจับใจความ

เนื่องจากการอ่านจับใจความมีหลายประเภท ดังนั้น เพื่อให้การอ่านจับใจความประสบผลสำเร็จบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่อ่าน ผู้อ่านจำเป็นต้องมีหลักและวิธีการในการอ่านจับใจความ ซึ่ง วารุณี อุดมธาดา (2537: 23) พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ (2539: 24-29) และ สุปราณี ดาราฉาย (2539: 50-51) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านจับใจความไว้ว่ามี 2 แนวเหมือนกัน คือ แนวการอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมและแนวการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม คือ การทำความเข้าใจในเนื้อหาส่วนรวมของเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นแก่นหรือสาระสำคัญของเรื่อง เป็นการทำความเข้าใจโดยภาพรวมทั้งหมดของเรื่อง โดยมีวิธีการเก็บใจความส่วนรวม คือ ผู้อ่านจะต้องสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ เช่น คำนำ สารบัญ เชิงอรรถ แล้วอ่านผ่านหัวข้อต่างๆ ทั้งหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย พร้อมกับตั้งคำถามไว้อย่างกว้างๆ ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร และพยายามเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของหัวข้อเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ให้ได้ โดยตอบให้สั้นแต่ได้ใจความชัดเจน เพื่อให้ทราบเค้าโครงเรื่องราวว่าแต่ละหัวข้อมีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีการดำเนินเนื้อเรื่องไปสู่จุดหมายด้วยวิธีการอย่างไร ในขั้นตอนนี้อาจมีการจดบันทึกเพื่อป้องกันการลืมได้อีกทางหนึ่ง และต้องเกิดความรู้ความเข้าใจสามารถตัดสินใจคุณค่าของหนังสือหรือเรื่องราวที่อ่านได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถตัดสินใจคุณค่าของหนังสือว่าควรที่จะอ่านอย่างไรละเอียดหรือไม่ และยังช่วยประหยัดเวลาสำหรับผู้อ่านที่มีเวลาจำกัด

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านที่ศึกษารายละเอียดมากขึ้น เพื่อที่จะสามารถสรุปใจความสำคัญของงานเขียนนั้นได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ซึ่งในลักษณะการอ่านนี้ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจกับข้อความทุกๆ ส่วนของย่อหน้า โดยมีวิธีการเก็บใจความสำคัญ คือ ผู้อ่านต้องสังเกตประโยคใจความสำคัญที่ปรากฏในแต่ละย่อหน้า เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาเข้าด้วยกันได้ โดยพิจารณาตัดสินส่วนต่างๆ ที่เป็นรายละเอียดข้อปลีกย่อยในเรื่องแต่ละย่อหน้า คือ 1) ตัวอย่างประกอบในย่อหน้า 2) ส่วนขยายความ 3) ส่วนวนโวหารอุปมาอุปไมยข้อเปรียบเทียบ 4) ตัวเลข สถิติ วันเดือนปี และ 5) คำถามหรือคำพูดซึ่งเป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียน

จากความคิดเห็นดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความมี 2 ประเภท คือ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมและการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ซึ่งการอ่านจับใจความทั้งสองประเภทมี

ความสำคัญและจำเป็นต่อผู้อ่านที่ต้องการจับใจความของเรื่องที่อ่าน เพราะหากผู้อ่านไม่สามารถจับใจความส่วนรวมของเรื่องได้แล้ว ก็เป็นเรื่องยากที่จะสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

หลักการของการอ่านจับใจความ

หลักการในการอ่านจับใจความเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการอ่านทุกประเภท เพราะการอ่านจับใจความเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการอ่านในขั้นสูงต่อไป ซึ่งมีผู้เสนอแนะแนวทางและขั้นตอนในการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2533: 154-156) สุภาณี พัดทอง (2542: 66-67) และ สิริวรรณ นันทจันทูล และ ฉันทพร เสรีชัยกุล (2554: 136-138) ได้กล่าวถึง แนวทางการปฏิบัติในการอ่านจับใจซึ่งมีความสอดคล้องกันว่าการอ่านจับใจความจะต้องพิจารณาอ่านตั้งแต่ชื่อเรื่องซึ่งจะช่วยสื่อให้เห็นจุดสำคัญหรือจุดประสงค์ของเรื่อง จากนั้นอ่านเรื่องทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบอย่างคร่าวๆ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาของเรื่องว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม และผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเสนอเรื่องนี้ แล้วพิจารณาความสำคัญของแต่ละย่อหน้า ตัดส่วนที่เป็นรายละเอียดปลีกย่อยออกเพื่อหาใจความสำคัญ แล้วนำใจความสำคัญที่ได้ทั้งหมดมาเรียบเรียงให้ต่อเนื่องสละสลวยสอดคล้องสัมพันธ์กันด้วยสำนวนภาษาของตนเองแต่ต้องรักษาเนื้อความเดิมไว้ ส่วน แวมมยุรา เหมือนนิล (2556: 14-16) ได้เสนอแนวทางในการอ่านจับใจความให้เข้าใจง่ายและรวดเร็ว โดยอาศัยพื้นฐานหลายประการสรุปได้ดังนี้ ประการแรก ผู้อ่านจะต้องสำรวจส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าวๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ หรือคำชี้แจงของหนังสือ ซึ่งการมีพื้นฐานเกี่ยวกับส่วนประกอบของหนังสืออย่างเพียงพอจะช่วยให้จับใจความได้ง่ายและเร็วขึ้น ประการที่สอง กำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการอ่าน ประการที่สาม มีความสามารถทางภาษา เพราะพื้นฐานสำคัญในการอ่านจับใจความจะช่วยให้จับใจความได้รวดเร็วขึ้น ผู้อ่านต้องมีทักษะในการแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่างๆ ให้เข้าใจถูกต้องและรวดเร็ว ประการที่สี่ มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งจะช่วยให้เข้าใจได้รวดเร็วขึ้น ประการสุดท้าย เข้าใจลักษณะของหนังสือ เพราะหนังสือแต่ละประเภทย่อมมีรูปแบบและเป้าหมายในการอ่านที่แตกต่างกัน การเข้าใจลักษณะกลวิธีของแต่งการหนังสือหรือเรื่องที่อ่านแต่ละประเภทจะช่วยให้สามารถจับใจความได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

สรุปได้ว่า หลักการอ่านจับใจความนั้น ผู้อ่านจะต้องพิจารณาสำรวจเรื่องที่จะอ่านให้ละเอียดรอบคอบว่ามีส่วนประกอบอะไรบ้าง จากนั้นจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการอ่าน แล้วค่อยเริ่มลงมืออ่านเรื่องราวตลอดทั้งเรื่องอย่างคร่าวๆ พร้อมกับจับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ซึ่งผู้อ่านจะต้องสามารถสรุปเรื่องราวหรือเนื้อหาสาระสำคัญ

ของเรื่องเป็นถ้อยคำหรือประโยคใจความสำคัญแล้วนำมาเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการอ่านจับใจความได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านที่จะประสบผลสำเร็จได้นั้นจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน การอ่านจับใจความก็จำเป็นต้องมีจุดหมายที่ชัดเจนเช่นกันว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร ซึ่ง ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2540: 56) และ สิริวรรณ นันทจินทุล และ ธันพร เสรีชัยกุล (2554: 132-133) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ในทำนองเดียวกันว่ามีสองลักษณะ คือ 1) เป็นการอ่านเพื่อเอาเรื่องหรืออ่านเพื่อความรู้ การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องการที่จะอ่านเพื่อรับรู้เรื่องราวซึ่งเป็นองค์ความรู้ต่างๆ จากหนังสือหรือตำรา บทความ บทเรียน สารคดี หรือสื่อสารสนเทศอื่นๆ ซึ่งจะอ่านอย่างละเอียดเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับผู้อ่านว่ามีจุดประสงค์หลักของการอ่านนั้นอย่างไรเป็นสิ่งสำคัญ และ 2) เป็นการอ่านเพื่อเอารสหรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านมุ่งหวังที่จะอ่านเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเป็นสิ่งสำคัญ เป็นการอ่านตามความพอใจของผู้อ่านว่าจะอ่านเรื่องใดในสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ ได้แก่ การอ่านนวนิยาย หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ และแม้ว่าจะเป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินก็จริงแต่ผู้อ่านย่อมจะได้รับความรู้ไปด้วย การอ่านชนิดนี้จึงจำเป็นต้องเข้าใจเรื่องราวและจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้โดยอาจไม่จำเป็นต้องอ่านรายละเอียดทั้งเรื่องก็ได้

ส่วน วรณิ โสมประยูร (2544: 128) และ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545: 42) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความไว้สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ดี
2. เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่านให้รวดเร็วและมีสมาธิในการอ่าน
3. เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถรู้จักความหมายของคำศัพท์ใหม่ๆ รู้ทันเหตุการณ์ และเป็นคนเท่าทันสังคมโลก

5. เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถบอกประโยชน์ของการอ่านหนังสือและมีนิสัยที่รักในการอ่าน

นอกจากนี้ ศิริพร ลิ้มตระกูล (2547: 99-100) ยังได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้พอสรุปได้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. ผู้อ่านจับใจความจะต้องมุ่งอ่านรายละเอียดของเนื้อเรื่อง โดยไม่คำนึงถึงความเร็วในการอ่าน แต่จะอ่านอย่างละเอียดเพื่อจะได้ไม่พลาดเนื้อหาสำคัญ แล้วนำรายละเอียดของเรื่องไปใช้ประโยชน์หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

2. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเอาเรื่อง เป็นการอ่านเพื่อเพิ่มความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับตนเอง ซึ่งเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องที่ผู้อ่านเคยรู้หรืออ่านมาแล้วแต่ลืมรายละเอียด จึงกลับมาอ่านทบทวนอีกครั้งเพื่อให้ระลึกหรือจับใจความอย่างคร่าวๆ ได้

3. ผู้อ่านจับใจอ่านเพื่อให้คุ้นเคยกับคำศัพท์ใหม่ๆ โดยใช้เนื้อหาของเรื่องที่อ่านเป็นสื่อ การอ่าน ในลักษณะนี้จึงมักให้มีการสำรวจตรวจสอบ ซึ่งนิยมนำไปใช้ประโยชน์ในการอ่านจับใจความเรื่องที่เป็นวิชาการระดับสูง

4. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเพื่อพัฒนาความคิดให้กว้างไกล เป็นการอ่านที่จะต้องอ่านอย่างละเอียดเพื่อพัฒนาข้อมูลให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถรวบรวมข้อมูลโดยวิธีอ่านจับใจความ แล้ววิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าต่อไป

5. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเพื่อพัฒนาอัตราความเร็วในการอ่าน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านมีเวลาจำกัดและต้องการจับใจความของเนื้อเรื่องให้ได้มากที่สุด

6. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเพื่อศึกษาเนื้อเรื่องที่ตนไม่เคยมีพื้นฐานมาก่อน เป็นการอ่านในลักษณะสำรวจตรวจสอบด้วยวิธีกวาดสายตาดูเนื้อหาคร่าวๆ แล้วจึงสำรวจด้วยการอ่านเนื้อหาอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความมีจุดมุ่งหมายที่หลากหลายขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านแต่ละคนว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร ซึ่งโดยสรุปแล้วจุดมุ่งหมายของการอ่านก็เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน คาดเดาคำตอบ สรุปแก่นหรือสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตต่อไป

การอ่านจับใจความในงานเขียนแต่ละประเภท

การอ่านจับใจความสามารถนำไปใช้กับการอ่านงานเขียนได้ทุกประเภท ดังนั้นเพื่อที่จะให้เข้าใจวิธีการอ่านจับใจความในงานเขียนแต่ละประเภทได้ดียิ่งขึ้น จึงจะได้นำเสนอแนวคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความของงานเขียนประเภทต่างๆ และในที่นี้จะขอกกล่าวถึงเฉพาะงานเขียนที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการทดลองเท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยงานเขียนประเภทต่างๆ ดังนี้

ข่าว (News)

ข่าว เป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เป็นการรายงานข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ประชาชนให้ความสำคัญและสนใจในขณะนั้น ก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์และมีการนำเสนออย่างกว้างขวางรวมทั้งมีผลกระทบต่อผู้คนจำนวนมาก ดังที่ ประชัน วัลลิโก (2540: 19) ยงยุทธ รักชาติศรี (2530: 5-7) และ แวมมยุรา เหมือนนิล (2556: 66-67) ได้ให้ความหมายของข่าวเอาไว้ทำนองเดียวกันว่า คือ

การรายงานเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงหรือเรื่องราวใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งอยู่ในความสนใจใคร่รู้ของประชาชน และมีผลหรืออิทธิพลต่อวิถีชีวิตของมนุษย์หรือความสุขของมนุษย์ โดยมีแนวทางในการอ่านจับใจความข่าวเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ พอสรุปได้เป็นลำดับ ดังนี้ อ่านพาดหัวข่าว ซึ่งเป็นจุดบอกรใจความสำคัญที่สุดของข่าวได้ชัดเจนและรวดเร็วที่สุด เพราะจะประมวลหัวใจของข่าวทั้งหมดมาเสนอไว้อย่างสั้นๆ เป็นอันดับแรก หากได้ใจความสำคัญชัดเจนเพียงพอแล้วก็ไม่ต้องอ่านส่วนอื่นอีกก็ได้ แต่ถ้ายังไม่ชัดเจนหรือต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมก็อาจพิจารณาที่พาดหัวข่าวรองและส่วนประกอบอื่นๆ ต่อไป จากนั้นสำรวจในส่วนของการนำหรือวรรคหน้า ซึ่งเป็นส่วนที่ต่อเนื่องมาจากพาดหัวข่าวในกรณีที่เป็นกรเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวกลับ การนำหรือวรรคหน้าจะเป็นการสรุปใจความสำคัญของข่าวทั้งหมดไว้อย่างสั้นๆ และชัดเจนที่สุด แล้วจึงพิจารณาที่เนื้อหาของข่าว ซึ่งเป็นรายละเอียดส่วนขยายใจความสำคัญของข่าวเท่านั้น เนื้อข่าวมักเรียงลำดับจากเหตุการณ์สำคัญมากไปยังเหตุการณ์สำคัญน้อยที่สุด แม้จะมีรายละเอียดยาวแต่ถ้าต้องการเพียงใจความสำคัญของข่าวไม่ต้องอ่านเนื้อข่าวเลยก็ได้ แต่ถ้าเป็นข่าวที่เขียนแบบพีระมิดหัวตั้ง ใจความสำคัญของข่าวจะสรุปไว้ท้ายสุด

บทความ (Article)

บทความ เป็นงานเขียนประเภทความเรียงที่มุ่งให้ความรู้ในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณกำลังสนใจอยู่ในขณะนั้น ด้วยทรรศนะหรือความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน มีวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจติดตามชวนให้อ่านและให้แง่คิดมุมมองที่แปลกใหม่แก่ผู้อ่าน ดังที่ ฉัตรภา บุนนาค (2550: 18) และ โชษิตา มณีใส (2555: 168) ได้ให้ความหมายของบทความไว้ในทำนองเดียวกันว่า คือ ความเรียงประเภทหนึ่ง มีความคิดเห็นเป็นแก่น มีความรู้เป็นส่วนประกอบ เป็นงานเขียนที่มุ่งเสนอความคิดเห็นหรือความรู้ในเรื่องที่คุณกำลังสนใจกันอยู่ ตามทรรศนะส่วนตัวของผู้เขียนเพียงประเด็นใดประเด็นหนึ่ง โดยมีวิธีเขียนที่ชวนอ่านชวนติดตามและมีแง่มุมความคิดที่แปลกน่าสนใจ บทความโดยทั่วไปจึงมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทันสมัยขนาดสั้นๆ สำหรับแนวทางในการอ่านจับใจความบทความเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพนั้น จะต้องพิจารณาแนวคิดสำคัญซึ่งเป็นใจความสำคัญที่สุดของเรื่องเพียงอย่างเดียว ซึ่งผู้เขียนนิยมเปิดเผยใจความสำคัญไว้ 2 ลักษณะ พอสรุปได้ดังนี้

1. การบอกรใจความสำคัญตอนท้าย เป็นแบบที่นิยมเขียนกันมากที่สุด เป็นการกล่าวถึงสถานการณ์หรือปัญหา แล้วเสนอเหตุผลและรายละเอียดก่อนในตอนต้น จนสรุปให้เห็นแก่นหรือหัวใจของเรื่องซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

2. การบอกรใจความสำคัญตอนต้น เป็นการดำเนินเรื่องด้วยการบอกแนวคิดสำคัญซึ่งเป็นหัวใจหรือแก่นเรื่องให้อ่านได้รับรู้ตั้งแต่ต้นเรื่อง แล้วจึงเสนอเหตุผลหรือตัวอย่างประกอบการอธิบายขยายความต่อไป

สารคดี (Feature)

สารคดี เป็นงานเขียนที่มุ่งเสนอสาระความรู้ที่เกิดขึ้นตามข้อเท็จจริง แต่คำนึงถึงศิลปะการสร้างสรรค์ความงามให้เกิดขึ้นในผลงาน คือต้องให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและได้รับความเพลิดเพลินหรือความประทับใจ ดังที่ ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2543: 6-7) ม.ล. เสริมแสง พันธุมสุต (2539: 747) และ แวมยุรา เหมือนนิล (2556: 91) ได้ให้ความหมายของสารคดีไว้พอสรุปได้ว่า คือ งานเขียนที่เสนอสาระความรู้ตามข้อเท็จจริงและเหตุการณ์ที่ปรากฏขึ้นจริง เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ แต่ก็แฝงเล็งจะให้ความพึงพอใจอันเกิดจากการประกอบรูปประกอบแบบ พ่วงเล็งเลือกเฟ้นการใช้ถ้อยคำในภาษาทำให้เกิดอารมณ์ตามสมควร โดยที่ผู้เขียนจะต้องสร้างสรรค์ผลงานของตนให้มีศิลปะ มีวิธีการนำเสนอเรื่องให้เกิด “รส” เสมือนหนึ่งผู้อ่านมีส่วนร่วมในเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นๆ จนก่อให้เกิดความบันเทิงหรือความประทับใจ โดยใช้กลวิธีการแต่งที่อ่านได้อย่างสนุก เพลิดเพลินอารมณ์ด้วย จึงอาจใช้แนวทางในการพิจารณา ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง เป็นจุดชี้แนะใจความสำคัญที่สุดของเรื่องได้ดีและรวดเร็วเป็นอันดับแรก เพราะสารคดีโดยทั่วไปมักตั้งชื่อไม่ซับซ้อนและนิยมบอกเป้าหมายของผู้แต่งอย่างตรงไปตรงมา
2. หัวข้อเรื่องย่อย ในการแต่งสารคดีขนาดยาวมักนิยมแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอนๆ และใส่หัวข้อเรื่องกำกับเอาไว้ด้วย ซึ่งที่จริงแล้วคือประเด็นสำคัญของเรื่องในแต่ละตอนนั่นเอง
3. การค้นหาแก่นเรื่อง ในกรณีที่ชื่อเรื่องไม่สามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องได้ หรือไม่มีการใส่หัวข้อเรื่องย่อยสรุปสาระสำคัญในแต่ละตอนเอาไว้ ผู้อ่านจะต้องพยายามจับประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้า แล้วพิจารณาหาแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญที่สุดเอาเอง
4. การอ่านละเอียดทั้งเรื่อง การที่จะสามารถจับใจความสารคดีได้อย่างสมบูรณ์ ผู้อ่านควรอ่านอย่างละเอียดทั้งเรื่อง เพราะจะได้อ่านสารคดีที่มีอรรถรส คือได้ทั้งประโยชน์และความเพลิดเพลิน

นิทาน (Tale)

นิทาน เป็นเรื่องราวที่ถูกแต่งขึ้นหรือเล่าสืบต่อกันมา ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นเรื่องแต่งที่เกิดขึ้นจากจินตนาการ โดยมุ่งเน้นให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินเป็นสำคัญพร้อมทั้งแฝงไว้ด้วยค่านิยมที่ฝังงอกทางสังคม ดังที่ เกริก ยूनพันธ์ (2543: 16) กัลยา ยวนมาลัย (2539: 74) สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 122) และ นพดล สังข์ทอง (2549: 19) ได้กล่าวถึงนิทาน ไว้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นสั้นๆหรือเล่าสืบต่อกันมา เป็นเหตุเป็นผลแก่กัน เป็นเรื่องราวที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความดี ความงาม เน้นความสนุกสนาน เพลิดเพลินเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมุ่งใช้สอนเพื่อเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ประสพการณ์ ความคิด ปลูกฝังค่านิยม ข้อปฏิบัติและสอดแทรกคติสอนใจ สำหรับแนวทางในการอ่านจับใจความนิทานนั้น ผู้อ่านจะต้องพิจารณาชื่อเรื่องเป็นสิ่งแรก เพราะชื่อเรื่องนับเป็นจุดชี้แนะ

หัวใจหรือแก่นเรื่องที่สำคัญได้ ต่อมาจะต้องพิจารณาแก่นของเรื่องว่า เกิดจากข้อขัดแย้งอะไรและ สิ้นสุดอย่างไร ซึ่งส่วนใหญ่จะปรากฏอยู่ในตอนท้ายๆ เรื่อง หลังจากนั้นพยายามสรุปสาระสำคัญของ เรื่องให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม และจะต้องพิจารณาน้ำเสียงหรือทางเสียง ของผู้แต่งว่าเป็นอย่างไร เพื่อช่วยให้จับใจความสำคัญของเรื่องได้แม่นยำขึ้น นอกจากนี้จะอ่านเพื่อมุ่ง ตอบคำถามว่าใครทำอะไรที่ไหนอย่างไรแล้ว ผู้อ่านควรจับใจความย่อหรือใจความรองเพื่อเก็บ รายละเอียดของเรื่องไปพร้อมกันด้วย

เรื่องสั้น (Short story)

เรื่องสั้น เป็นเรื่องแต่งขนาดสั้น มีการนำเสนอแก่นเรื่องเพียงประเด็นเดียว มีการดำเนินเรื่อง ในช่วงเวลาสั้นๆ เนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน เหตุการณ์ของเรื่องมีความสมเหตุสมผลกัน มุ่งให้เกิดความ เพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ ดังที่ เถกิง พันธุ์เถกิงมร (2541: 222) ชูทิพย์ นาถ (2533: 15) และ แวมมยุรา เหมือนนิล (2556: 127) ได้กล่าวถึงเรื่องสั้นไว้ในทำนองเดียวกันว่า คือ งานเขียนร้อยแก้ว ประเภทบันเทิงคดี (Fiction) เป็นเรื่องที่สมมุติขึ้น เป็นเรื่องที่น่าเสนอความคิดสำคัญเพียงความคิด เดียว เป็นเรื่องที่ใช้ได้กับทุกสมัย ซึ่งเหตุการณ์ในเรื่องควรสมเหตุสมผลกัน มีการดำเนินเรื่องในช่วง ระยะเวลาสั้นๆ และต้องมีโครงเรื่องง่ายๆ ไม่ซับซ้อน มีตัวละครเด่นๆ เพียงสองสามตัว มุ่งให้ความ สนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นหลัก ซึ่งมีแนวทางในการอ่านจับใจความเรื่องสั้นพอสรุปได้ ดังนี้ ประการแรกจะต้องพิจารณาชื่อเรื่องก่อน เพราะเป็นจุดชี้แนะหัวใจของเรื่องไว้เป็นอันดับแรก แต่ บางครั้งก็ยากต่อการตีความจึงต้องอาศัยการพิจารณาจากส่วนอื่นมาประกอบด้วย จากนั้นพิจารณา แก่นเรื่อง ซึ่งเป็นจุดซ่อนเร้นที่ผู้แต่งเรื่องสั้นจะไม่บอกโดยตรง แต่ผู้อ่านจะสามารถค้นหาด้วยวิธีการ ต่อไปนี้

1. พิจารณาจากข้อขัดแย้งของเรื่องแล้วติดตามผลของข้อขัดแย้งเหล่านั้นว่า คลี่คลาย ขยายตัวและสิ้นสุดลงอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้ชี้แนะให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัดเจนขึ้น
2. พิจารณาจุดสุดยอดของเรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่มักอยู่ตอนท้ายๆ ใกล้จบเรื่อง จะทำให้มองเห็น แก่นเรื่องได้ทันที และ
3. สรุปสาระสำคัญ โดยการตอบคำถามให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม และผู้อ่านจะต้องมีความรู้และประสบการณ์ภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน แม้ว่าเรื่องสั้นจะเป็น เรื่องสมมุติ แต่นิยมที่จะสร้างเรื่องให้ดูสมจริงมากที่สุด นอกจากนี้จะต้องพิจารณาน้ำเสียงหรือทาง เสียงของผู้แต่ง เนื่องจากผู้แต่งสามารถใช้จินตนาการและกลวิธีการสร้างสรรค์ได้อย่างกว้างขวาง และ จะไม่บอกสาระสำคัญของเรื่องอย่างตรงไปตรงมา การจับน้ำเสียงหรือทางเสียงของผู้แต่งจะช่วยให้ การจับใจความของเรื่องได้แม่นยำขึ้น

สรุปว่า การอ่านงานจับใจความในงานเขียนแต่ละประเภทนั้น มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะจุดเด่นหรือสาระสำคัญของงานเขียนนั้นๆ ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องทำความเข้าใจวิธีการในการอ่านจับใจความงานเขียนแต่ละประเภท เพื่อให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การประเมินการอ่านจับใจความ

การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งในการตัดสินความรู้ความสามารถของบุคคลว่าอยู่ในระดับใดบ้าง การสอนอ่านจับใจความเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งซึ่งต้องระบุนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่อ่านว่า เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับใคร อะไร ที่ไหน อย่างไร ดังนั้น เพื่อให้สามารถวัดระดับผู้เรียนที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความว่าเข้าใจหรือไม่และอยู่ในระดับใดบ้าง จึงจำต้องอาศัยกระบวนการวัดและประเมินผล ซึ่ง สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 148-150) ได้เสนอแนวทางในการประเมินการอ่านจับใจความ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานการพิจารณาเนื้อเรื่องที่ผู้อ่านจับใจความไว้ 2 วิธี ดังนี้

1. การใช้เครื่องมือเป็นแบบทดสอบ ผู้อ่านจะต้องตอบคำถามได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป การยึดเกณฑ์ระดับนี้นักการศึกษาทั้งหลายมีความเห็นว่า ผู้อ่านได้พลาตเนื้อหาบางตอนไปร้อยละ 30 แล้ว หากยึดเกณฑ์ประเมินที่ต่ำกว่านี้จะทำให้มีใจความคลาดเคลื่อนในเหตุการณ์สำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2. การใช้แบบประเมินค่า โดยใช้ระดับตัวอักษรแล้วค่อยตีค่าออกมาเป็นคะแนน เช่น เมื่อผู้อ่านประเมินการอ่านจับใจความของตนแล้วรวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละช่อง สมมติให้แบบประเมินค่าทั้งหมดมี 20 ข้อ ถ้าทำเครื่องหมายในช่อง “มาก” ทุกช่องจะได้คะแนนเต็มที่ 80 คะแนน โดยระดับคะแนนที่ได้มีขอบเขตดังนี้

คะแนน	72-80	เท่ากับระดับ	4	หมายถึง ดีมาก
คะแนน	52-71	เท่ากับระดับ	3	หมายถึง ค่อนข้างดี
คะแนน	32-51	เท่ากับระดับ	2	หมายถึง พอใช้
คะแนน	0-31	เท่ากับระดับ	1	หมายถึง ปรับปรุง

ผู้อ่านที่ประเมินการอ่านจับใจความของตนเองแล้ว หากรวมคะแนนแล้วอยู่ในระดับ 4 และ 3 แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านจับใจความที่น่าพอใจ แต่ถ้าผลที่ได้อยู่ในระดับ 2 หรือ 1 ผู้อ่านควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านจับใจความให้ดีขึ้น

นอกจากนี้ Harris David P (1969) และ Hafner and Jolly (1972, อ้างถึงใน ญัฐนิชา บุญสุข (2546: 16-17) ได้ให้ทรรศนะเกี่ยวกับการประเมินความเข้าใจในการอ่านไว้ในทำนองเดียวกันว่าการทดสอบความเข้าใจในการอ่านจะต้องครอบคลุมความสามารถในด้านภาษาและสัญลักษณ์ ด้านความคิด ด้านอารมณ์และลีลาของเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. สามารถเข้าใจความหมายส่วนใหญ่ของคำที่ปรากฏในบทอ่านด้วยการตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดจากเรื่องที่ได้ถูกต้อง
2. สามารถเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา เข้าใจคำชี้แจงหรือคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้ ถูกต้อง
3. สามารถระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน จดจำและบรรยายสิ่งที่อ่านออกมาเป็นคำพูดได้ ถูกต้อง
4. สามารถลำดับเหตุการณ์และแยกรายละเอียดความสำคัญของเนื้อหาได้ถูกต้อง
5. สามารถบอกได้ว่าตัวอย่างหรือคำอธิบายต่างๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องตอนใด อย่างไร
6. สามารถบอกได้ว่าประโยคใจความใดเป็นประโยคใจความสำคัญได้ถูกต้อง
7. สามารถแสดงข้อสรุปของข้อความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

การประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความนั้นสามารถทำได้หลากหลายวิธี ทั้งนี้การจะเลือกใช้วิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ ซึ่งวิธีที่นิยมมี 2 วิธี (จีเรียง บุญสม 2543 : 26, อ้างถึงใน ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2547: 32) ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้มาตรฐาน (Standardized Test) ข้อสอบนี้นำไปใช้กับนักเรียนเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติ ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วยข้อความเป็นตอนๆ หรือเรื่องสั้นๆ ให้นักเรียนอ่านแล้วเลือกตอบ เรียงลำดับจากเรื่องที่ยากไปหาเรื่องที่ยาก จำกัดเวลาในการทำ คะแนนจะออกมาในรูปของคะแนนดิบ (Raw Score) เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile) หรือระดับ (Grade-Equivalent)

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ชนิดอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Test) ข้อสอบนี้มีลักษณะคล้ายกับแบบทดสอบแรก คือประกอบด้วยข้อความเป็นตอนๆ หรือเรื่องสั้นๆ แต่ไม่เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติหรือนักเรียนกลุ่มอื่น คะแนนของนักเรียนขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์การอ่าน เกณฑ์นี้ถือว่านักเรียนจะมีความสำเร็จอยู่ระหว่างร้อยละ 80-90

การประเมินการอ่านจับใจความมีหลากหลายวิธี ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ชนิดอิงเกณฑ์ (Criterion-Referenced Test) เพราะไม่ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านกับเกณฑ์ปกติหรือนักเรียนกลุ่มอื่น แต่คะแนนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์การอ่านเป็นสำคัญ

ประโยชน์ของการอ่านจับใจความ

การอ่านที่มีประสิทธิภาพ คือการอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวหรือเนื้อหาสาระของเรื่องที่ได้ถูกต้องและรวดเร็ว จับประเด็นหรือใจความสำคัญของเรื่องได้ว่าใครทำอะไรที่ไหนอย่างไร ในการอ่านงานเขียนทุกประเภททั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง สิ่งสำคัญที่สุดที่ผู้อ่านต้องการคือ

การจับใจความของเรื่องได้ครบถ้วน เพื่อให้สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระของงานเขียนประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง ดังนั้นประโยชน์ของการอ่านจับใจความจึงมีมาก ดังที่ สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณี กาญจน์ (2542: 23) และ จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: 29) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านจับใจความไว้ในทำนองเดียวกันว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่ทำให้เป็นคนที่น่าสนใจ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมทำให้มีความคิดลึกซึ้งและกว้างขวาง เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตประจำวัน โดยครอบคลุมตั้งแต่การอ่านเพื่อความบันเทิงจนกระทั่งถึงการอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในสรรพวิทยาการต่างๆ บุคคลที่มีความเข้าใจในหลักการอ่านจับใจความย่อมสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้ถูกต้องและรวดเร็วมากกว่าคนอื่น

นอกจากนี้ เถกิง พันธุ์เถกิงอมร (2528: 18) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านจับใจความไว้ สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้เกิดสติใจได้ว่าหนังสือนั้นมีคุณค่าหรือสาระที่จะอ่านอย่างละเอียดหรือไม่
2. ช่วยให้รู้ว่าหนังสือนั้นเหมาะสมกับความรู้หรือประสบการณ์ของผู้อ่านหรือไม่
3. เป็นแนวทางให้ผู้อ่านสามารถสืบค้นหรือค้นคว้าหนังสืออื่นที่ปรากฏในบรรณานุกรมอ่านประกอบหนังสือนี้ได้
4. ช่วยประหยัดเวลาแก่ผู้อ่านที่มีเวลาจำกัด
5. ช่วยในการตัดสินใจว่าควรยืมหรือซื้อหนังสือเล่มนั้นหรือไม่
6. ช่วยในการเตรียมตัวสอบ เพราะทำให้จดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

สรุปว่า การอ่านจับใจความมีประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ครอบคลุมตั้งแต่การอ่านเพื่อความบันเทิงจนกระทั่งถึงการอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ เข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องและยังช่วยประหยัดเวลาในการอ่าน

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus

ความเป็นมาของเทคนิค KWLH Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus เป็นเทคนิคที่มีการพัฒนาขึ้นจากแนวคิดของ Ogle ในปี ค.ศ. 1986 โดยมีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL และเทคนิค KWL Plus เพื่อนำมาใช้ในการสอนอ่านควบคู่ไปกับการส่งเสริมความคิดขณะอ่าน เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นด้านทักษะการอ่านเป็นสำคัญ สามารถตรวจสอบความรู้ได้ด้วยตนเอง ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด ตลอดจนถึงจัดระบบข้อมูลเพื่อนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะในการอ่านทุกระดับได้ เนื่องจากมีแนวทางในการฝึกเป็นลำดับขั้นตอนชัดเจน (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2552: 124-125 ; สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ, 2547: 75) ซึ่ง เทคนิค KWL เป็นอักษรย่อของคำว่า Know, Want to Know และ Learned ตามลำดับ ซึ่งคำว่า Know (Barkley E. and others) หมายถึง รู้อะไรบ้าง

จากเรื่องที่อ่าน หรือ หัวเรื่องที่กำหนด โดยที่ยังไม่ต้องอ่านรายละเอียดเพื่อถามความรู้เดิม เรื่องราวสาระสำคัญ หรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง Want to Know (W) หมายถึง ต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่านจากบทอ่าน โดยคิดต่อเนื่องจากขั้น K คือ รู้อะไรจากเรื่องที่อ่านบ้าง และต้องการรู้อะไรเพิ่มเติมจากเรื่องที่อ่านต่อไป ถ้าในขั้น K ได้อ่านโดยละเอียดแล้ว Learned (L) เกิดการเรียนรู้รู้อะไรบ้าง โดยที่ทั้งขั้น K, W และ L จะต้องเขียนตอบลงในแบบฟอร์มหรือตาราง K W L ที่เตรียมไว้จากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน ทุกขั้นตอนนักเรียนจะต้องช่วยกันระดมความคิดเพื่อให้ได้คำตอบของทุกขั้นตอนครบถ้วน โดยการถามแบบเจาะลึกเพิ่มเติมมากขึ้น ต่อจากนั้น เทคนิค KWL ได้ถูกพัฒนาให้สมบูรณ์มากขึ้นโดย Car and Ogle (1987, อ้างถึงใน วัชราน เล่าเรียนดี (2552: 125-132) โดยการเพิ่มเติมการเขียนผังความคิด (Mapping) และการสรุปเรื่องราวต่างๆ ที่อ่านเมื่อจบกระบวนการ เข้ามา และใช้ชื่อว่า KWL Plus จากนั้นมีนักการศึกษาได้สังเคราะห์เทคนิคดังกล่าวจนกลายมาเป็นเทคนิค KWLH Plus ซึ่งเป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเองได้ และนำความรู้เดิมมาใช้ได้ ดังที่ วัชราน เล่าเรียนดี (2552: 132) ได้อธิบายว่า เทคนิค KWLH Plus เป็นเทคนิคที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการความรู้เดิมของตนเองและนำความรู้เดิมมาใช้ได้ เป็นการหาความสัมพันธ์ของสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิม ทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนจดจำได้ดีขึ้น ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้น K (Know) การช่วยให้นักเรียนตรวจสอบความรู้หรือเรื่องที่รู้ ที่เกี่ยวกับหัวเรื่องที่กำหนด

ขั้น W (Want to Know) การช่วยให้นักเรียนพิจารณาตัดสินใจว่าต้องการเรียนรู้รู้อะไรจากเรื่องที่กำหนด

ขั้น L (What they learn as they read) การช่วยให้นักเรียนระบุสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการอ่านที่กำหนด

ขั้น H (How we can learn more) การช่วยให้นักเรียนเสาะหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น

ขั้น Plus การสร้างแผนผังความคิดและการเขียนสรุปใจความสำคัญ

ส่วน นิรันดร์ ตั้งเมธิกุล (2546: 13) ได้กล่าวถึงเทคนิค KWLH เช่นกันว่าเป็นเทคนิคที่เหมือนกับ เทคนิค KWL เพียงแต่เพิ่มเติมขั้น H (How we can learn more) เข้ามา ซึ่งเป็นการตั้งคำถามและการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-Reading Activities) ประกอบด้วย 3 ขั้น คือ

1.1 ครูกระตุ้นความรู้และประสบการณ์เดิมของนักเรียน ระดมพลังสมอง อภิปรายในกลุ่มร่วมกับครูเกี่ยวกับหัวข้อที่จะเรียนว่า ในเรื่องนี้นักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง หลังจากระดมพลังสมองและอภิปรายแล้ว ครูเขียนสิ่งที่นักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับหัวข้อนั้นลงในช่อง K บนกระดาน ขณะเดียวกันนักเรียนก็เขียนข้อความดังกล่าวลงในใบงานของตนในช่อง K

1.2 ครูจัดประเภทของข้อมูลจากข้อความในช่อง K เป็นตัวอย่างให้นักเรียนดู โดยจัดข้อมูลเป็นประเภทเดียวกัน แล้วนักเรียนจัดประเภทของข้อมูลลงในช่อง K ของตน

1.3 นักเรียนตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองต้องการทราบเกี่ยวกับเรื่องนั้น แล้วเขียนคำถามลงในช่อง W

2. ชั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading Activities) ประกอบด้วย 2 ชั้นย่อย คือ

2.1 ครูให้นักเรียนอ่านบทความ และให้นักเรียนค้นหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในช่อง W และถ้านักเรียนมีคำถามเพิ่มเติมจากการอ่าน นักเรียนสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมลงในช่อง W ได้อีก

2.2 นักเรียนบันทึกคำตอบที่ได้จากการอ่านลงในช่อง L หรือหากอ่านพบข้อมูลใหม่ๆ นักเรียนสามารถเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมลงในช่อง L ได้

3. ชั้นกิจกรรมหลังอ่าน (Post-Reading Activities) ประกอบด้วย 2 ชั้นย่อย คือ

3.1 นักเรียนอภิปรายคำตอบที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างอ่าน พร้อมทั้งบันทึกความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

3.2 นักเรียนนำเสนอคำถามใหม่ อีกทั้งเสนอแนวทางในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับคำถามที่เกิดขึ้นจากบทอ่านลงในช่อง H

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus เกิดจากการนำเอาเทคนิคการจัดการเรียนรู้สองเทคนิคมาใช้ร่วมกัน คือ เทคนิค KWLH มาร่วมกับเทคนิค KWL Plus โดยเพิ่มเติมชั้นบอกแหล่งที่มาของข้อมูล และการจัดทำแผนผังความคิด การสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เป้าหมายของเทคนิค KWLH Plus

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคต่างๆ จำเป็นจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนว่าต้องการอะไร ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus จึงมีเป้าหมายดังที่ Conner Jennifer (2004) และ วัชรา เล่าเรียนดี (2547: 145) ได้กล่าวไว้ในทำนองเดียวกันว่า เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น ได้ทบทวนประสบการณ์ความรู้เดิมที่มี พัฒนาสมรรถภาพในการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน โดยใช้แผนภาพความคิดและเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน และเป็นการพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือและการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ยังได้ชิ้นงานจากแผนภาพตาราง KWLH Plus มาเป็นข้อมูลสำหรับครูในการช่วยเหลือและประเมินพัฒนาการการอ่านของนักเรียน

ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus

จากแนวคิดดังที่กล่าวมาข้างต้น ได้มีผู้นำแนวคิดดังกล่าวมาสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นเทคนิค KWLH Plus ดังที่ วัชรา เล่าเรียนดี (2552: 152-153) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมให้ความรู้พื้นฐานด้านการอ่าน โดยใช้ขั้นตอน KWLH Plus
2. กิจกรรมฝึกความสามารถด้านการอ่าน
  - 2.1 นำเข้าสู่บทเรียน
  - 2.2 เสนอหัวเรื่องหรือคำ ให้นักเรียนตอบในชั้น K คือนักเรียนรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่อง เขียนคำตอบลงในช่อง K
  - 2.3 ครูถามคำถาม นักเรียนอยากรู้อะไรบ้างจากหัวเรื่องดังกล่าว ชั้น W เขียนคำตอบลงในช่อง W
  - 2.4 ให้นักเรียนอ่านรายละเอียดของเรื่องและให้นักเรียนตอบลงในช่อง L ให้ทั่วถึงทุกคน คือ ชั้น L นักเรียนรู้อะไรบ้าง
  - 2.5 ให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติม ชั้น H โดยถามคำถามว่านักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าวได้จากที่ใดบ้าง และอย่างไร นักเรียนตอบลงในช่อง H
  - 2.6 นักเรียนสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่าน
  - 2.7 นักเรียน ครู ช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน
  - 2.8 นักเรียนฝึกการอ่านเพิ่มเติมโดยใช้ผัง KWLH และเขียนแผนผังความคิดและสรุป
3. วัดและประเมินผล

กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think – Pair – Share)

ความหมายของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think – Pair – Share)

การเรียนรู้แบบคู่คิด (Think – Pair – Share) เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างหนึ่ง ซึ่ง สอนง อินละคร (2544: 190) และ กิตานันท์ มลิทอง (2548: 145) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think – Pair – Share) ไว้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นกระบวนการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ร่วมกลุ่มแบบเพื่อนร่วมคิด เป็นการทำงานเป็นทีมโดยการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ของงานหรือผลลัพธ์ทางวิชาการร่วมกัน ส่วน วัฒนภาพ รัชจับ ทุกข์ (2542: 32) และ สมศักดิ์ สินธุระเวชชัย (2544: 33) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิดไว้ในทำนองเดียวกันว่า เป็นเทคนิควิธีที่เริ่มต้นจากการตั้งประเด็นคำถามสั้นๆ แล้วให้นักเรียนหาคำตอบด้วยตนเองสัก 2-5 นาที โดยกิจกรรมนี้เป็นกลยุทธ์ที่มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอย่างเสรี หลังจากนั้นให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนเพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดหรือคำตอบของคำถามนั้น จนได้ข้อสรุปที่สอดคล้องตรงกันแล้วให้แต่ละคู่ไปเล่าให้คู่อื่นๆ ฟัง 2-3 คู่ แล้วครูสุ่มนักเรียนบางคู่มารายงานหน้าชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสได้พูดแสดงความคิดเห็น และ กรมวิชาการ (2545: 210) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิดพอสรุปได้ว่า เป็นการให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องราวหรือหัวข้อหนึ่งด้วยตนเอง หลังจากนั้นจึงจับคู่อภิปรายในสิ่งที่ตนเองได้ศึกษา เพื่อแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดของคู่ตน วิธีการนี้มีประโยชน์ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเข้าใจในแนวคิดที่เป็นของตน

นอกจากนี้ บัญญัติ ชำนาญกิจ (2540: 191-192) ยังได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิดไว้พอสรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนรวมกลุ่มกันทำงานตามหัวข้อที่ครูให้ไว้ โดยการจับคู่อภิปรายกับเพื่อนในหัวข้อนั้นๆ จากนั้นแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เทคนิคนี้จะต้องคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อน (Think) หลังจากนั้นจึงนำคำตอบที่ได้ไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่คิดของตน (Pair) เมื่อมั่นใจว่าคำตอบที่ได้นั้นถูกต้องหรือดีที่สุดแล้ว จึงนำคำตอบนั้นมาอธิบายร่วมกัน (Share) ในชั้นเรียน ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้กับเพื่อน ทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เพิ่มพูนทักษะการคิด ทักษะการสื่อสารและสร้างความมั่นใจ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Millis and Cottell (1998: 73-74) ได้กล่าวถึงเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิดไว้พอสรุปได้ว่า เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกคิดและช่วยเหลือเพื่อนในชั้นเรียน ด้วยการเสนอคำตอบที่ได้แก่กันและกัน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าถึงคำตอบที่ดีที่สุดก่อนที่จะพูดหน้าชั้นเรียน เป็นการเพิ่มพูนทักษะการสื่อสารทางวาจาและความมั่นใจ ดังนั้น จึงเป็นกิจกรรมที่เริ่มจากสถานการณ์ปัญหาหรือโจทย์คำถามแล้วให้สมาชิกทุกคนร่วมคิดหาคำตอบด้วยตนเอง จากนั้นนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนคู่คิดของตน แล้วจึงนำคำตอบที่ได้มาอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน

สรุปได้ว่า เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เริ่มจากการกำหนดปัญหาหรือโจทย์คำถามให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการคิดหาคำตอบด้วยตนเอง ก่อนที่จะนำคำตอบที่ได้นั้นไปอภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนคำตอบกับกลุ่มย่อยหรือเพื่อนคู่คิดของตน เมื่อได้คำตอบที่เห็นว่าถูกต้องหรือดีที่สุดแล้วจึงนำไปสู่การอภิปรายนำเสนอให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับฟัง เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานร่วมกัน

องค์ประกอบสำคัญของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think Pair Share)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด ดังนี้ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2547: 138) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิดไว้พอสรุปได้ว่า เป็นกลุ่มขนาดเล็กจำนวน 4-6 คน จัดแบบคละความสามารถและเพศ

มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน ผู้สอนจะต้องจัดการให้กลุ่มสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชาตรี เกิดธรรม (2542: 52-53) ที่กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด จะต้องกำหนดสมาชิกกลุ่มให้มีจำนวน 2 คนโดยละความสามารถ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของเทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด จะต้องจัดทีมหรือกลุ่มที่มีสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และไม่ควรเกิน 6 คน ซึ่งมีความแตกต่างกันด้านความสามารถ เพศ และภูมิหลัง

ขั้นตอนและวิธีการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think Pair Share)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องได้มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนและวิธีการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิดไว้ ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542: 30) ได้กล่าวถึงการสอนโดยการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิด ดังนี้

1. ขั้นเตรียม เป็นขั้นที่ครูแนะนำทักษะการเรียนรู้แบบคู่คิด การจับคู่ของนักเรียน บอกวัตถุประสงค์ของบทเรียนและบอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน
2. ขั้นสอน ครูนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ด้วยวิธีสอนที่เหมาะสมแล้วมอบหมายงาน
3. ขั้นทำงานกลุ่ม เมื่อได้รับคำถามจากครู นักเรียนจะต้องหาคำตอบด้วยตนเองก่อนแล้วจึงนำคำตอบไปปรึกษาคู่ของตน เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุด
4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ
  - 4.1 ตรวจสอบผลงาน ครูดูจากงานกลุ่มที่แต่ละคู่ส่งไป และครูสุ่มบางคู่มาเสนอคำตอบในชั้นเรียน ขณะที่ฟังผู้นำเสนอแล้วผู้เรียนในห้องสามารถยกมือเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อคำตอบหรือเสนอคำตอบของตนเองได้
  - 4.2 ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยไม่มีการช่วยเหลือกัน เพื่อตรวจสอบผลการสอบแล้วทำการคำนวณคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มให้นักเรียนทราบ และถือว่าเป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มด้วย
5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ยังนักเรียนยังไม่เข้าใจ ครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูและนักเรียนช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มโดยอภิปรายถึงผลงานของนักเรียนและวิธีการทำงานของนักเรียนรวมถึงวิธีการปรับปรุงการทำงานของกลุ่มด้วย ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเองทั้งด้านวิชาการและด้านสังคม

ส่วน Barkley E. and others (2005: 19) และ มนต์ชัย เทียนทอง (2551: 142) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบคู่คิดไว้ในทำนองเดียวกันว่าประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1)

Think คือ การท้าทายให้ผู้เรียนได้คิดและไตร่ตรองจากคำถามแบบปลายเปิด หรือการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน 2) Pair คือ การจัดให้ผู้เรียนจับคู่กัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในประเด็นปัญหาที่กำหนดไว้ เพื่อร่วมกันค้นหาข้อสรุปหรือตอบคำถามที่ต้องการ 3) Share คือ การสลายการจับกลุ่มเป็นคู่ๆ แล้วสรุปผลการค้นหาคำตอบร่วมกันทั้งชั้น เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ สรุปและอภิปรายผลร่วมกัน โดยให้สมาชิกทุกคนมีอิสระในการถาม-ตอบข้อสงสัยเพื่อแบ่งปันความคิด

อนึ่ง ชาตรี เกิดธรรม (2545: 10) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think pair share) ไว้ว่า กิจกรรมนี้สามารถใช้ได้ในกระบวนการเรียนการสอนตอนใดตอนหนึ่งได้ เพราะเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งมีขั้นตอนวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ครูตั้งปัญหาหรือข้อคำถาม
- ขั้นที่ 2 สมาชิกทุกคนคิดหาคำตอบตามเวลาที่ครูกำหนดไว้
- ขั้นที่ 3 สมาชิกจับคู่ปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบ
- ขั้นที่ 4 ครูสุ่มเรียกนักเรียนให้ตอบปัญหาให้ฟังทั้งห้องเรียน

นอกจากนี้ สอนง อินละคร (2544: 190) ยังได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ไว้ดังนี้

1. ขึ้นเตรียม
2. ชื่อนำเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น
3. ขึ้นศึกษากลุ่มย่อย โดยมีขั้นตอน พอสรุปได้ดังนี้

3.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน กลุ่มละ 4-6 คน ประกอบด้วย คนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-4 คน และอ่อน 1 คน จากนั้นเลือกประธานและเลขานุการของกลุ่ม

3.2 แต่ละกลุ่มแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ ภายในกลุ่ม กลุ่มละ 2 คน กลุ่มย่อยศึกษาเนื้อหาใหม่ๆ บทเรียนคอมพิวเตอร์ เอกสารประกอบการสอน หนังสือแบบเรียน หรือสื่อการสอนอื่นๆ และทำกิจกรรมทุกกิจกรรมไปพร้อมๆ กันหรือครูอธิบายเนื้อหาใหม่แล้วกลุ่มย่อยทำเป็นแบบฝึกหัดหรือทำกิจกรรมทุกกิจกรรม โดยการศึกษาเนื้อหาหรือทำกิจกรรมดังกล่าวเฉพาะกลุ่มย่อยเท่านั้น ไม่มีการอธิบายหรือนำเสนอกลุ่มเดิมอีก

4. ขึ้นการทดสอบย่อย เป็นการเตรียมตัวทดสอบหรือตอบปัญหาหรือรายงานผลการทำกิจกรรม

5. มอบรางวัลหรือเกียรติบัตรกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด และกลุ่มรองลงมาตามลำดับ หรือครูให้คะแนนโบนัสกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด 5 คะแนน กลุ่มรองลงมาลดหลั่นกันตามลำดับ

ส่วน Glodschmid (1971, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด (2541: 119-120) ได้เสนอแนะขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดไว้ 2 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 เป็นวิธีกำหนดให้นักเรียนแต่ละคนอ่านหรือศึกษาเนื้อหาเรื่องเดียวกัน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพิ่มเติมและแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ในแต่ละครั้งจะกำหนดเรื่องหรือนักเรียนเลือกเรื่องที่จะอ่านหรือศึกษาโดยทุกคนจะต้องอ่านหรือศึกษาเรื่องเดียวกัน เรื่องดังกล่าวควรเป็นเรื่องที่ทำทลายความสามารถไม่ยาวเกินไป กล่าวคือครูสามารถดำเนินการตามวิธีนี้ได้ด้วยเวลาสองคาบเรียน

2. แต่ละคนอ่านเนื้อหาในเรื่องที่ได้รับมอบหมายอย่างละเอียด

3. ทุกคนจะต้องตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน และนำคำถามเหล่านั้นพร้อมสำเนาอีก 1 ฉบับติดตัวมาด้วยเพื่อถามตอบกันกับคู่เรียน จำนวนของคำถามจะขึ้นอยู่กับความยาวของเรื่องที่ได้รับมอบหมายให้อ่าน และช่วงเวลาเรียนในครั้งนั้น คำถามที่ตั้งมาควรมีลักษณะ ดังนี้

3.1 คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน การตอบคำถามเหล่านี้อย่างครบถ้วนจะเป็นการสรุปจุดสำคัญของเรื่องนั้น

3.2 คำถามในเนื้อหาของเรื่องที่อ่านที่ศึกษาจากแหล่งค้นคว้าอื่นนอกเหนือ จากที่กำหนดให้อ่าน ควรมีคำถามประเภทดังกล่าวอย่างน้อยหนึ่งข้อ

3.3 ถ้าเป็นไปได้ควรมีคำถาม 1 หรือ 2 ข้อ ที่โยงเนื้อหาที่อ่านไปสู่ประสบการณ์ส่วนตัวหรือประสบการณ์ในการทำงาน

3.4 อาจมีคำถามประเภทอื่นเพิ่มเติมหรือทดแทนคำถามประเภทที่กล่าวมาถ้าขาดคำถามดังกล่าว

4. ในตอนเริ่มต้นของการเรียนแต่ละครั้ง ครูจะให้นักเรียนจับคู่กันครั้งแรกอาจจับคู่กันโดยวิธีสุ่ม ครั้งต่อมาให้เปลี่ยนคู่กันไปเรื่อยๆ ผู้ที่มีความสนใจคล้ายคลึงกันอยู่ในพวกเดียวกัน เช่น ให้นักเรียนวิชาเอกเดียวกันเข้าคู่กัน หรือในทางตรงกันข้ามต้องการให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง ครูก็อาจจะจัดให้ผู้ที่มีภูมิหลังแตกต่างกันเข้าคู่กัน วิธีจับคู่อีกวิธีหนึ่ง คือ ให้นักเรียนเลือกคู่ของตนเอง

5. ก่อนเริ่ม ถาม-ตอบ ซึ่งกันและกัน ครูอาจรวบรวมสำเนาของคำถามที่นักเรียนแต่ละคนเขียนไว้ ซึ่งจะมีประโยชน์หลายประการ เช่น เป็นการตรวจสอบการเตรียมตัวของนักเรียน สามารถนำมาประเมินการตั้งคำถามหรือให้ข้อมูลสะท้อนกลับแก่นักเรียน เป็นต้น

6. นักเรียนแต่ละคู่จะถามและตอบคำถามซึ่งกันและกัน โดยสมมติว่าคนหนึ่งเป็น ก. อีกคนหนึ่งเป็น ข. แล้วดำเนินการดังนี้

ก. เป็นผู้ถามคำถามแรกที่ตนได้เตรียมไว้ ข. ตอบคำถามนั้น แล้ว ก. อาจกล่าวเสริมในรายละเอียด หรือแก้ไขในกรณีที่ ข. ตอบผิด จากนั้น ข. จะถามคำถามแรกของตน ก. เป็นฝ่ายตอบดำเนินการเช่นนี้ไปเรื่อยๆ

7. ในขณะที่แต่ละคู่ทำกิจกรรมการเรียนรู้ กล่าวคือ ถาม-ตอบ ซึ่งกันและกันนั้นครูจะเป็นผู้ช่วย จะหมุนเวียนไปยังแต่ละคู่ เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ถามและตอบคำถาม

วิธีที่ 2 มีการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเรื่องให้นักเรียนเลือกเรื่อง โดยจะอ่านหรือศึกษาค้นหาส่วนไม่ตรงกัน ชั้น 2-5 ดำเนินการเช่นเดียวกันกับในวิธีที่ 1

2. ในแต่ละคู่ ครั้งแรกของคาบเรียน ก. บรรยายและอธิบายจุดสำคัญในเรื่องที่ตนศึกษาให้กับ ข. แล้วถามคำถามเพื่อตรวจสอบดูว่า ข. เข้าใจหรือไม่ ถ้ายังพบว่าไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิดก็อธิบายเพิ่มเติมหรือแก้จุดที่เข้าใจผิดนั้น ในครั้งหลังจะสลับบทบาทกัน กล่าวคือ ข. เป็นฝ่ายบรรยายแล้วถามในเรื่องที่ตนศึกษา ส่วน ก. เป็นฝ่ายฟังและตอบคำถามนั้น

3. ดำเนินการเช่นเดียวกับในวิธีที่ 1

จากขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด (Think-Pair-Share) เป็นกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนจะได้แลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นร่วมกันในลักษณะการอภิปรายกลุ่มย่อย เป็นกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อนช่วยเพื่อน การทำงานเป็นทีม ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกันในลักษณะการอภิปรายกลุ่มย่อย ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้นได้

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

จากการที่ได้ศึกษาแนวคิดและหลักการของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและหลักการดังกล่าวมาสังเคราะห์ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เพื่อใช้สอนการอ่านจับใจความ โดยกำหนดเป็นกิจกรรมในแผนการสอนให้นักเรียนได้พัฒนาการอ่านจับใจความตามแนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ซึ่งมีรายละเอียดของขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ครูจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเนื้อหาที่จะอ่าน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้เรียน เช่น การใช้คำถามนำ หรือการให้ดูภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน พร้อมทั้งแจกและแนะนำการทำกิจกรรมตามใบงาน เป็นการเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐาน

2. ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้เทคนิควิธี KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ครูนำเสนอเนื้อหาหัวข้อเรื่อง นักเรียนคิด-จับคู่-เรียนรู้ร่วมกัน โดยให้นักเรียนจับคู่กันเองตามความสมัครใจ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What to know) คือนักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน จับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระดมสมองแล้วนำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือนักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่จะอ่าน แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่คิด นำข้อมูลที่ได้มาบันทึกไว้ในตารางช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน เรียกว่าขั้น L (What we have learned) คือนักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับอะไรบ้างจากเรื่องที่จะอ่าน แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้กับคู่คิด แล้วเลือกข้อมูลจากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในตารางช่อง W แล้วนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ แล้วลำดับข้อมูลบันทึกลงในตารางช่อง L

ขั้นที่ 4 ขั้นการเสาะหาความรู้เพิ่มเติม H (How can we learn more) คือนักเรียนสามารถเสาะหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ด้วยการบอกแหล่งข้อมูลที่นักเรียนจะสามารถไปศึกษาเพิ่มเติมได้นอกเหนือจากที่ได้ในห้องเรียน แต่ละคู่คิดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วบันทึกข้อมูลไว้ในตารางช่อง H

ขั้นที่ 5 ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) คือนักเรียนแต่ละคู่ต้องทบทวนขั้นต่างๆ ของการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ เข้าด้วยกัน จากนั้นนำข้อมูลมาสร้างผังความคิด

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนใจความสำคัญหลังการอ่าน (Summarizing) คือ ให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่จะอ่านพร้อมทั้งนำเสนอผลงาน

3. ขั้นการวัดและประเมินผล ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการซักถามหรือตรวจเฉลยแบบฝึกหัดร่วมกัน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดนี้ ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ ซึ่งจากขั้นตอนและรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้น นักเรียนจะได้เรียนรู้และฝึกทักษะในการอ่านจับใจความด้วยขั้นตอนและวิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเก็บรายละเอียดข้อมูลสำคัญจากเนื้อเรื่อง ตลอดทั้งทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดของผู้เขียน สามารถหาคำตอบ หาใจความสำคัญของเรื่อง ลำดับเหตุการณ์ และเขียนใจความสำคัญได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL, KWLH, KWLH Plus และ กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

งานวิจัยในประเทศ

บุศรา สนวนสำราญ (2554: 114-115) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พืช ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ เรื่อง พืช ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดกับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่อง พืช ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองตาแพ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2 จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด 3) แบบประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพเท่ากับ 88.58/88.13 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.13 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.81 อยู่ในระดับคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 4) นักเรียนมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับชอบและพอใจต่อวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วันวิสา ประมวล (2555: 76-77) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อนคู่คิด มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน โดยใช้เทคนิค KWLH Plus ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อนคู่คิดมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่พัฒนาขึ้น และ 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อนคู่คิด จำนวน 3 แผน และ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค KWLH Plus ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อนคู่คิดมีประสิทธิภาพ 89.13/85.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนคิดเป็นร้อยละ 61.29 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนในระดับดีมาก และ 3) ความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กิตติกาญจน์ อินเขตต์ (2557: 75) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus และ 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบวรนิเวศศาลายาในพระสังฆราชูปถัมภ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิค KWLH Plus 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค KWLH Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

วันวิดา กิจเงา (2557: 81) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอ้อมน้อยโสภณชนูปถัมภ์ อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค เทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่จัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

รินทร์ภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557: 63) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดแสงดำ สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความเทคนิค KWL Plus 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 90-91) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาลบ้านท้ายช้าง สังกัดสำนักงานเทศบาลเมืองพังงา จังหวัดพังงา 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.33/83.92 2) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus หลังเรียนด้วยแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ฐนิชา ปวงสุข (2558: 89-90) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเพื่อนคู่คิดกับแบบปกติ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเพื่อนคู่คิดกับแบบปกติ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเพื่อนคู่คิดกับแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 กลุ่มโรงเรียนลำปลายมาศ 2 ตำบลตลาดโพธิ์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 จาก 2 โรงเรียน จำนวน 2 ห้อง ห้องละ 22 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองไฮที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเพื่อนคู่คิด และกลุ่มควบคุมคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดชัยมงคลปราสาทวิทยาที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา 2) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเพื่อนคู่คิดกับแบบปกติ จำนวน 12 แผน และ 3)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเพื่อนคู่คิดกับแบบปกติ มีลักษณะเป็นแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.40/89.70 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเพื่อนคู่คิด สูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2559: 70-71) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนมัธยมสาธิตการวิทยา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก 2) แบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL และ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL ร่วมกับแบบฝึก ในภาพรวมเห็นด้วยในระดับมาก

งานวิจัยต่างประเทศ

Goldschmid (1971, อ้างถึงใน รัชณี ภูพชรกุล (2551: 68) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนในวิชาจิตวิทยาจากการสอน 4 วิธีคือ วิธีสัมมนา วิธีอภิปราย วิธีศึกษาโดยอิสระ และวิธีเรียนเป็นคู่ นักศึกษาที่เรียนในแต่ละกลุ่มมีความคล้ายคลึงกันในหลายด้าน ได้แก่ จำนวนวิชาจิตวิทยาที่เรียนมาแล้ว วิชาเอก เกรดเฉลี่ยสะสม ผลสัมฤทธิ์ในเนื้อหาวิชาจิตวิทยาที่ทดสอบก่อนเรียน ผลการสอบวัดทางวัดทางบุคลิกภาพด้วยแบบสำรวจ The California Psychological inventory เมื่อตอนเริ่มต้นเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยวิธีเรียนเป็นคู่ ตอบข้อสอบแบบอัตนัยหลังจากเรียนวิชานี้เสร็จแล้วโดยไม่ได้บอกให้ทราบถึงการสอบล่วงหน้าได้ดีกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญ และจากการจัดอันดับความพอใจในแต่ละชั่วโมงพบว่า อันดับโดยเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนโดยวิธีเรียนเป็นคู่สูงกว่าอีก 3 กลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญ

Carr and Ogle (1987: 626) ได้ศึกษาทฤษฎีการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการเข้าใจและการสรุปความโดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและนักเรียนที่อยู่ในโครงการสอนซ่อมเสริมโดยใช้วิธีการสังเกตและสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่านตลอดจนทักษะการย่อความดีขึ้น

Costa (1994, อ้างถึงใน เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 60) ได้วิจัยพฤติกรรมการและประสิทธิภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทางด้านคุณสมบัติในการอ่าน การสังเกต และการวิเคราะห์ โดยใช้การแบ่งกลุ่มแบบร่วมมือกันสำหรับการสอนอ่าน วิธีการ 2 ชนิดที่ใช้คือ Know, Want to learn, Learn (KWL) และการเรียนแบบร่วมมือ (CIRC) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนแบบร่วมมือกันเหมาะสมกับระดับชั้นของตน KWL เป็นวิธีการจัดการที่ นักเรียนรู้หรือต้องการรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่ยากเมื่อไม่มีความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องนั้น และในการสอนอ่านด้วยวิธีการของ KWL สามารถช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้านักเรียนมีความรู้เดิมและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ พอ

Quiocho (1997: 450) ได้วิจัยเรื่องกลวิธีการพัฒนาการเรียนการสอนเกี่ยวกับความเข้าใจในเนื้อหาประเภทวิชาการ ของนักเรียนเกรด 6 ถึงเกรด 8 โรงเรียนระดับกลางในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 90 คน ผลปรากฏว่า การสอนอ่านด้วยวิธี KWL สามารถพัฒนาความสามารถในการเข้าใจการอ่านของนักเรียนได้ดีขึ้น

Head Rebecca Ratchford (1998: 523) ได้วิจัยเรื่องผลด้านความรู้ ทักษะเจตคติของนักเรียนระดับชั้นที่ 2 ในหน่วยการเรียนรู้เรื่องภูมิศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อตรวจสอบลักษณะเนื้อหาวิชาในหน่วยการเรียนรู้วิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นที่ 2 เพื่อบรรยายถึงประสบการณ์ของนักเรียนในระดับชั้นที่ 2 โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 10 คาบ ในการสอนได้ใช้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า ทักษะความรู้ ทักษะการแก้ปัญหาและเจตคติของนักเรียนในรายวิชาภูมิศาสตร์เพิ่มขึ้นในทุกสายทักษะ

Witherspoon (1999, อ้างถึงใน วันวิดา กิจเงา (2557: 64) ได้วิจัยผลการใช้กลวิธีสอนแบบ KWL Plus ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนจากกลวิธีแบบ KWL Plus ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและประสบความสำเร็จในการอ่านมากกว่ากลุ่มของนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนด้วยกลวิธีสอนแบบ KWL Plus

Bower (2001, อ้างถึงใน บุศรา สวนสำราญ (2554: 75) ได้วิจัยเกี่ยวกับผลของการจับคู่อ่านหนังสือกับเพื่อน แล้วอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และการอ่านคนเดียว ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านใช้เวลา 6 สัปดาห์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 3 จะพบกันสัปดาห์ละ 3 ครั้ง เพื่อที่จะอ่าน

เรื่องตามที่ได้รับมอบหมายและร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งกลุ่มที่จับคู่อ่านกับเพื่อนและกลุ่มที่อ่านคนเดียว มีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

Al- Shaye (2003, อ้างถึงใน เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 60) ได้ศึกษาถึงประสิทธิภาพของกลยุทธ์ในการสอนเพื่อการตระหนักในการคิดที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและกลยุทธ์เพื่อความเข้าใจของนักเรียนเกรด 11 ในโรงเรียนมัธยมปลายควายติ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการอ่านเพื่อตระหนักในการคิด 2 อย่าง คือ K-W-L Plus และ SQ3R และเปรียบเทียบกับการสอนตามปกติ โดยใช้แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในกลยุทธ์เพื่อความเข้าใจ (RCCS) ที่สร้างโดยนักวิจัยช่วงแรกของคำถามเป็นการอ่านเพื่อจับใจความ (ข้อ 1-15) และช่วงหลัง (ข้อ16-46) เป็นคำถามที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่อ่าน ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การสอนอ่านเพื่อตระหนักในการคิดส่งผลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจดีกว่าการเรียนตามปกติ และพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการสอนทั้งสองกลุ่ม แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างการสอนเพื่อตระหนักในการคิด (K-W-L Plus และ SQ3R) และพบว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนเพื่อการตระหนักในการคิดทำคะแนนได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ ในการทดสอบทั้งสองอย่าง

Carss (2007: 3) ได้ศึกษาผลกระทบของการเรียนแบบร่วมมือเพื่อนคู่คิด ในระหว่างชั่วโมงการเรียนนาร่องการอ่าน โดยครอบคลุมองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ เวลาในการคิด เวลาที่ใช้ร่วมกับเพื่อนคู่คิด และเวลาที่แต่ละคู่แสดงความคิดกับกลุ่มที่มากขึ้น โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 6 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีนักเรียน 6 คน กลุ่มหนึ่งอ่านหนังสือที่เกินระดับอายุ และอีกกลุ่มหนึ่งอ่านหนังสือที่ต่ำกว่าระดับอายุ ผลการศึกษาพบว่า การใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดมีผลต่อความสำเร็จในการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนักเรียนที่อ่านหนังสือที่เกินระดับอายุ มีความสามารถในการใช้ภาษา การพูด การคิด และมีพัฒนาการทางการอ่านเพิ่มขึ้น นักเรียนแสดงความสามารถของเพื่อนคู่คิดในฐานะเป็นเครื่องมือช่วยส่งเสริมการพูดและแสดงความคิดเห็น สามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ผลที่ได้มีนัยสำคัญต่อนักเรียนที่ได้รับการฝึกฝนให้อ่านออกเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการวิจัยพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลังเรียน (The one-group pretest-posttest design) โดยมีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย กำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่ศึกษา และแบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลอง เป็นขั้นตอนการนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

รายละเอียดของการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน มีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ที่กำลังศึกษา

อยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ทั้งหมด 10 ห้อง จำนวนนักเรียน 421 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำนวน 1 ห้อง คือ ม. 2/9 จำนวน 44 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

3. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนและหลังการทดลอง (The one-group pretest-posttest design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144) ดังนี้

เมื่อ

T1	แทน	การทดสอบก่อนเรียน
X	แทน	การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด
T2	แทน	การทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ จำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยมีการสลับข้อและตัวเลือก

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

2. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือทั้ง 3 ชนิดดังกล่าว โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการสร้างเครื่องมือแต่ละชนิดดังนี้

1. **แผนการจัดการเรียนรู้** เรื่องการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 10 ชั่วโมง มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานตัวชี้วัด รวมถึงเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรเพื่อศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์ของการเรียนรู้

1.2 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ซึ่งในแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างนี้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเนื้อหาที่จะอ่าน เพื่อเชื่อมโยงความรู้ของผู้เรียน เช่น การใช้คำถามนำ หรือการให้ดูภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่าน พร้อมทั้งแจกและแนะนำการทำกิจกรรมตามใบงาน เป็นการเตรียมความพร้อมและให้ความรู้พื้นฐาน

ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน

โดยใช้เทคนิควิธี KWLH-Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ครูนำเสนอเนื้อหาหัวข้อเรื่อง นักเรียนคิด-จับคู่-เรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What to know) คือนักเรียนมีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน จับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระดมสมองแล้วนำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียนต้องการเรียนรู้อะไรจากเรื่องที่จะอ่าน แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่คิด นำข้อมูลที่ได้มาบันทึกไว้ในตารางช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน เรียกว่าขั้น L (What we have learned) คือนักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับอะไรบ้างจากเรื่องที่จะอ่าน แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้กับคู่คิด เลือกข้อมูลจากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในตารางช่อง W แล้วนำมาเปรียบเทียบกับข้อมูลหรือความรู้เดิมที่มีอยู่กับข้อมูลใหม่ที่ได้รับ จากนั้นลำดับข้อมูลบันทึกลงในตารางช่อง L

ขั้นที่ 4 ขั้นการเสาะหาความรู้เพิ่มเติม H (How can we learn more) คือ นักเรียนสามารถเสาะหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ด้วยการบอกแหล่งข้อมูลที่นักเรียนจะสามารถไปศึกษาเพิ่มเติมได้นอกเหนือจากที่ได้ในห้องเรียน แต่ละคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วบันทึกข้อมูลไว้ในตารางช่อง H

ขั้นที่ 5 ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) คือ นักเรียนต้องทบทวนขั้นต่างๆ ของการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ เข้าด้วยกัน จากนั้นนำข้อมูลมาสร้างผังความคิด

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนใจความสำคัญหลังการอ่าน (Summarizing) คือ ให้นักเรียนช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่จะอ่านพร้อมทั้งนำเสนอผลงาน

ขั้นการวัดและประเมินผล

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการซักถามหรือตรวจเฉลยแบบฝึกหัดร่วมกัน

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผน เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.5 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยนำมาพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 139) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน เท่ากับ + 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน เท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน เท่ากับ - 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า แผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
จากนั้นคำนวณหาค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

1.6 ปรับแก้แบบประเมินผลงาน KWLH Plus - Chart ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มีทั้งหมด 30 ข้อ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์

2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ ทฤษฎี และวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

2.3 วิเคราะห์เนื้อหา มาตรฐานตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

2.4 จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบดังนี้

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านจับใจความ

เรื่อง	จุดประสงค์	ความ จำ	ความ เข้าใจ	การ นำไปใช้	การ วิเคราะห์	การ สังเคราะห์	การ ประเมิน ค่า	รวม
อ่านจับใจความข่าว		2	4	1	-	-	-	7
อ่านจับใจความบทความ		1	3	2	-	-	-	6
อ่านจับใจความสารคดี		-	4	1	-	-	-	5
อ่านจับใจความนิทาน		1	3	2	-	-	-	6
อ่านจับใจความจากเรื่อง สั้น		2	4	-	-	-	-	6
รวม		6	18	6	-	-	-	30

2.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพจำนวน 30 ข้อสำหรับการวิจัย

2.6 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

2.7 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของข้อความ แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence : IOC) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 139) กับจุดประสงค์โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน เท่ากับ + 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน เท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน เท่ากับ - 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความ สอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.8 ปรับปรุงแบบทดสอบให้มีความถูกต้องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง ใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษี เจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน ที่เคยเรียนเรื่องการอ่านจับใจความมาแล้ว

2.10 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพของข้อสอบรายข้อ โดยหา ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20 ขึ้นไป จากนั้นคัดเลือก ข้อสอบที่มีคุณภาพ ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.35-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.53 มาใช้จำนวน 30 ข้อ

2.11 นำข้อสอบที่มีคุณภาพมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ตามสูตร KR-20 ของ Kuder and Richardson พบว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

2.12 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่ได้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย เทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด มีขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จากหนังสือการวิจัยการวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 103) เพื่อเป็นแนวทางในการวางรูปแบบโครงสร้างและหลักการในการ สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด จำนวน 12 ข้อ โดยการแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จากการเรียนรู้ แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามหลักการของ Likert (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 107-108) ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายความคิดเห็นของนักเรียน (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 196) มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.50-5.00	ความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	ความคิดเห็นในระดับมาก
2.50-3.49	ความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.50-2.49	ความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00-1.49	ความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมจากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความคิดเห็นตามคำแนะนำ

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการสอน ด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ในการถาม (Index of Item Objective Congruence : IOC) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553: 139) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

ให้คะแนน เท่ากับ + 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน เท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ให้คะแนน เท่ากับ - 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ค)

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ครบทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ทั้งหมด 30 ข้อ 30 คะแนน มาทำทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน เพื่อเก็บคะแนนก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

2. ดำเนินการสอนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพของเครื่องมือแล้วจำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมระยะเวลา 10 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) นำแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน มาทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 คน เพื่อเก็บคะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นไปใช้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ครบทั้ง 5 แผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1.1 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1.1.1 ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิดโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิด

1.1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ มีวิธีการดำเนินการดังนี้

1.1.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่าน
จับใจความ (Index of Item Objective Congruence : IOC)

1.1.2.2 หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับ
ใจความ

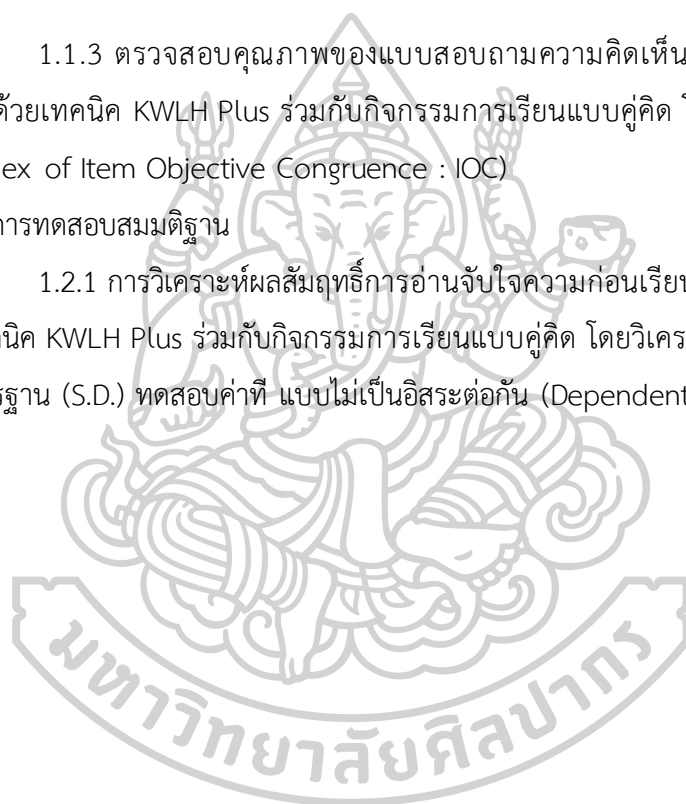
1.1.2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับ
ใจความ

1.1.2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับ
ใจความ

1.1.3 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ
จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด โดยการหาค่าดัชนีความ
สอดคล้อง(Index of Item Objective Congruence : IOC)

1.2 การทดสอบสมมติฐาน

1.2.1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนที่จัดการ
เรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 44 คน โดยทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ และสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นการตอบวัตถุประสงค์และข้อคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	($\bar{X}$)	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	44	30	17.43	3.15	-14.529	0.00
หลังเรียน	44	30	23.86	2.70		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด หลังเรียน ($\bar{X} = 23.86, S.D. = 2.70$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 17.43, S.D. = 3.15$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

ตารางที่ 8 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

รายการประเมิน	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสนสามารถปฏิบัติตามได้ไม่ยากจนเกินไป	4.25	0.78	มาก	1
2. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้	4.25	0.69	มาก	1
3. นักเรียนได้รู้จักแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4.18	0.79	มาก	2
4. นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำและช่วยเหลือ	4.18	0.76	มาก	2
รวม	4.21	0.51	มาก	(3)
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้				
1. นักเรียนมีความสนใจสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	4.23	0.86	มาก	4
2. นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	4.30	0.70	มาก	2
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกันเรียนรู้กับเพื่อนเพื่อความสำเร็จของการทำงานคู่	4.27	0.66	มาก	3
4. ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง	4.32	0.86	มาก	1
รวม	4.28	0.56	มาก	(2)

ตารางที่ 8 ระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด (ต่อ)

รายการประเมิน	($\bar{X}$)	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				
1. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อนคู่คิด	4.39	0.69	มาก	2
2. นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในชั้นเรียน	4.34	0.86	มาก	3
3. นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานอย่างเป็นระบบ	4.43	0.76	มาก	1
4. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ	4.32	0.71	มาก	4
รวม	4.37	0.58	มาก	(1)
โดยภาพรวม	4.29	0.55	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.58) ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 2 ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.56) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับที่ 3 ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.51) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.76) รองลงมา คือ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อนคู่คิด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.69) และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.71)

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.86) รองลงมา คือ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟัง

ความคิดเห็นของเพื่อน ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.70) และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนมีความสนใจสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.86)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน สามารถปฏิบัติตามได้ไม่ยากเกินไป ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.78) รองลงมา คือ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.69) และ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำและช่วยเหลือ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.76)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 44 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.35-0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.53 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด จำนวน 12 ข้อ

การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการวิจัยพื้นฐาน (Pre-Experimental Design) แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (The one-group pretest-posttest design) วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกันกัน (Dependent Samples t-test) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด แบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

2. นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ KWLH Plus เป็นขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายโดยการใช้อคำถามเป็นแนวคิดในการพยายามค้นหาคำตอบ ซึ่งมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนตัวเอง กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดอย่างเป็นระบบ โดยมีการวางกรอบแนวทางให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาอย่างมีลำดับขั้นตอน โดยครูคอยเป็นผู้กระตุ้นหรือซักถาม ให้นักเรียนร่วมกันระดมสมอง เพื่อค้นหาความรู้เดิมที่นักเรียนมีก่อนจะเริ่มอ่าน นักเรียนช่วยกันคิดและตั้งคำถามว่า ต้องการเรียนรู้อะไรเพิ่มเติมจากเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ภายหลังจากนักเรียนอ่านแล้ว นักเรียนเลือกข้อมูลที่ได้จากการอ่านมาบันทึก นอกจากนี้ ในขั้น H ยังเป็นขั้นตอนที่ฝึกให้ผู้เรียนได้แสวงหาแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จากนั้นนักเรียนสร้างแผนภาพความคิด ในขั้น Mapping โดยครูอธิบายการสร้างแผนภาพความคิด และกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างแผนภาพความคิด โดยเลือกข้อมูลที่จำแนกรายละเอียดของเนื้อหา เพื่อแสดงความสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่านและบอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน เป็นการฝึกการจัดลำดับข้อมูลและเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องที่อ่าน และ ชั้น Summarizing คือ การสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูอธิบายการเขียนสรุปใจความ นักเรียนร่วมกันระดมสมองในการเขียนสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งนำเสนอผลงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชรา เล่าเรียนดี (2552: 132) และ สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2547: 75) ที่กล่าวว่า เทคนิค KWLH Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นด้านทักษะการอ่านเป็นสำคัญ สามารถตรวจสอบความรู้ได้ด้วยตนเอง ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด ตลอดจนถึงจัดระบบข้อมูลเพื่อนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นเทคนิคที่สามารถนำมาใช้พัฒนาทักษะในการอ่านทุกระดับได้ เนื่องจากมีแนวทางในการฝึกเป็นลำดับขั้นตอนชัดเจน

นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่า เมื่อนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดซึ่งเป็นการทำงานที่เน้นการมีส่วนร่วมมาใช้ร่วมกัน ทำให้ผลลัพธ์ของงานที่ทำประสบผลสำเร็จมากขึ้น เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น จนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนให้

สูงขึ้นได้ด้วย สอดคล้องกับที่ วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542: 42) และ กิตานันท์ มลิทอง (2548: 145) กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิดเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการ ทำงานเป็นทีม เป็นกระบวนการกลุ่มที่ทุกคนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นวิธีการที่ทำให้เกิดการ เรียนรู้ได้มากที่สุด โดยการมีส่วนร่วมและปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป นักเรียนพูดคุย และอภิปรายร่วมกัน เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ของงานหรือข้อสรุปร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้าน การอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ จุดเน้นที่สำคัญของเทคนิค KWLH Plus คือ เป็น เทคนิควิธีสอนรูปแบบหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นความรู้ โดยครูต้องใช้คำถามที่หลากหลายระดับความคิด กระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนใช้คำถามที่หลากหลายซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะการคิดและส่งเสริม ความคิดขณะที่ย่าน และ เทคนิค KWLH Plus ยังเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ปรับเปลี่ยน กระบวนการอ่าน เริ่มต้นจากการกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียน โดยการบันทึกความรู้ที่ เกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นๆ เพื่อคาดเดาว่าจะพบข้อมูลอะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน มีการตั้งคำถามใน สิ่งที่ยากรู้ พร้อมทั้งบันทึกคำตอบที่ได้จากการอ่าน แล้วแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมที่ หลากหลาย มีการจัดทำแผนภาพความคิดเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมไปสู่ การเรียนรู้ในเรื่องใหม่ได้ง่ายขึ้น เพราะข้อมูลได้มีการบันทึกโครงสร้างอย่างเป็นระบบและสรุปความรู้ จากเรื่องที่เรียนเป็นความคิดรวบยอด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 93) ที่ พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน หลังเรียนด้วยแบบฝึกโดยใช้เทคนิค KWLH Plus สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุศรา สอนสำราญ (2554: 117) ที่พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ได้ตามเกณฑ์ร้อยละ 80

2. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด อยู่ในระดับเห็นด้วยมากในทุกด้าน เมื่อ พิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการ เรียนรู้ เป็นลำดับที่ 1 รองลงมา คือ ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลำดับสุดท้าย

เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ประเด็นที่ นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานเป็นระบบ รองลงมา ได้แก่ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อนคู่คิด และ นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ เป็นลำดับสุดท้าย การที่ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้เป็นด้านที่ มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นเทคนิคที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ทำให้นักเรียนได้เกิดการ

ฝึกฝน ฝึกคิดและวางแผนการทำงาน ส่งผลให้ทำงานได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น และนักเรียนต่างรู้สึก ว่าตัวเองมีส่วนสำคัญต่องานที่ได้รับมอบหมายเท่าๆ กัน จึงทำให้นักเรียนต้องรับผิดชอบต่อผลงาน ของตนเองและเพื่อนมากขึ้น ทั้งยังก่อให้เกิดความสนิทสนมยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน เป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนนำไปสู่การช่วยเหลือกันในด้านต่างๆ และยังสามารถนำขั้นตอนการ อ่านไปปรับใช้กับการเรียนวิชาอื่นหรือการอ่านในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เสาวภา ช่วยแก้ว (2557: 95) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก การอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH Plus พบว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมและ พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนและช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ อ่านมากขึ้น

ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้ พบว่า ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ครู เป็นกันเองคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครู คอยเดินสำรวจตรวจตรา เพื่อคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ อธิบาย พร้อมทั้งตอบข้อซักถามของ นักเรียนเมื่อเกิดความสงสัยหรือปัญหาในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนรู้สึกเป็น กันเองกับครูผู้สอนมากขึ้น ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์ทรัพย์ (2538: 78) กล่าวไว้ว่า บุคลิกภาพของครูเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยครูควรมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแสดง ท่าที่เป็นกันเอง กระตือรือร้นในการสอนเพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนสนใจอยากเรียนรู้ รองลงมา ได้แก่ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะที่เทคนิคที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เป็นเทคนิคที่ผู้เรียนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ระหว่างเพื่อนคู่คิดของตน ดังนั้นจึงช่วยกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นของตนเอง แล้วแลกเปลี่ยนกับเพื่อนคู่คิด เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ยอมรับร่วมกัน ทำให้นักเรียนกล้าที่จะแสดง ความความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกันมากขึ้น และ นักเรียนมีความสนใจ สนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอนเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้ฝึกทำ กิจกรรมการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ ได้ฝึกการตั้งคำถาม ฝึกการคาดเดาคำตอบ ทำให้นักเรียนรู้สึกสนใจว่าจะได้ พบเรื่องราวใหม่ๆ อะไรบ้างจากเรื่องที่อ่าน ทั้งยังได้อภิปรายย่อยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อน คู่คิดและเพื่อนในชั้นเรียนเพิ่มความสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ริ นทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557: 65-66) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เทคนิค KWL Plus ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนเห็นด้วยมากในด้านบรรยากาศการ เรียนรู้ ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความ กระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา ไม่ง่วง ไม่เครียด และสนุกสนานเป็นกันเอง โดยครูต้องคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพบปัญหาตลอดระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม และครูต้องมีบุคลิกภาพที่เป็น มิตรกับนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และต่อครู

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเด็นที่นักเรียนเห็นด้วยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน สามารถปฏิบัติตามได้ไม่ยากเกินไป รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้ และ นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำและช่วยเหลือเป็นลำดับสุดท้าย การที่ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทคนิคที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เป็นเทคนิคที่มีหลายขั้นตอน จึงอาจทำให้นักเรียนบางคนเกิดความสับสนในบางขั้นตอนของการปฏิบัติกิจกรรม และนักเรียนบางคนยังขาดประสบการณ์หรือความรู้เดิมในเรื่องที่จะอ่าน จึงทำให้ไม่สามารถตั้งคำถามให้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านในบางประเด็นได้ ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนฝึกลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จึงอาจทำให้นักเรียนบางคนเกิดความเบื่อหน่ายได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วันวิดา กิจจา (2557: 85) ที่ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับ เทคนิค KWL Plus พบว่า ครูต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิด ความเชื่อมโยง อาศัยความร่วมมือกันเพื่อทำให้บรรลุเป้าหมายของการทำกิจกรรม และครูต้องคอยดูแลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนสูงขึ้น และมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความดังต่อไปนี้

1. ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำช่วยเหลือ รวมถึงอธิบายข้อสงสัยที่นักเรียนแต่ละคู่ไม่เข้าใจให้ทั่วถึง เพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนเกิดความเข้าใจในบทเรียนนั้นๆ
2. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นการสอนที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ดังนั้นครูผู้สอนต้องตระหนักถึงการจัดลำดับในแต่ละขั้นตอนให้ถูกต้อง เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสนในการปฏิบัติตาม

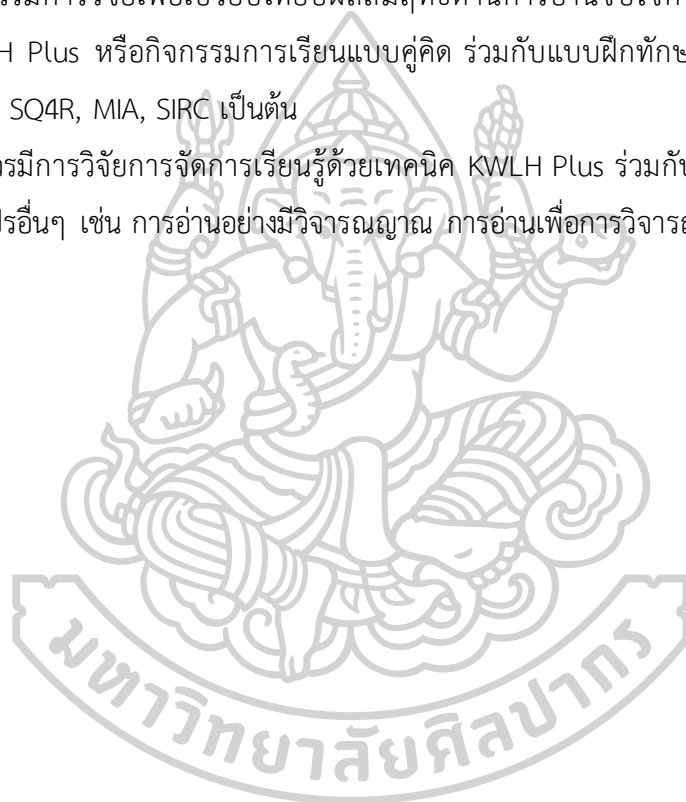
3. การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน กล่าวแสดงความคิดเห็น ดังนั้น ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนกันอย่างเต็มที่

4. ครูผู้สอนควรศึกษาเนื้อหาบทเรียนอย่างละเอียด และทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อหาบทเรียน เพื่อสามารถอธิบายหรือให้คำแนะนำแก่นักเรียนได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus หรือกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะหรือร่วมกับเทคนิควิธีสอนอื่นๆ เช่น SQ4R, MIA, SIRC เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด กับตัวแปรอื่นๆ เช่น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านเพื่อการวิจารณ์ เป็นต้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ. (2545). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กัลยา ยวนมาลัย. (2539). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

กิดานันท์ มลิทอง. (2548). เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติกาญจน์ อินเกตุ. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค *KWLH Plus*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เกริก ยุ้นพันธ์. (2543). การเล่านิทาน. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

จินดารัตน์ ฉัตรสอน. (2559). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค *KWL* ร่วมกับแบบฝึก. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค *KWL* กับการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ศิลปาบรรณาการ.

ฉัตร บุนนาค. (2550). การใช้ภาษาไทย 2 (พิมพ์ครั้งที่ 6 ed.). กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชาติรี เกิดธรรม. (2542). การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร
เซ็นเตอร์ดิสคัฟเวอรี.

ชาติรี เกิดธรรม. (2545). เทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ชูทิพย์ นาฎ. (2533). งานประพันธ์ประเภทเรื่องสั้นของอังกฤษและอเมริกัน (พิมพ์ครั้งที่ 7 ed.).

กรุงเทพมหานคร: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- เสาะหาความรู้ของนักศึกษาปริญญาตรี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต), สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. (2537). การอ่านและพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2540). หลักการสอน. นครสวรรค์: สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- บันลือ พงกษะวัน. (2533). อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7 ed.). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. (2553). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: เรือนแก้วการพิมพ์.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. (2543). วิเคราะห์สวรรณคดีไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). กรุงเทพมหานคร: ศยาม.
- บุศรา สอนสำราญ. (2554). การพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค *KWLH Plus* ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรีดิ์ ประทุมสุวรรณ. (2561, 12 มีนาคม) ปัญหาด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน/*Interviewer*: ม. เกื้อทาน. โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์, กรุงเทพมหานคร.
- ประชัน วัลลิโก. (2540). หลักการเขียนข่าว. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2545). ชุดปฏิรูปการเรียนรู้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3). กรุงเทพมหานคร: ประสานมิตร.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงศ์เกษม สนธิไชย. (2550). ภาษาไทย 1. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรา เศรษฐี. (2561, 12 มีนาคม) ปัญหาด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน/*Interviewer*: ม. เกื้อทาน. โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์, กรุงเทพมหานคร.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ. (2539). ภาษาไทย 4. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2540). ภาษาไทย 1 (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

ภูริภัทร ทิศร. (2543). การอ่านมีประโยชน์โปรดมารักการอ่าน. วารสารวิชาการ, 3(7 (กรกฎาคม)), 11.
มนต์ชัย เทียนทอง. (2551). เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ Mentor Coached Think-Pair-Share เพื่อ
เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนออนไลน์. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ,
18(1 (มกราคม - เมษายน)), 99-105.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). วิธีวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 9 ed.). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ศิลปากร นครปฐม.

แม่นมาศ ขวลิต. (2544). แนวทางการส่งเสริมการอ่าน (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร: บรรณ
กิจ.

ยงยุทธ รักษาศรี. (2530). “แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับข่าว” เอกสารสอนชุดวิชา การข่าวและบรรณาธิการ
นันทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เยาวลักษณ์ สุวรรณแห. (2546). เด็กกับการอ่าน. วารสารวิทยบริการ, 14(3 (กันยายน-ธันวาคม)), 43-
46.

รัชณี ภูพชรกุล. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนแบบนิรนัยร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด
และวิธีสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ
สอน), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.

รินทร์ภัส เฉลิธรรมวงษ์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.).
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2547). เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับครูมืออาชีพ นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัชรา เล่าเรียนดี. (2552). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. นครปฐม: โรง
พิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร:
เลิฟ. แอนด์เลิฟเพรส.

วันวิดา กิจเงา. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ที่จัดการเรียนรู้โดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับ เทคนิค KWL Plus.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วันวิสา ประมวล. (2555). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิค *KWLH PLUS* ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเพื่อนคู่คิด. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วารุณี อุดมธาดา. (2537). ผลของการสอนอ่านโดยผสมผสานกิจกรรมการอ่าน เค.ดับบลิว.แอล กับกิจกรรมการสอนอ่านโครงสร้างความเรียงที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2556). การอ่านจับใจความ (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). ภาษาและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). เชียงใหม่: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2547). การอ่านเร็วอย่างเข้าใจ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย. (2547). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2540). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อ แกรมมี่.
- สนอง อินละคร. (2544). เทคนิควิธีสอนและนวัตกรรมที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. อุบลราชธานี: อุบลกิจออปเซทการพิมพ์.
- สนิท ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์. (2542). หลักรักอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพมหานคร: ดันอ้อ ๑๙๙๙.
- สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพิพัฒน์. (2547). การอ่านทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 2 ed.). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- สมศักดิ์ สิ้นธระเวชญ์. (2544). กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- สิริวรรณ นันทจันทุล และ ชันวพร เสรีชัยกุล. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 7 ed.). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์มพรรย์. (2538). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันท์ ประสานสอน. (2544). ผลการใช้กลวิธีชี้้นำการอ่านและการคิดระดับสูงที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 5 ed.). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุปราณี ดาราฉาย. (2539). ภาษาไทย 3 (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปราณี พัดทอง. (2542). การใช้ภาษาไทย 1 (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุภัสสร วัชรคุปต์. (2543). ชุดการสอนการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2547). 19 วิธีจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 5 ed.). กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- เสริมแสง พันธุ์มสุต. (2539). “การเขียนสารคดี” เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย ๖ (การเขียนสำหรับครู) หน่วยที่ ๑๒ (พิมพ์ครั้งที่ 3 ed.). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เสาวภา ช่วยแก้ว. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค *KWLH Plus*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรุณี สายเสมา. (2541). หลักการอ่านจับใจความ. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ภาษาอังกฤษ

- Barkley E. and others. (2005). *Collaborative Learning Technique*. New York: John Wiley & Sons. .
- Carr, E., & Ogle, D. (1987). KWL Plus: A strategy for comprehension and summarization. *Journal of Reading*, 30(7), 626-631.
- Carss, W. D. (2007). *The effects of using think-pair-share during guided reading lessons*.

(Ph.D.), The University of Waikato.

Conner Jennifer. (2004). Instructional reading strategy: kwl (know, want to know, learned). Retrieved May, 12, 2005.

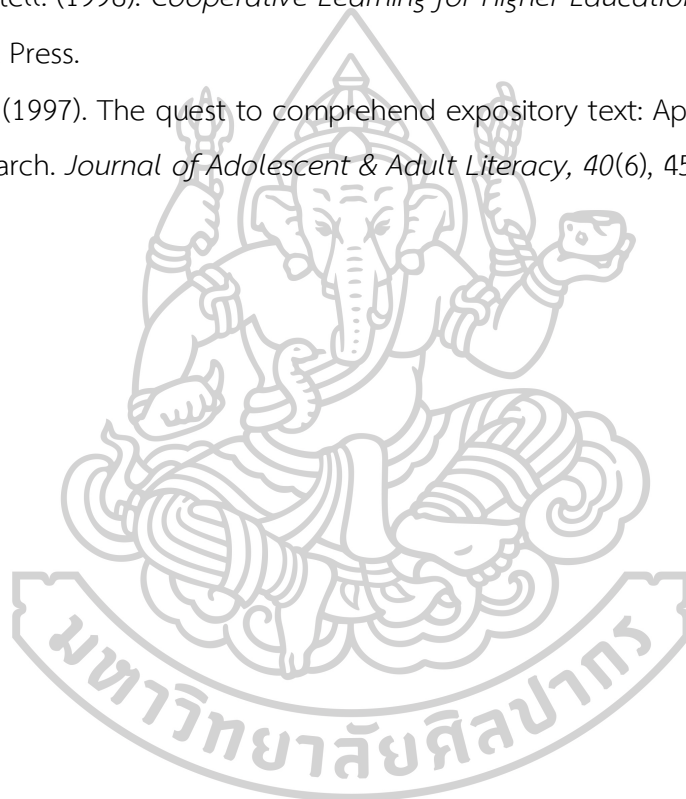
Harris David P. (1969). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill.

Head Rebecca Ratchford. (1998). Interdisciplinary curriculum : The effects of a unit about landscapes in second-grade student' Knowledge' skill and attitudes.

Retrieved from <http://www.ailis.uni.net.th/doi>

Millis, & Cottell. (1998). *Cooperative Learning for Higher Education Faculty*. Phoenix: Oryx Press.

Quiocho, A. (1997). The quest to comprehend expository text: Applied classroom research. *Journal of Adolescent & Adult Literacy*, 40(6), 450-455.

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. ผศ.ดร. ยวรี ญาณปรีชาเศรษฐ
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. อาจารย์ ดร.ปรดี ประทุมสุวรรณ
ตำแหน่ง ครูชำนาญการ/ปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ
สถานที่ทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสตรีวิฑฒ์ศิลปสรรรค์
กรุงเทพมหานคร
3. อาจารย์ พัชรา เศรษฐี
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ (ข้าราชการบำนาญ)
สถานที่ทำงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสตรีวิฑฒ์ศิลปสรรรค์
กรุงเทพมหานคร

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 ในท/ว ๑๑๑๗

วันที่ 7 พฤศจิกายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวรี ญาณปรีชาเศรษฐ

ด้วย พระมหามนตรี เกื้อทาน รหัสประจำตัว 59255307 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษา ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(อาจารย์ ดร.อิทธิมาศ มากจู้ย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 6806(นห) / ๑๒๑๘
๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

7 พฤศจิกายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ปรีดี ประทุมสุวรรณ

ด้วย พระมหามนตรี เกื้อทาน รหัสประจำตัว 59255307 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษา
ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับ
กิจกรรมการเรียนรู้แบบผู้คิด "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญ
เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อริกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (ศษ) / ๑๒๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

7 พฤศจิกายน 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์พัชรา เศรษฐี

ด้วย พระมหามนตรี เกื้อทาน รหัสประจำตัว 59255307 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด "

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสกลนคร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ ศธ 6806 (พ.ร.)/๑๖๐๐
๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

7 พฤศจิกายน 2561

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์

ด้วย พระมหามนตรี เกื้อทาน รหัสประจำตัว 59255307 นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษา
ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus
ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด " มีความประสงค์ จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ในโรงเรียนของท่าน ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2561 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้
นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ ศธ 6806(๒๖) ๑๓๐1
๙๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

7 พฤศจิกายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวัดอัมรินทร์

ด้วย พระมหามนตรี เกื้อทาน รหัสประจำตัว 59255307 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การศึกษา
ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus
ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด " มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ในโรงเรียนของท่าน ช่วงเดือนพฤศจิกายน 2561 เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จาก ท่านโปรดแจ้ง นักเรียน
ทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง การอ่านจับใจความจากข่าว

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ

รหัสวิชา ท 22102 วิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

จำนวน 2 ชั่วโมง

*****

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ม. 2/3 เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เมื่อครูตั้งคำถาม นักเรียนสามารถตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับข่าวที่อ่านได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดเรื่องให้อ่านนักเรียนลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของข่าวลงในตารางบันทึกการอ่านจับใจความข่าวตามขั้นตอนการอ่านด้วยKWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิดได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระสำคัญ

ข่าวเป็นการรายงานเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยรายงานข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ประชาชนให้ความสำคัญและสนใจในขณะนั้น ก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์และมีการนำเสนออย่างกว้างขวาง รวมทั้งมีผลกระทบต่อผู้คนจำนวนมากจึงต้องอาศัยทักษะการอ่านจับใจความ เพราะผู้เขียนจะแสดงข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงไว้ในเนื้อหาของข่าว ดังนั้น เมื่อผู้อ่านมีทักษะในการอ่านจับใจความก็จะสามารถเข้าใจเนื้อหาของข่าวได้ดียิ่งขึ้น

สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับข่าว

หลักการอ่านจับใจความจากข่าว

ทักษะ / กระบวนการ (P)

- 1) การอ่านการพูด การเขียน
- 2) การคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A)

- 1) มีความสนใจใฝ่เรียนรู้
- 2) มีความขยัน
- 3) มีความรับผิดชอบ

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่อง การอ่านจับใจความจากข่าว

การประเมินผล

- 1) วิธีการประเมิน
  - สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
  - ตรวจสอบผลงาน KWLH Plus – Chart
- 2) เครื่องมือประเมิน
  - แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
  - แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart
- 3) เกณฑ์การประเมิน
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับ ดี
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินผลงาน KWLH Plus – Chartในระดับ ดี

กิจกรรมการเรียนรู้

การอ่านจับใจความข่าวเรื่อง “เปิดตัวใหม่อ่าวมาหยา 2”

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนความรู้เดิม

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความประเภทข่าว
2. ครูถามว่า ข่าวส่วนใหญ่ที่นักเรียนสนใจอ่านคือข่าวเกี่ยวกับอะไร นักเรียนเคยอ่านข่าวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทะเลหรือไม่ และเคยไปทะเลหรือไม่ แล้วประทับใจที่ไหนเป็นพิเศษบ้างหรือไม่

ขั้นกิจกรรมการอ่านจับใจความจากข่าว

ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน ตามขั้นตอน KWLH Plus โดยใช้ KWLH Plus - Chart ครู นำเสนอเนื้อหาหัวข้อเรื่องนักเรียนคิด-จับคู่-เรียนรู้ร่วมกัน โดยให้นักเรียนจับคู่กันเองตามความสนใจ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What to know) คือ นักเรียนมีความรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับข่าวเรื่องเปิดตัวใหม่่อ่ามาทยา 2 จับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระดมสมองแล้วนำข้อมูล มาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียน ต้องการเรียนรู้อะไรจากข่าวเรื่องเปิดตัวใหม่่อ่ามาทยา 2 แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่คิด นำ คำถามที่ได้มาบันทึกไว้ในตารางช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน เรียกว่าขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้ เกี่ยวกับอะไรบ้างจากข่าวเรื่องเปิดตัวใหม่่อ่ามาทยา 2 แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้กับคู่คิด เลือก ข้อมูลจากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในตารางช่อง W แล้วนำข้อมูลนั้นมาเปรียบเทียบกับ ข้อมูลที่มีอยู่เดิม จากนั้นบันทึกลงในตารางช่อง L

ขั้นที่ 4 ขั้นการเสาะหาความรู้เพิ่มเติม H (How can we learn more) คือ นักเรียน สามารถเสาะหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ โดยการบอกแหล่งข้อมูลที่นักเรียนจะสามารถไปศึกษา เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้ในห้องเรียน แต่ละคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วบันทึกไว้ในตาราง ช่อง H

ขั้นที่ 5 ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) คือ นักเรียนแต่ละคู่ต้องทบทวนขั้น ต่างๆ ของการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ เข้าด้วยกัน จากนั้นนำ ข้อมูลมาสร้างแผนผังความคิด

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนใจความสำคัญหลังการอ่าน (Summarizing) คือ ให้นักเรียนแต่ละคู่ ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของข่าวเรื่องเปิดตัวใหม่่อ่ามาทยา 2 ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คู่ออกมานำเสนอ ผลงาน

ขั้นการวัดและประเมินผล

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการซักถาม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากข่าว
2. ใบความรู้ข่าว เรื่อง เปิดตัวใหม่่อ่ามาทยา 2

3. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากข่าว
4. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
5. ห้องสมุด

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ .....

.....

ปัญหา/อุปสรรค .....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข .....

.....

แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง

1. ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการทำงานของนักเรียนเป็นคู่โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตารางตามความเป็นจริง
2. ระดับคุณภาพ ได้แก่
  - 3 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นทุกครั้งหรือมากกว่า 3 ครั้ง
  - 2 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งหรือ 2 – 3 ครั้ง
  - 1 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 ครั้งหรือไม่ปฏิบัติ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ความสนใจในการเรียนรู้			การแสดงความคิดเห็น และกล้าแสดงออก			การให้ความร่วมมือในการ ตอบคำถาม			การให้ความร่วมมือใน การทำกิจกรรม			การรับผิดชอบงานที่ ได้รับมอบหมาย			รวม	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
1																		15
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
13																		
14																		
15																		

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 12 – 15   คะแนน อยู่ในระดับ ดี
 คะแนน 8 – 11   คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
 คะแนน 5 – 7   คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart และเกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนตอบ คำถามลงในใบ กิจกรรมชั้น KWLH	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบ สอดคล้องกับ คำถาม	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 1-2 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการแต่ คำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 3-4 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถามมากกว่า 4 ข้อ
การระบุแหล่ง ค้นคว้า	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 3 แหล่ง ขึ้นไป	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 2 แหล่ง	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 1 แหล่ง	- ไม่ได้ระบุแหล่ง ค้นคว้า
แผนภาพ ความคิด (Mapping) (เนื้อหา)	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่องที่ อ่านทุกประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 1 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 2 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 3 ประเด็นขึ้นไป
(การเชื่อมโยง)	- การเชื่อมโยง ความคิดสัมพันธ์ กับคำสำคัญของ เรื่องที่อ่าน	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 1 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 2 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 3 แห่งขึ้นไป
(สัมพันธ์ภาพ)	- สีที่แตกต่างจากกิ่งแก้ว เดียวกันใช้สี เดียวกัน - ขนาดของแกนมี ความยาวเท่ากับ คำหรือภาพ	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 2 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 1 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 2 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกัน มากกว่า 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำหรือ ภาพ มากกว่า 3 เส้น
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ครบทุกประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 1 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 2 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 3 ประเด็น
การเรียงลำดับ เนื้อหา	- เรียงลำดับ เนื้อหาถูกต้องจาก ลำดับแรกถึงลำดับ สุดท้าย	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 1 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 2 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 3 ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 23 – 28 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 17 – 22 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 11 – 16 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 7 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินชิ้นงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากข่าว

ชื่อ-สกุล	รายการที่ประเมิน			รวม	ระดับคุณภาพ
	KWLH	แผนภาพ ความคิด	การสรุป ใจความสำคัญ		
	4	4	4	12	
คู่คิดที่ 1 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 2 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 3 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 4 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 5 1. .... 2.					
คู่คิดที่... 1. .... 2.					
คู่คิดที่... 1. .... 2.					

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11 – 12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 9 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 7 – 8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 3 – 6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

สาระการเรียนรู้ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับข่าว

สาระสำคัญ

ข่าว (New) คือ การรายงานเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยรายงานข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่ประชาชนให้ความสำคัญและสนใจในขณะนั้น ก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์และมีการนำเสนออย่างกว้างขวางรวมทั้งมีผลกระทบต่อผู้คนจำนวนมาก

ประเภทของข่าว

ประเภทของข่าวโดยทั่วไป แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. ข่าวหลัก (Hard news) คือ ข่าวที่มีเนื้อหาสาระหนักสมองและมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับคนส่วนใหญ่ เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจและสังคม ข่าวการศึกษา ข่าวแรงงาน ฯลฯ จะพบได้มากในหนังสือพิมพ์เฉพาะด้านเช่น หนังสือพิมพ์เศรษฐกิจ หนังสือพิมพ์การเมือง

2. ข่าวเบา (soft news) คือ ข่าวที่มีเนื้อหาสาระเบาสมองมุ่งให้ความบันเทิงเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านมากกว่าอย่างอื่น แม้จะมีความสำคัญและผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่น้อยกว่าข่าวหนัก แต่ชาวบ้านทั่วไปจะให้ความสนใจมากกว่า เช่น ข่าวอาชญากรรม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา ฯลฯ ซึ่งจะพบได้มากในหนังสือพิมพ์ที่มุ่งปริมาณหรือประชาชนนิยม

ส่วนประกอบของข่าว

ส่วนประกอบหรือโครงสร้างของข่าวโดยทั่วไป แบ่งออกได้ 3 ส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

1. พาดหัวข่าว (Headline) เป็นจุดดึงดูดความสนใจและบอกให้ผู้อ่านรู้ว่าประเด็นสำคัญที่สุดของข่าวนั้นคืออะไร ข่าวที่หนังสือพิมพ์เห็นว่าสำคัญจะพาดหัวข่าวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าข่าวที่มีความสำคัญน้อย จึงเท่ากับเป็นการจัดลำดับความสำคัญของข่าวในหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับให้สะดวกต่อการเลือกอ่านไปด้วย และสำหรับข่าวที่มีความสำคัญมาก ไม่สามารถเก็บใจความสำคัญไว้ในพาดหัวข่าวได้เพียงพอ อาจมีการ “พาดหัวข่าวรอง” เพิ่มเติมไว้อีกส่วนหนึ่ง โดยมีใจความที่ขยายให้ชัดเจนขึ้นและเลือกใช้ขนาดตัวอักษรที่เล็กหล่นลงไป

2. ความนำหรือวรรคนำ (Lead) เป็นส่วนที่อยู่ต่อเนื่องจากพาดหัวข่าวและพาดหัวข่าวรอง โดยผู้เขียนข่าวจะจับประเด็นสำคัญของเหตุการณ์ทั้งหมดมารายงานให้ผู้อ่านรับรู้ทันทีอย่างสั้นๆ ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง แม้การเขียนความนำสามารถทำได้หลายแบบ แต่ที่นิยมกันมากและเป็นพื้นฐานการเขียนข่าวทั่วไป ได้แก่ แบบสรุปความ ซึ่งได้แก่ การบอกให้ทราบว่ามีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม่ และอย่างไร

3. เนื้อข่าว (Body) เป็นรายละเอียดของเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยมีรูปแบบการนำเสนอได้หลายอย่างเช่น เรียงลำดับตามความสำคัญของเหตุการณ์หรือเรียงลำดับตามระยะเวลาที่

เกิดเหตุการณ์ เป็นต้น แต่ที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ การรายงานข่าวโดยเรียงลำดับตามเหตุการณ์สำคัญมากไปยังเหตุการณ์สำคัญน้อย เพื่อให้ผู้อ่านจับสาระสำคัญของข่าวได้รวดเร็วที่สุดโดยใช้เวลาอ่านน้อยที่สุด

การอ่านจับใจความข่าว

การรายงานข่าวโดยทั่วไป มุ่งเสนอสาระสำคัญอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้ผู้อ่านจับใจความได้รวดเร็วที่สุด โครงสร้างและรูปแบบของการเขียนข่าวจะมีส่วนชี้แนะการจับใจความให้ถูกต้องและรวดเร็วได้มาก แนวทางการอ่านจับใจความข่าวอย่างมีประสิทธิภาพจึงควรพิจารณาตามลำดับดังนี้

1. พาดหัวข่าว เป็นจุดบอกรใจความสำคัญที่สุดของข่าวได้ชัดเจนและรวดเร็วที่สุด เพราะจะประมวลหัวใจของข่าวทั้งหมดมาเสนอไว้อย่างสั้นๆ เป็นอันดับแรก หากได้ใจความสำคัญชัดเจนเพียงพอแก่ความต้องการแล้ว ไม่ต้องอ่านส่วนอื่นอีกก็ได้ แต่ถ้ายังไม่ชัดเจนหรือต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมก็พิจารณาที่พาดหัวข่าวรองและส่วนประกอบอื่นต่อไป

2. ความนำหรือวรรคนำ เป็นส่วนต่อเนื่องจากพาดหัวข่าว ในกรณีที่เป็นกรเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวกลับ ความนำหรือวรรคนำจะเป็นการสรุปใจความสำคัญของข่าวทั้งหมดไว้อย่างสั้นๆ และชัดเจนที่สุด ฉะนั้นถ้ามีเวลาในการอ่านข่าวน้อยหรือไม่ต้องการรายละเอียดของข่าว เพียงการอ่านพาดหัวข่าวและความนำหรือวรรคนำก็สามารถจับใจความสำคัญของข่าวได้แล้ว แต่ในกรณีที่มีรูปแบบการเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวตั้งซึ่งไม่ค่อยนิยมใช้กันมากนัก ความนำหรือวรรคนำจะไม่ใช่อุดใจความสำคัญแต่อย่างใด

3. เนื้อข่าว นับเป็นรายละเอียดที่ขยายใจความสำคัญของข่าวเท่านั้น ในกรณีที่เป็นกรเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวกลับ เนื้อข่าวมักเรียงลำดับจากเหตุการณ์สำคัญมากไปยังเหตุการณ์สำคัญน้อยที่สุด แม้จะมีขนาดยาวมาก แต่ถ้าต้องการเพียงใจความสำคัญของข่าวโดยไม่สนใจรายละเอียดมากนัก ไม่ต้องอ่านเนื้อข่าวเลยก็ได้ แต่ถ้าเป็นข่าวที่เขียนแบบพีระมิดหัวตั้ง ใจความสำคัญของข่าวจะสรุปไว้ท้ายสุด อาจต้องพิจารณาเนื้อข่าวในแต่ละตอนประกอบด้วย อย่างไรก็ตามในบางกรังการพาดหัวข่าวและการเขียนความนำหรือวรรคนำ มุ่งเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านมากเกินไป จนทำให้ประเด็นสำคัญของข่าวเบี่ยงเบนไปบ้าง หากได้ตรวจสอบจากเนื้อข่าวทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งจะทำให้สามารถจับใจความข่าวได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น

ที่มา : แวมมยุรา เหมือนนิล, *การอ่านจับใจความพิมพ์ครั้งที่ 4* (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2556), 57-67.

ใบความรู้

หลักการอ่านจับใจความจากข่าว

การรายงานข่าวโดยทั่วไป มุ่งเสนอสาระสำคัญอย่างตรงไปตรงมา เพื่อให้อ่านจับใจความได้รวดเร็วที่สุด โครงสร้างและรูปแบบของการเขียนข่าวจะมีส่วนชี้แนะการจับใจความให้ถูกต้องและรวดเร็วได้มาก แนวทางการอ่านจับใจความข่าวอย่างมีประสิทธิภาพจึงควรพิจารณาตามลำดับดังนี้

1. พาดหัวข่าว เป็นจุดบอกรใจความสำคัญที่สุดของข่าวได้ชัดเจนและรวดเร็วที่สุด เพราะจะประมวลหัวใจของข่าวทั้งหมดมาเสนอไว้อย่างสั้นๆ เป็นอันดับแรก หากได้ใจความสำคัญชัดเจนเพียงพอแก่ความต้องการแล้ว ไม่ต้องอ่านส่วนอื่นอีกก็ได้ แต่ถ้ายังไม่ชัดเจนหรือต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมก็พิจารณาที่พาดหัวข่าวรองและส่วนประกอบอื่นต่อไป

2. ความนำหรือวรรคนำ เป็นส่วนต่อเนื่องจากพาดหัวข่าว ในกรณีที่เป็นกรเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวกลับ ความนำหรือวรรคนำจะเป็นการสรุปใจความสำคัญของข่าวทั้งหมดไว้อย่างสั้นๆ และชัดเจนที่สุด ฉะนั้นถ้ามีเวลาในการอ่านข่าวน้อยหรือไม่ต้องการรายละเอียดของข่าว เพียงการอ่านพาดหัวข่าวและความนำหรือวรรคนำก็สามารถจับใจความสำคัญของข่าวได้แล้ว แต่ในกรณีที่มีรูปแบบการเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวตั้งซึ่งไม่ค่อยนิยมใช้กันมากนัก ความนำหรือวรรคนำจะไม่ใช่ว่าจะใจความสำคัญแต่อย่างใด

3. เนื้อข่าว นับเป็นรายละเอียดที่ขยายใจความสำคัญของข่าวเท่านั้น ในกรณีที่เป็นกรเขียนข่าวแบบพีระมิดหัวกลับ เนื้อข่าวมักเรียงลำดับจากเหตุการณ์สำคัญมากไปยังเหตุการณ์สำคัญน้อยที่สุด แม้จะมีขนาดยาวมาก แต่ถ้าต้องการเพียงใจความสำคัญของข่าวโดยไม่สนใจรายละเอียดมากนัก ไม่ต้องอ่านเนื้อข่าวเลยก็ได้ แต่ถ้าเป็นข่าวที่เขียนแบบพีระมิดหัวตั้ง ใจความสำคัญของข่าวจะสรุปไว้ท้ายสุด อาจต้องพิจารณาเนื้อข่าวในแต่ละตอนประกอบด้วย อย่างไรก็ตามในบางครั้งการพาดหัวข่าวและการเขียนความนำหรือวรรคนำ มุ่งเรียกร้องความสนใจของผู้อ่านมากเกินไป จนทำให้ประเด็นสำคัญของข่าวเบี่ยงเบนไปบ้าง หากได้ตรวจสอบจากเนื้อข่าวทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งจะทำให้สามารถจับใจความข่าวได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้น

ที่มา : แวมมยุรา เหมือนนิล, การอ่านจับใจความพิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2556), 66-67.

ใบความรู้ข่าว เรื่อง เปิดตัวใหม่อ่าวมาหยา 2

เปิดตัวใหม่อ่าวมาหยา 2 อุทยานชูแหล่งเที่ยวสวยงามไม่แพ้ตำนานหนังดังเดอะบีช

กรมอุทยานฯ ชูเที่ยวอ่าวใหม่ “เกาะห้อง” ยกให้เป็น “มาหยา 2” เพราะมีความสวยงามไม่แพ้อ่าวในตำนานหนังเดอะบีช กับอีก 2 อ่าวที่งดงามเช่นกัน คือ “อ่าวปิและ-โลละมุติ” เผยเกาะห้องถือเป็นอ่าวต้นแบบของอ่าว “สีเขียว” นักท่องเที่ยวที่จะไปกินอาหารบนเกาะให้ใช้ปืนโตไล่ไปห้ามใช้กล้องโฟม แฉเหตุที่ต้องปิดอ่าวมาหยาต่อ ยืนยันไม่มีการเปิดอ่าวมาหยาตามข่าวลือที่ว่า จะเปิด 1 พ.ย. นี้ ตะลึง คริมกันแค้นมีส่วนทำให้ปะการังตัวอ่อนพิการหรือตายได้ อันเป็นสาเหตุของการเกิดปะการังฟอกขาว

หลังจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ขยายระยะเวลาปิดการท่องเที่ยวในบริเวณอ่าวมาหยาที่เป็นโลเกชั่นของภาพยนตร์ในตำนานเรื่อง “เดอะบีช” และอ่าวโลละซามะ อุทยานฯ หาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี จ.กระบี่ ออกไปไม่มีกำหนด จากเดิมที่กำหนดไว้ระหว่างวันที่ 1 มิ.ย.-30 ก.ย. เพราะสถานการณ์ระบบนิเวศและโครงสร้างชายหาดบริเวณอ่าวมาหยา ยังไม่กลับคืนสู่สภาพสมบูรณ์ เนื่องจากยังมีร่องรอยความเสียหายต่างๆ อันเกิดจากนักท่องเที่ยวและเรือสปีดโบ๊ตที่เข้าไปรับส่งนักท่องเที่ยววันละหลายรอบ ทำให้แหล่งปะการังอันสวยงามตายและผืนทรายยุบตัวอันเกิดจากรอยเท้าจำนวนมากของนักท่องเที่ยวนั้น

เมื่อวันที่ 5 ต.ค. นายทรงธรรม สุขสว่าง ผอ.สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เปิดเผยว่า หลังจากปิดอ่าวมาหยาทำการฟื้นฟูเป็นเวลา 4 เดือน ปรากฏว่าการฟื้นตัวของระบบนิเวศและโครงสร้างต่างๆ ของหาดมาหายังน่าเป็นห่วง เช่นสภาพปะการัง แม้จะฟื้นตัวขึ้นบ้างแล้วแต่อยู่ในลักษณะค่อยๆ เป็น ช่วงน้ำทะเลลดจะสังเกตเห็นความเสียหายชัดเจน ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือทรายบริเวณหน้าหาดของอ่าวมาหยา ไม่สามารถมีเพิ่มตามฤดูกาล จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น เมื่อเข้ามาเหยียบย่ำบนหาดตลอดหลายปี ทรายจึงทรุดและไหลลงทะเล รวมทั้งเหตุผลอื่นๆ ตามธรรมชาติด้วย

นายทรงธรรมกล่าวอีกว่า ขณะเดียวกัน อุทยานฯ มีเพชรเม็ดงามให้นักท่องเที่ยวได้ทดแทนอ่าวมาหยา แห่งแรก คือ อ่าวปิและ มีลักษณะคล้ายอ่าวมาหยา คือถูกโอบล้อมด้วยเขาหินปูน มีทางเข้าออกเพียงทางเดียว ภายในมีน้ำทะเลใส มีแหล่งปะการังที่ยังอุดมสมบูรณ์พอสมควร เพราะนักท่องเที่ยวยังเข้าไป ไม่มาก แห่งที่สองคืออ่าวโลละมุติ มีชายหาดที่สวยงามไม่แพ้อ่าวมาหยา ทั้งสองแห่งนี้อยู่ในบริเวณเกาะพีพี แห่งที่สามคือเกาะห้อง เขตอุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี จ.กระบี่ ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ หาดนพรัตน์ธารา เพียง 20 นาทีโดยทางเรือ ทั้งนี้ เกาะห้อง มีความสวยงามไม่แพ้กันเรียกว่าเป็น “มาหยา 2” ก็ว่าได้

ผอ.สำนักอุทยานฯ กล่าวอีกว่า สำหรับเกาะห้อง นับเป็นเกาะที่ได้รับการอนุรักษ์และจัดระเบียบแก่นักท่องเที่ยวที่ต้องการเข้าไปสัมผัสผืนความงามถือเป็นเกาะ “สีเขียว” ต้นแบบ มีการวางระบบไฟฟ้าจากแผงโซลาร์เซลล์ระบบการจัดน้ำเสีย มีถังดักไขมัน บ่อบำบัดขนาดเล็ก มี จนท.ที่อาศัยอยู่บนเกาะประมาณ 20 คน อาหารของนักท่องเที่ยวให้ใช้ปืนโตหิวมา ห้ามกล่องโฟมและพลาสติก ส่วนขยะอื่นๆหากเกิดจากนักท่องเที่ยว จะต้องนำกลับติดตัวเมื่อออกจากเกาะทุกครั้ง ชายหาดเกาะห้องนั้นมีความโดดเด่นสวยงามเทียบเท่าได้กับอ่าวมาหยา กรมอุทยานฯจะเร่งประชาสัมพันธ์และกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสม เพื่อหมุนเวียนให้เข้าไปท่องเที่ยวในบริเวณ 3 จุดนี้ แทนอ่าวมาหยา ที่จะมีการปิดอ่าวเพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่มีกำหนด

นายทรงธรรมกล่าวต่อว่า ส่วนที่มีกระแสข่าวว่ากรมอุทยานฯ จะเปิดการท่องเที่ยวอ่าว มาหยาในวันที่ 1 พ.ย. ยืนยันว่าไม่จริงและวันที่ 7-8 ต.ค.กรมอุทยานฯ จะลงพื้นที่รับฟังความเห็นของคนในพื้นที่ ประชุมหารือกับผู้ประกอบการ เปิดโหวตหรือทำประชาพิจารณ์จากประชาชนทั่วประเทศทางระบบออนไลน์ต่างๆ เพื่อให้ทราบว่าประชาชนเห็นด้วยหรือไม่ ที่จะให้มีการปิดกิจกรรมการท่องเที่ยวอ่าวมาหยา เพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศให้กลับมาสมบูรณ์และสวยงามตามเดิม นอกจากนี้ ยังได้ปรับปรุงเส้นทางเดินชายหาดและปลูกต้นไม้ทดแทนส่วนที่ถูกเหยียบย่ำและตายไป นอกจากนี้ปัญหาทรายหลุดตัวและไม่เกิดการสะสมทรายตามธรรมชาติ

นายทรงธรรมกล่าวด้วยว่า ปัญหาปะการังตาย ยังพบอีกสาเหตุหนึ่งที่น่าตกใจคือสารเคมีจากครีมกันแดดหลายชนิดทั่วโลกนั้น มีส่วนผสมของ Oxybenzoneและ Octinoxateทำให้ตัวอ่อนปะการังฟักหรือตายได้เป็นเหตุผลหนึ่งที่น่าจะมีส่วนทำให้เกิดปรากฏการณ์ปะการังฟอกขาวทุกสาเหตุที่กล่าวมาทั้งหมดจึงมีความจำเป็นต้องปิดอ่าวมาหยาเพื่อการฟื้นฟู

ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, (ฉบับวันเสาร์ที่ 6 ตุลาคม 2561),พาดหัวข่าว น.1 ต่อ น.12.

ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากข่าว

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

K นักเรียนรู้อะไรมาบ้าง แล้ว	W นักเรียนต้องการรู้ อะไร	L นักเรียนได้เรียนรู้อะไร	H จะหาความรู้เพิ่มเติม ได้อย่างไร
			

KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากข่าว (ต่อ)

Mapping / แผนผังความคิด

Summarizing / สรุปใจความสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทความ

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ

รหัสวิชา ท 22102 วิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

จำนวน 2 ชั่วโมง

*****

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ม. 2/3 เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เมื่อครูตั้งคำถาม นักเรียนสามารถตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับบทความที่อ่านได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดเรื่องให้อ่านนักเรียนลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของบทความลงในตารางบันทึกการอ่านจับใจความบทความตามขั้นตอนการอ่านด้วยKWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิดได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระสำคัญ

บทความเป็นงานเขียนประเภทความเรียงที่มุ่งให้ความรู้ในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณกำลังสนใจอยู่ในขณะนั้น ด้วยทฤษฎีหรือความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน มีวิธีการนำเสนอที่น่าติดตามชวนให้อ่านและให้แง่คิดมุมมองที่แปลกใหม่แก่ผู้อ่านจึงต้องอาศัยทักษะการอ่านจับใจความ เพราะผู้เขียนจะสอดแทรกแนวคิด ทักษะคิดไว้ เมื่อผู้อ่านมีทักษะในการอ่านจับใจความก็จะสามารถเข้าใจเรื่องราวและเนื้อหาของบทความได้ดียิ่งขึ้น

สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบทความ

หลักการอ่านจับใจความจากบทความ

ทักษะ / กระบวนการ (P)

- 1) การอ่านการพูด การเขียน
- 2) การคิดวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A)

- 1) มีความสนใจใฝ่เรียนรู้
- 2) มีความขยัน
- 3) มีความรับผิดชอบ

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่อง การอ่านจับใจความจากบทความ

การประเมินผล

- 1) วิธีการประเมิน
  - สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
  - ตรวจสอบผลงาน KWLH Plus – Chart
- 2) เครื่องมือประเมิน
  - แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
  - แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart
- 3) เกณฑ์การประเมิน
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับ ดี
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินผลงาน KWLH Plus – Chartในระดับ ดี

กิจกรรมการเรียนรู้

การอ่านจับใจความบทความเรื่อง “วัยรุ่นกับการสื่อสารออนไลน์”

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนความรู้เดิม

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความประเภทบทความ
2. ครูถามว่า นักเรียนรู้จักสื่อออนไลน์อะไรบ้าง นักเรียนรู้จักบทความหรือไม่ นักเรียนเคยอ่านบทความจากสื่อออนไลน์หรือไม่ บทความเกี่ยวกับอะไรที่นักเรียนชอบอ่าน

ขั้นกิจกรรมการอ่านจับใจความจากบทความ

ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน ตามขั้นตอน KWLH Plus โดยใช้ KWLH Plus - Chart ครู นำเสนอเนื้อหาหัวข้อเรื่อง นักเรียนคิด-จับคู่-เรียนรู้ร่วมกัน โดยให้นักเรียนจับคู่กันเองตามความสนใจ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What to know) คือ นักเรียนมีความรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับบทความเรื่อง วัยรุ่นกับการสื่อสารออนไลน์ จับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระดมสมอง แล้วนำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียน ต้องการเรียนรู้อะไรจากบทความเรื่อง วัยรุ่นกับการสื่อสารออนไลน์ แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับ คู่คิด นำคำถามที่ได้มาบันทึกไว้ในตารางช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน เรียกว่าขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้ เกี่ยวกับอะไรจากบทความเรื่อง วัยรุ่นกับการสื่อสารออนไลน์ แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้กับคู่คิด เลือกข้อมูลจากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในตารางช่อง W แล้วนำข้อมูลนั้นมาเปรียบเทียบกับ ข้อมูลที่มีอยู่เดิม จากนั้นบันทึกลงในตารางช่อง L

ขั้นที่ 4 ขั้นการเสาะหาความรู้เพิ่มเติม H (How can we learn more) คือ นักเรียน สามารถเสาะหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ โดยการบอกแหล่งข้อมูลที่นักเรียนจะสามารถไปศึกษา เพิ่มเติมได้นอกเหนือจากที่ได้ในห้องเรียน แต่ละคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วบันทึกไว้ในตาราง ช่อง H

ขั้นที่ 5 ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) คือ นักเรียนแต่ละคู่ต้องทบทวนขั้น ต่างๆ ของการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ เข้าด้วยกัน จากนั้นนำ ข้อมูลมาสร้างแผนผังความคิด

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนใจความสำคัญหลังการอ่าน (Summarizing) คือ ให้นักเรียนแต่ละคู่ ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของบทความเรื่อง วัยรุ่นกับการสื่อสารออนไลน์ ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คู่ ออกมานำเสนอผลงาน

ขั้นการวัดและประเมินผล

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการซักถาม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากบทความ
2. ใบความรู้บทความ เรื่อง วัยรุ่นกับการสื่อสารออนไลน์

3. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากบทความ
4. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
5. ห้องสมุด

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ .....

.....

ปัญหา/อุปสรรค .....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข .....

.....

แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง

1. ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการทำงานของนักเรียนเป็นคู่โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตารางตามความเป็นจริง
2. ระดับคุณภาพ ได้แก่
  - 3 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นทุกครั้งหรือมากกว่า 3 ครั้ง
  - 2 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งหรือ 2 – 3 ครั้ง
  - 1 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 ครั้งหรือไม่ปฏิบัติ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ความสนใจในการเรียนรู้			การแสดงความคิดเห็น และกล้าแสดงออก			การให้ความร่วมมือในการ ตอบคำถาม			การให้ความร่วมมือใน การทำกิจกรรม			การรับผิดชอบงานที่ ได้รับมอบหมาย			รวม	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
1																		15
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
13																		
14																		
15																		

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 12 – 15 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 8 – 11 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 5 – 7 คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart และเกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนตอบ คำถามลงในใบ กิจกรรมชั้น KWLH	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบ สอดคล้องกับ คำถาม	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 1-2 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการแต่ คำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 3-4 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถามมากกว่า 4 ข้อ
การระบุแหล่ง ค้นคว้า	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 3 แหล่ง ขึ้นไป	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 2 แหล่ง	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 1 แหล่ง	- ไม่ได้ระบุแหล่ง ค้นคว้า
แผนภาพความคิด (Mapping) (เนื้อหา)	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่องที่ อ่านทุกประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 1 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 2 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 3 ประเด็นขึ้นไป
(การเชื่อมโยง)	- การเชื่อมโยง ความคิดสัมพันธ์ กับคำสำคัญของ เรื่องที่อ่าน	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 1 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 2 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 3 แห่งขึ้นไป
(สัมพันธ์ภาพ)	- สีที่แตกต่างจากกิ่งแก้ว เดียวกันใช้สี เดียวกัน - ขนาดของแกนมี ความยาวเท่ากับ คำหรือภาพ	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 2 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 1 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 2 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกัน มากกว่า 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำหรือ ภาพ มากกว่า 3 เส้น
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ครบทุกประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 1 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 2 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 3 ประเด็น
การเรียงลำดับ เนื้อหา	- เรียงลำดับ เนื้อหาถูกต้องจาก ลำดับแรกถึงลำดับ สุดท้าย	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 1 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 2 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 3 ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 23 – 28 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 17 – 22 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 11 – 16 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 7 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินชิ้นงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากบทความ

ชื่อ-สกุล	รายการที่ประเมิน			รวม	ระดับคุณภาพ
	KWLH	แผนภาพ ความคิด	การสรุป ใจความสำคัญ		
	4	4	4	12	
คู่คิดที่ 1 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 2 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 3 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 4 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 5 1. .... 2.					
คู่คิดที่ ... 1. .... 2.					
คู่คิดที่ ... 1. .... 2.					

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11 – 12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 9 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 7 – 8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 3 – 6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

สาระการเรียนรู้ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบทความ

สาระสำคัญ

1. บทความ (Article) คือ งานเขียนที่มุ่งเสนอความคิดเห็นหรือความรู้ในเรื่องที่คนกำลังสนใจกันอยู่ ตามทฤษฎีส่วนตัวของผู้แต่งเพียงประเด็นใดประเด็นหนึ่ง บทความโดยทั่วไปจึงมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ทันสมัยขนาดสั้นๆ และมีกลวิธีการแต่งที่มุ่งแสดงผลโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเชื่อถือคล้อยตาม

2. บทความเป็นงานเขียนที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ เพราะสามารถตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ได้มากกว่ารายงานข่าวธรรมดา ในขณะที่ข่าวต้องรายงานเฉพาะข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียนลงไปได้ แต่บทความเปิดโอกาสให้ผู้แต่งแต่ละคนแสดงความคิดเห็นส่วนตัวต่อสถานการณ์ที่กำลังเป็นที่สนใจร่วมกันได้โดยอิสระ ถ้าผู้เขียนมีหลายคนผู้อ่านก็จะได้เห็นทฤษฎีหรือมุมมองอันหลากหลายและก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ส่วนประกอบของบทความ

ส่วนประกอบของบทความมี 3 ส่วน ดังนี้

1. บทนำ อยู่ย่อหน้าแรกของบทความ มีลักษณะกล่าวนำหรือให้ความรู้พื้นฐานบางครั้งอาจบอกเจตนาของผู้เขียน บางครั้งกระตุ้นให้ผู้อ่านสนใจอ่านเนื้อเรื่อง
2. เนื้อหาเป็นส่วนสำคัญของบทความ เพราะเป็นส่วนที่ให้สาระความรู้แก่ผู้อ่าน
3. สรุปเป็นส่วนสุดท้ายของบทความ เป็นการสรุปเนื้อหาเพื่อสร้างความประทับใจในการอ่าน

ประเภทของบทความ

บทความอาจแบ่งออกได้ 3 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. บทความบรรยายเป็นบทความที่ผู้แต่งมุ่งเสนอความรู้ซึ่งอยู่ในความสนใจของคนทั่วไปตามทฤษฎีของตนเอง โดยมีแง่มุมที่ทันสมัยแปลกใหม่และมีการอ้างอิงข้อมูลที่น่าเชื่อถือ มักนิยมใช้กันมากในการเสนอความคิดเห็นใหม่ๆ ทางวิชาการ เช่น แนวคิดในการต่อต้านโรคเอดส์ หรือแนวทางในการพัฒนาประชาธิปไตย เป็นต้น บทความประเภทนี้จึงเรียกกันทั่วไปว่า บทความวิชาการ

2. บทความวิเคราะห์ เป็นบทความที่ผู้แต่งมุ่งเสนอความคิดเห็นจำแนกแยกแยะสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างรอบด้านและเป็นกลาง โดยประมวลข้อมูล ข้อเท็จจริงและเหตุผล ทั้งแง่มุมที่เป็นผลดีและผลเสียมาเสนอให้ผู้อ่านพิจารณา เพื่อจะได้เข้าใจสถานการณ์นั้นอย่างถ่องแท้ และสามารถตัดสินใจได้อย่างหนึ่งด้วยตนเองได้

3. บทความวิจารณ์เป็นบทความที่ผู้เขียนมุ่งเสนอความคิดเห็นเพื่อโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านเชื่อถือคล้อยตามอย่างใดอย่างหนึ่ง นับเป็นบทความที่นิยมแต่งกันมากที่สุด โดยแบ่งออกได้ 2 ลักษณะดังนี้

3.1. บทความวิจารณ์เชิงโต้แย้งเป็นการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งหรือไม่เห็นด้วยกับการกระทำหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยพยายามหาเหตุผลมาอ้างให้ผู้อ่านคล้อยตามให้มากที่สุด บทความประเภทนี้พบมากในหนังสือพิมพ์ ซึ่งมักจะวิพากษ์วิจารณ์การบริหารงานของรัฐบาล หน่วยงาน หรือบุคคลต่างๆ ในเชิงลบอยู่เสมอ

3.2. บทความวิจารณ์เชิงสนับสนุนเป็นการแสดงความคิดเห็นคล้อยตามหรือสนับสนุนการกระทำหรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้น โดยผู้แต่งจะหาเหตุผลมาจูงใจให้ผู้อ่านเห็นว่าสิ่งนั้นถูกต้องดีงามและควรสนับสนุน แม้จะมีบทความประเภทนี้อยู่ในหนังสือพิมพ์บ้าง เช่น เห็นด้วยกับการตัดสินใจบริหารงานของรัฐบาลในบางเรื่อง แต่ก็มีอยู่น้อย เพราะเรียกร้องความสนใจได้น้อยกว่าบทความวิจารณ์เชิงโต้แย้ง บทความลักษณะนี้จึงนำไปใช้มากในการเขียนบทความเพื่อประชาสัมพันธ์หน่วยงาน

การอ่านจับใจความบทความ

การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทบทความอย่างมีประสิทธิภาพ คือการพยายามค้นหาความคิดสำคัญที่สุดที่ผู้แต่งต้องการบอกแก่ผู้อ่านให้ได้ว่า คืออะไร และผู้แต่งสามารถหาเหตุผลหรือตัวอย่างมาอ้างอิงให้น่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด โดยบทความแต่ละเรื่องจะมีแนวคิดสำคัญที่สุดของเรื่องเพียงอย่างเดียว ส่วนการอ้างเหตุผล ตัวอย่างหรือรายละเอียดให้น่าเชื่อถือ เป็นเพียงส่วนประกอบหรือส่วนขยายใจความสำคัญให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเท่านั้น และเป็นที่สังเกตว่าบทความส่วนมาก ผู้แต่งนิยมเปิดเผยใจความสำคัญของเรื่องไว้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การบอกใจความสำคัญตอนท้าย เป็นแบบที่นิยมแต่งกันมากที่สุด เพราะการกล่าวถึงสถานการณ์หรือปัญหาแล้วเสนอเหตุผลและรายละเอียดขยายความมาก่อนในตอนต้น จนสรุปให้เห็นหัวใจหรือแก่นเรื่องซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญของผู้แต่งในตอนท้าย สามารถเข้าใจให้ผู้อ่านติดตามเรื่องได้ดี และโน้มน้าวให้เชื่อถือคล้อยตามได้ง่าย

2. การบอกใจความสำคัญตอนต้น เป็นการดำเนินเรื่องที่ตรงข้ามกับแบบแรก คือ บอกแนวคิดสำคัญที่สุดของผู้แต่ง ซึ่งเป็นหัวใจหรือแก่นเรื่องให้ผู้อ่านรู้ตั้งแต่ต้นเรื่อง จากนั้นจึงเสนอเหตุผลหรือตัวอย่างมาขยายให้เห็นจริงว่า เพราะเหตุใดผู้แต่งจึงมีแนวคิดเช่นนั้น บทความลักษณะนี้มีน้อยกว่าการบอกใจความสำคัญไว้ตอนท้าย เพราะจะเหมาะสมสำหรับเรื่องที่เสนอแนวคิดแปลกใหม่หรือน่าสนใจเป็นพิเศษเท่านั้นจึงจะจูงใจให้ผู้อ่านติดตามไปตลอดเรื่อง หากไม่มีแนวคิดที่เร้าใจเพียงพอ ผู้อ่านก็อาจไม่ติดตามรายละเอียดหรือใจความขยายของเรื่องนั้นเลยก็ได้

การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทบทความให้ถูกต้องและรวดเร็ว มีข้อสังเกตเป็นแนวทางเพิ่มเติมดังนี้

1. จุดชี้แนะใจความสำคัญของบทความที่สามารถค้นหาได้รวดเร็วที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ชื่อเรื่อง เพราะบทความโดยทั่วไปมุ่งเสนอทรรศนะและเหตุผลอย่างตรงไปตรงมา ชื่อเรื่องจึงมักไม่ซับซ้อนและบ่งชี้หัวใจสำคัญหรือแก่นเรื่องไว้เป็นส่วนมาก ถ้าชื่อเรื่องยังทำให้จับใจความสำคัญได้ไม่ชัดเจน จึงค่อยค้นหาจากรายละเอียดในเรื่องต่อไป

2. บทความเรื่องหนึ่ง ถ้ามีหลายย่อหน้า ในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง เมื่อนำใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาร่วมกัน จะมองเห็นใจความสำคัญที่สุดของเรื่องได้ง่าย

3. งานเขียนประเภทบทความ มักเกี่ยวข้องกับข่าวและสถานการณ์ที่ทันสมัยอยู่ในความสนใจของประชาชน การพิจารณาความหมายและใจความสำคัญของบทความให้ได้ถูกต้องชัดเจนและรวดเร็ว จึงควรมีประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับข่าวของเหตุการณ์ในเรื่องนั้นด้วย บทความส่วนมากจึงนิยมแตงนิยมนำกันในห้องสื่อพิมพ์มากกว่าอย่างอื่น

4. บทความบางเรื่องผู้แต่งไม่เสนอทรรศนะหรือสาระสำคัญอย่างตรงไปตรงมา จึงควรสังเกตทางเสียงหรือน้ำเสียงของผู้แต่งไปพร้อมกันด้วย เพื่อสรุปให้ได้ว่าผู้แต่งต้องการเสนอแก่นเรื่องที่แท้จริงอย่างไร หรือในบางเรื่องมีการเลือกขนาดอักษรเพื่อเน้นจุดสำคัญเป็นพิเศษซึ่งอาจมีส่วนชี้แนะใจความสำคัญของบทความได้บ้างเหมือนกัน

ที่มา : แวมยุรา เหมือนนิล, *การอ่านจับใจความพิมพ์ครั้งที่ 4* (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2556), 75-80.

ใบความรู้

หลักการอ่านจับใจความจากบทความ

การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทบทความอย่างมีประสิทธิภาพ คือการพยายามค้นหาความคิดสำคัญที่สุดที่ผู้แต่งต้องการบอกแก่ผู้อ่านให้ได้ว่า คืออะไร และผู้แต่งสามารถหาเหตุผลหรือตัวอย่างมาอ้างอิงให้น่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด โดยบทความแต่ละเรื่องจะมีแนวคิดสำคัญที่สุดของเรื่องเพียงอย่างเดียว ส่วนการอ้างเหตุผล ตัวอย่างหรือรายละเอียดให้น่าเชื่อถือ เป็นเพียงส่วนประกอบหรือส่วนขยายใจความสำคัญให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเท่านั้น และเป็นที่สังเกตว่าบทความส่วนมาก ผู้แต่งนิยมเปิดเผยใจความสำคัญของเรื่องไว้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การบอกใจความสำคัญตอนท้าย เป็นแบบที่นิยมแต่งกันมากที่สุด เพราะการกล่าวถึงสถานการณ์หรือปัญหาแล้วเสนอเหตุผลและรายละเอียดขยายความมาก่อนในตอนต้น จนสรุปให้เห็นหัวใจหรือแก่นเรื่องซึ่งเป็นแนวคิดสำคัญของผู้แต่งในตอนท้าย

2. การบอกใจความสำคัญตอนต้น เป็นการดำเนินเรื่องที่ตรงข้ามกับแบบแรก คือ บอกแนวคิดสำคัญที่สุดของผู้แต่ง ซึ่งเป็นหัวใจหรือแก่นเรื่องให้ผู้อ่านรู้ตั้งแต่ต้นเรื่อง จากนั้นจึงเสนอเหตุผลหรือตัวอย่างมาขยายให้เห็นจริงว่า เพราะเหตุใดผู้แต่งจึงมีแนวคิดเช่นนั้น เหมาะสมสำหรับเรื่องที่เสนอแนวคิดแปลกใหม่หรือน่าสนใจเป็นพิเศษเท่านั้นจึงจะจูงใจให้ผู้อ่านติดตามไปตลอดเรื่องได้

การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทบทความให้ถูกต้องและรวดเร็ว มีข้อสังเกตเป็นแนวทางเพิ่มเติมดังนี้

1. จุดชี้แนะใจความสำคัญของบทความที่สามารถค้นหาได้รวดเร็วที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ชื่อเรื่อง เพราะบทความโดยทั่วไปมุ่งเสนอทรรศนะและเหตุผลอย่างตรงไปตรงมา

2. บทความเรื่องหนึ่ง ถ้ามีหลายย่อหน้า ในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง เมื่อนำใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาร่วมกันจะมองเห็นใจความสำคัญที่สุดของเรื่องได้ง่าย

3. งานเขียนประเภทบทความ มักเกี่ยวข้องกับข่าวและสถานการณ์ที่ทันสมัยอยู่ในความสนใจของประชาชน จึงควรมีประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับข่าวของเหตุการณ์ในเรื่องนั้นด้วย

4. บทความบางเรื่องผู้แต่งไม่เสนอทรรศนะหรือสาระสำคัญอย่างตรงไปตรงมา จึงควรสังเกตทางเสียงหรือน้ำเสียงของผู้แต่งไปพร้อมกันด้วย เพื่อสรุปให้ได้ว่าผู้แต่งต้องการเสนอแก่นเรื่องที่แท้จริงอย่างไร

ที่มา : แวมยुरา เหมือนนิล, *การอ่านจับใจความพิมพ์ครั้งที่ 4* (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2556), 78-80.

บทความ วัยรุ่นกับการสื่อสารออนไลน์

อรุณี ไพ วินทะไชย

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

เมื่อสิ่งแวดล้อมก้าวไปข้างหน้าเทคโนโลยีเติบโตไม่หยุดยั้งการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงเครือข่ายกลุ่มต่างๆจึงเป็นเรื่องไม่ยากสำหรับวัยรุ่นที่จะติดต่อกันทั้งที่รู้จักและกลุ่มที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน การที่เด็กต้องมาอยู่กับสิ่งแวดล้อมเดียวกันจึงสามารถมารวมตัวกันได้ โดยไม่ต้องนัดให้มาพบปะกันในเวลาและสถานที่เดียวกันเพื่อพูดคุยหรือทำกิจกรรมที่สนใจร่วมกันในทันที สามารถใช้เป็นโทรศัพท์ เล่นเกม ถ่ายรูป และเล่นเน็ต ฯลฯ โดยมีการพัฒนาเครื่องมือเป็นเครื่องเดียวกันเพื่อสื่อสารและรวมกลุ่มกันได้ อย่างรวดเร็วทุกมุมของโลกใบนี้

การใช้การสื่อสารออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ จริง ๆ แล้วมีประโยชน์มากมายมหาศาล โดยเฉพาะใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าเรียนรู้แลกเปลี่ยนจากคลังความรู้และหนังสือทุกแขนงวิชาที่น่าสนใจเพื่อค้นคว้าหาความก้าวหน้าในการพัฒนาตนเองหรือใช้เพื่อติดต่อสื่อสารสรุปประเด็นที่ชัดเจนได้ทันเวลาอย่างเหมาะสม แนนอนผลเสียจากการสื่อสารออนไลน์โดยใช้เวลามากเกินไปก็ย่อมมีโทษเหมือนกัน นอกจากผลกระทบต่อสายตาอย่างคาดไม่ถึง ที่สำคัญลึกลับหน้าที่และขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนและลึกลับบทบาทหน้าที่การเป็นลูกและความสัมพันธ์ที่ดีที่เคยช่วยงานบ้านและร่วมกิจกรรมกันอย่างมีความสุขที่อยู่ภายใต้ครอบครัวเดียวกัน มองเห็นว่าการดูแลตนเองเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ หรือแม้กระทั่งลึกลับกิจวัตรประจำวันส่วนตัวของตนเองในการดูแลรักษาสุขภาพ การรับประทานอาหารที่เป็นเวลา การดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย ฯลฯ

สำหรับวัยรุ่นเองสามารถแก้ไขได้ สิ่งแรกที่ทำได้ง่ายคือ การเริ่มต้นที่ตนเองก่อน ด้วยการตั้งใจและมุ่งมั่นเอาชนะกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการสื่อสารให้เหมาะสม กำหนดระยะเวลาในการใช้ให้ชัดเจนในแต่ละวัน บริหารเวลาให้เป็นประโยชน์ การใช้เวลาควรคำนึงถึงกิจกรรมและหน้าที่ของ ความสำคัญในงานและการเรียน รับผิดชอบต่อบทบาทของการเรียนและลูก พร้อมซื่อสัตย์ต่อการกระทำ คำพูดในการกำหนดกติกาการใช้เวลากับเครื่องไอทีอย่างมั่นใจ หากทำได้เชื่อว่า การที่พ่อแม่บ่นว่าเนื่องจากความห่วงใย มีผลก่อให้เกิดความรำคาญใจซึ่งกันและกันทั้งสองฝ่ายย่อมลดลง ดังนั้นการแก้ไขการติดไอทีของวัยรุ่นจะต้องร่วมมือกันแก้ไขทั้งในส่วนตัวของเด็กและพ่อแม่ด้วย

พ่อแม่ คือบุคคลสำคัญในการดูแลลูก ควรเข้าใจว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการแสวงหาคนยอมรับ ควรชื่นชมลูกหากลูกสามารถจัดการตัวเองในการดูแลตนเองได้ ควรส่งเสริมให้ลูกมีการพัฒนาความก้าวหน้าไปสู่การยอมรับนับถือตนเองและสนับสนุนให้ลูกรู้ว่าตนเองเป็นใคร มีชีวิตอยู่เพื่ออะไร มีเป้าหมายในการใช้ชีวิตตามหน้าที่รับผิดชอบหรือบทบาทของตนเองในแต่ละช่วงวัยที่ย่างก้าวของวัยรุ่นอย่างไร ตัวตนจึงจะเข้มแข็งสามารถอยู่ได้อย่างมีความสุขโดยไม่ต้องไปติดเพื่อนหรือ ติดกลุ่มใน

สังกัดใด สิ่งสำคัญพ่อแม่ควรทำความเข้าใจและจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ในทักษะและเทคนิคบางประการในการใช้ไอทีได้บ้าง เพื่อสามารถดูแลลูกวัยรุ่นให้ใช้ไอทีได้อย่างถูกต้องและมีประโยชน์ อีกทั้งเป็นการป้องกันภัยอันตรายและการล่อลวงจากการติดไอทีสื่อสารออนไลน์ ได้เป็นอย่างดี

ที่มา :<http://www.trueplookpanya.com>.

ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากบทความ

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

K นักเรียนรู้อะไรมาบ้าง แล้ว	W นักเรียนต้องการรู้ อะไร	L นักเรียนได้เรียนรู้อะไร	H จะหาความรู้เพิ่มเติม ได้อย่างไร
			

KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากบทความ (ต่อ)

Mapping / แผนผังความคิด

Summarizing / สรุปใจความสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง การอ่านจับใจความจากสารคดี

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ

รหัสวิชา ท 22102 วิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

จำนวน 2 ชั่วโมง

*****

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ม. 2/3 เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เมื่อครูตั้งคำถาม นักเรียนสามารถตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับสารคดีที่อ่านได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดเรื่องให้อ่านนักเรียนลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของสารคดีลงในตารางบันทึกการอ่านจับใจความสารคดีตามขั้นตอนการอ่านด้วยKWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิดได้ถูก
4. นักเรียนสามารถสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระสำคัญ

สารคดีเป็นงานเขียนที่มุ่งเสนอสาระความรู้ที่เกิดขึ้นตามข้อเท็จจริง แต่คำนึงถึงศิลปะการสร้างสรรคความงามให้เกิดขึ้นในผลงาน คือต้องให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและได้รับความเพลิดเพลินหรือความประทับใจไปพร้อมกัน การอ่านสารคดีผู้อ่านจึงต้องจับสาระสำคัญของเนื้อเรื่องให้ได้ ต้องมีทักษะการอ่านจับใจความ จึงจะสามารถจับใจความได้ดีและเข้าใจเนื้อเรื่องของสารคดีได้ดียิ่งขึ้น

สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารคดี

หลักการอ่านจับใจความจากสารคดี

ทักษะ / กระบวนการ (P)

- 1) การอ่านการพูด การเขียน
- 2) การคิดวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A)

- 1) มีความสนใจใฝ่เรียนรู้
- 2) มีความขยัน
- 3) มีความรับผิดชอบ

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่อง การอ่านจับใจความจากสารคดี

การประเมินผล

- 1) วิธีการประเมิน
  - สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
  - ตรวจสอบผลงาน KWLH Plus – Chart
- 2) เครื่องมือประเมิน
  - แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
  - แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart
- 3) เกณฑ์การประเมิน
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับ ดี
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินผลงาน KWLH Plus – Chartในระดับ ดี

กิจกรรมการเรียนรู้

การอ่านจับใจความสารคดีเรื่อง “ง่าย-งาม” ธรรมชาติสร้างสรรค์มหัศจรรย์..อุบลราชธานี

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนความรู้เดิม

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความประเภทสารคดี
2. ครูถามว่า นักเรียนรู้จักสารคดีหรือไม่ นักเรียนเคยอ่านสารคดีหรือไม่ สารคดีมีกี่ประเภท สารคดีประเภทไหนที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุด

ขั้นกิจกรรมการอ่านจับใจความจากสารคดี

ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน ตามขั้นตอน KWLH Plus โดยใช้ KWLH Plus - Chart ครู นำเสนอเนื้อหาหัวข้อเรื่อง นักเรียนคิด-จับคู่-เรียนรู้ร่วมกัน โดยให้นักเรียนจับคู่กันเองตามความสนใจ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What to know) คือ นักเรียนมีความรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับสารคดีเรื่อง “ง่าย-งาม” ธรรมชาติสร้างสรรค์ มหัศจรรย์..อุบลราชธานี จับคู่ แลกเปลี่ยนความคิดระดมสมองแล้วนำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียน ต้องการเรียนรู้อะไรจากสารคดีเรื่อง “ง่าย-งาม” ธรรมชาติสร้างสรรค์ มหัศจรรย์..อุบลราชธานี แล้ว แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่คิด นำคำถามที่ได้มาบันทึกไว้ในตารางช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน เรียกว่าขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้ เกี่ยวกับอะไรบ้างจากสารคดีเรื่อง “ง่าย-งาม” ธรรมชาติสร้างสรรค์ มหัศจรรย์..อุบลราชธานี แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้กับคู่คิด เลือกข้อมูลจากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในตารางช่อง W แล้วนำข้อมูลนั้นมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่มีอยู่เดิม จากนั้นบันทึกลงในตารางช่อง L

ขั้นที่ 4 ขั้นการเสาะหาความรู้เพิ่มเติม H (How can we learn more) คือ นักเรียน สามารถเสาะหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ โดยการบอกแหล่งข้อมูลที่นักเรียนจะสามารถไปศึกษา เพิ่มเติมได้นอกเหนือจากที่ได้ในห้องเรียน แต่ละคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วบันทึกไว้ในตาราง ช่อง H

ขั้นที่ 5 ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) คือ นักเรียนแต่ละคู่ต้องทบทวนขั้น ต่างๆ ของการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ เข้าด้วยกัน จากนั้นนำ ข้อมูลมาสร้างแผนผังความคิด

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนใจความสำคัญหลังการอ่าน (Summarizing) คือ ให้นักเรียนแต่ละคู่ ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของสารคดีเรื่อง “ง่าย-งาม” ธรรมชาติสร้างสรรค์ มหัศจรรย์..อุบลราชธานี ครูสุ่มนักเรียน 2-3 คู่ออกมานำเสนอผลงาน

ขั้นการวัดและประเมินผล

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการซักถาม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากสารคดี
2. ใบความรู้สารคดี เรื่อง “ง่าย-งาม” ธรรมชาติสร้างสรรค์ มหัศจรรย์..อุบลราชธานี

3. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากสารคดี
4. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
5. ห้องสมุด

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ .....

.....

ปัญหา/อุปสรรค .....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข .....

.....

.....

แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง

1. ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการทำงานของนักเรียนเป็นคู่โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตารางตามความเป็นจริง
2. ระดับคุณภาพ ได้แก่
  - 3 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นทุกครั้งหรือมากกว่า 3 ครั้ง
  - 2 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งหรือ 2 – 3 ครั้ง
  - 1 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 ครั้งหรือไม่ปฏิบัติ

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ความสนใจในการเรียนรู้			การแสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออก			การให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม			การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม			การรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย			รวม	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
1																		15
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
13																		
14																		
15																		

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 12 – 15   คะแนน อยู่ในระดับ ดี
- คะแนน 8 – 11   คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
- คะแนน 5 – 7   คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart และเกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนตอบ คำถามลงในใบ กิจกรรมชั้น KWLH	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบ สอดคล้องกับ คำถาม	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 1-2 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการแต่ คำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 3-4 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถามมากกว่า 4 ข้อ
การระบุแหล่ง ค้นคว้า	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 3 แหล่ง ขึ้นไป	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 2 แหล่ง	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 1 แหล่ง	- ไม่ได้ระบุแหล่ง ค้นคว้า
แผนภาพความคิด (Mapping) (เนื้อหา)	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่องที่ อ่านทุกประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 1 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 2 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 3 ประเด็นขึ้นไป
(การเชื่อมโยง)	- การเชื่อมโยง ความคิดสัมพันธ์ กับคำสำคัญของ เรื่องที่อ่าน	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 1 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 2 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 3 แห่งขึ้นไป
(สัมพันธ์ภาพ)	- สีที่แตกต่างจากกิ่งแก้ว เดียวกันใช้สี เดียวกัน - ขนาดของแกนมี ความยาวเท่ากับ คำหรือภาพ	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 2 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 1 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 2 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกัน มากกว่า 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำหรือ ภาพ มากกว่า 3 เส้น
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ครบทุกประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 1 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 2 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 3 ประเด็น
การเรียงลำดับ เนื้อหา	- เรียงลำดับ เนื้อหาถูกต้องจาก ลำดับแรกถึงลำดับ สุดท้าย	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 1 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 2 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 3 ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 23 – 28 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 17 – 22 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 11 – 16 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 7 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินชิ้นงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากสารคดี

ชื่อ-สกุล	รายการที่ประเมิน			รวม	ระดับคุณภาพ
	KWLH	แผนภาพ ความคิด	การสรุป ใจความสำคัญ		
	4	4	4		
คู่คิดที่ 1 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 2 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 3 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 4 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 5 1. .... 2.					
คู่คิดที่ ... 1. .... 2.					
คู่คิดที่ ... 1. .... 2.					

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11 – 12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 9 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 7 – 8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 3 – 6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

สาระการเรียนรู้ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารคดี

สาระสำคัญ

1. สารคดี (Feature) คือ งานเขียนที่เสนอความรู้หรือข้อเท็จจริงซึ่งน่าสนใจให้แก่ผู้อ่าน โดยใช้กลวิธีการแต่งที่อ่านได้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลินอารมณ์ด้วย
2. สารคดี แตกต่างจากงานเขียนประเภทสารคดีที่ไม่ได้มุ่งเสนอความรู้ทางวิชาการอย่างตรงไปตรงมาและแห้งแล้ง แต่จะเลือกเสนอข้อมูลที่กำลังอยู่ในความสนใจหรือน่าสนใจเป็นพิเศษ แล้วปรุงแต่งด้วยสำนวนภาษาที่ไพเราะสละสลวย มีการดำเนินเรื่องที่เร้าใจให้น่าติดตาม

ประเภทของสารคดี

สารคดีเป็นงานเขียนที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่าน โดยมีเผยแพร่ทั้งในนิตยสาร หนังสือพิมพ์ หรือแม้ในวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งสามารถจัดแบ่งเนื้อหาของสารคดีที่นิยมเขียนทั่วไปออกได้หลายกลุ่มดังนี้

1. สารคดีท่องเที่ยวคืองานเขียนที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่หรือเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อประโยชน์สำหรับผู้สนใจการท่องเที่ยว เช่น ลักษณะท้องถิ่น สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี การคมนาคม ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ รวมทั้งรายละเอียดอื่นๆ ที่จะให้ผู้อ่านใช้เป็นคู่มือการเดินทางท่องเที่ยวได้

สารคดีประเภทนี้ได้รับความนิยมแพร่หลายมาก มีทั้งที่แต่งเป็นเล่มเป็นเรื่องยาวๆ มีข้อมูลสมบูรณ์ทุกด้าน และที่เสนอข้อมูลการท่องเที่ยวขนาดสั้นๆ เป็นบางประเด็น ซึ่งสามารถหาอ่านได้จากนิตยสารต่างๆ ทั่วไป และมีนิตยสารหลายฉบับเน้นการเสนอสารคดีท่องเที่ยวโดยเฉพาะด้วย เช่น อนุสาร อ.ส.ท. เพื่อนเดินทาง เดินทางท่องเที่ยว เทียบรอบโลก ฯลฯ

2. สารคดีชีวประวัติเป็นสารคดีที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับบุคคลและอาชีพที่น่าสนใจ เพื่อให้ผู้อ่านได้ศึกษาความสำเร็จหรือความล้มเหลวของบุคคลเหล่านั้นเอาไว้เป็นบทเรียนสำหรับตัวเอง หรือเพื่อประโยชน์สำหรับสังคมส่วนรวม

สารคดีชีวประวัตินิยมเขียนกันทั่วไป มีทั้งประเภทที่นักเขียนถึงประวัติชีวิตคนอื่นในวงวิชาชีพที่น่าสนใจ และที่เจ้าของประวัติเป็นผู้เขียนเรื่องราวชีวิตของตัวเอง ซึ่งเรียกกันว่า “อัตชีวประวัติ” แม้ในเมืองไทยปัจจุบันจะยังมีการเขียนสารคดีอัตชีวประวัติกันน้อย นอกจากบุคคลสำคัญพิเศษหรือน่าสนใจจริงๆ แต่ในนิตยสารเกือบทุกฉบับก็ให้ความสำคัญกับสารคดีชีวประวัติของบุคคลทั่วไปเป็นอันมาก รวมทั้งมีการเขียนการพิมพ์สารคดีชีวประวัติขนาดยาวเป็นเล่มออกมาเผยแพร่อยู่เสมอด้วย

3. สารคดีรายงานพิเศษ คือสารคดีที่เรียกกันทั่วไปว่า “สื่อบุ” เป็นสารคดีขนาดยาวที่มุ่งติดตามค้นหาความรู้จากปรากฏการณ์หรือสถานการณ์ในเรื่องที่ประชาชนกำลังสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับเชิงข่าวหรือเป็นการเสนอข้อมูลในแง่มุมแปลกใหม่ที่ผู้อ่านไม่ทราบมาก่อน โดยผู้เขียนจะออกไปหาคำตอบจากข้อมูลจริงๆ ที่เกิดขึ้น แม้สารคดีรายงานพิเศษจะไม่จำกัดแนวเนื้อหาของเรื่อง แต่มักจะเลือกเสนอเฉพาะสิ่งที่ทันสมัยอยู่ในความสนใจของผู้อ่านในขณะนั้นมากกว่าอย่างอื่น เพราะสามารถสนองความอยากรู้อยากเห็นได้ดีเป็นพิเศษ

4. สารคดีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม คือ สารคดีที่ให้ความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับวิทยาการก้าวหน้าในโลกและปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเรื่องที่กำลังตื่นตัวกันอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ โดยเฉพาะในประเทศไทยปัจจุบันซึ่งมีการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว แต่กำลังประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงเช่นกัน สารคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมจึงกำลังเป็นที่สนใจอย่างสูง

5. สารคดีปกิณกะ คือสารคดีที่เสนอความรู้เล็กๆ น้อยๆ ขนาดสั้นๆ ซึ่งกำลังได้รับความนิยมมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะสามารถรับรู้ได้ในเวลารวดเร็วและไม่น่าเบื่อหน่าย ดังนั้น นอกจากจะพบสารคดีประเภทนี้ในสื่อสิ่งพิมพ์ทั่วไปแล้ว ปัจจุบันยังนิยมนำมาเสนอทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์อีกด้วย

การหาคุณค่าหรือข้อคิดที่ได้จากสารคดี

1. ด้านความรู้
2. ด้านความคิดเห็นของผู้เขียน
3. ด้านความบันเทิง

การอ่านจับใจความสารคดี

งานเขียนประเภทสารคดีมีเป้าหมายให้ความรู้มากกว่าอย่างอื่น การอ่านจับใจความสารคดีที่มีประสิทธิภาพ จึงต้องสามารถจำแนกให้ได้ว่าใจความสำคัญที่สุดหรือแก่นเรื่องคืออะไร ใจความสำคัญในแต่ละตอนคืออะไร และมีใจความขยายหรือใจความประกอบอะไรบ้าง ซึ่งอาจใช้แนวทางการพิจารณาดังนี้

1. การตั้งชื่อเรื่องเป็นจุดชี้แนะใจความสำคัญที่สุดของเรื่องได้ดีและรวดเร็วเป็นอันดับแรก เพราะสารคดีทั่วไปมักตั้งชื่อไม่ซับซ้อนและนิยมบอกสาระสำคัญหรือเป้าหมายของผู้แต่งไว้อย่างตรงไปตรงมา ฉะนั้นในการอ่านสารคดีจำนวนมากเพียงแค่นี้ได้เห็นชื่อเรื่องก็สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้แล้ว ถ้าสนใจจึงค่อยอ่านรายละเอียดต่อไป

2. การตั้งหัวข้อเรื่องย่อในการแต่งสารคดีขนาดยาวมักนิยมแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอนๆ และใส่หัวข้อเรื่องกำกับเอาไว้ด้วย ซึ่งแท้จริงคือประเด็นสำคัญของเรื่องในแต่ละตอนนั่นเอง ถ้าผู้อ่านต้องการจับใจความสำคัญของเรื่องอย่างคร่าวๆ และรวดเร็ว อาจพิจารณาจากหัวข้อเรื่องย่อเหล่านั้น โดยไม่ต้องอ่านรายละเอียดทั้งหมดก็ได้ เช่น สารคดีเรื่อง “เส้าหลิน...ตำนานสะท้านพิภพ” แบ่งออกเป็นหัวข้อย่อ ดังนี้

- มุ่งสู่เทือกเขาช่งซาน
- วัดเส้าหลินและปรมาจารย์ตั๊กม้อ
- กำเนิดมวยเส้าหลินอันลือชื่อ
- เส้าหลินท่ามกลางทะเลเพลิง
- รุ่งโรจน์และเสื่อมถอยคือสังจะนิรันดร

3. การค้นหาแก่นเรื่องในกรณีที่มีชื่อเรื่องของสารคดีไม่สามารถชี้แจงใจความสำคัญของเรื่องได้ หรือไม่มีการตั้งหัวเรื่องย่อสรุปสาระสำคัญในแต่ละตอนเอาไว้ ผู้อ่านจะต้องค้นหาแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญที่สุดของเรื่องเอาเอง โดยพยายามจับประเด็นสำคัญจากในแต่ละย่อหน้า แล้วนำประเด็นย่อเหล่านั้นมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อสรุปหาแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญที่สุดของเรื่องอีกครั้งหนึ่ง

4. การอ่านละเอียดทั้งเรื่อง แม้จะมีข้อสังเกตและแนวทางในการอ่านจับใจความสำคัญของสารคดีให้ได้รวดเร็วอยู่หลายประการ แต่ถ้าจะอ่านสารคดีให้มีรรถรส คือได้ทั้งสารประโยชน์และความเพลิดเพลินสมควรอ่านอย่างละเอียดทั้งเรื่องจะทำให้สามารถจับใจความสารคดีได้อย่างสมบูรณ์

ที่มา : แวมยุรา เหมือนนิล, *การอ่านจับใจความพิมพ์ครั้งที่ 4* (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2556), 91-102.

ใบความรู้

หลักการอ่านจับใจความจากสารคดี

งานเขียนประเภทสารคดีมีเป้าหมายให้ความรู้มากกว่าอย่างอื่น การอ่านจับใจความสารคดีที่มีประสิทธิภาพ จึงต้องสามารถจำแนกให้ได้ว่าใจความสำคัญที่สุดหรือแก่นเรื่องคืออะไร ใจความสำคัญในแต่ละตอนคืออะไร และมีใจความขยายหรือใจความประกอบอะไรบ้าง ซึ่งอาจใช้แนวทางการพิจารณาดังนี้

1. ชื่อเรื่องเป็นจุดชี้แนะใจความสำคัญที่สุดของเรื่องได้ดีและรวดเร็วเป็นอันดับแรก เพราะสารคดีโดยทั่วไปมักตั้งชื่อไม่ซับซ้อนและนิยมบอกเป้าหมายของผู้แต่งอย่างตรงไปตรงมา
2. หัวข้อเรื่องย่อๆ ในการแต่งสารคดีขนาดยาวนิยมแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอนๆ และใส่หัวข้อเรื่องกำกับเอาไว้ด้วย ซึ่งที่จริงแล้วคือประเด็นสำคัญของเรื่องในแต่ละตอนนั่นเอง
3. การค้นหาแก่นเรื่อง ในกรณีที่ชื่อเรื่องไม่สามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องได้ หรือไม่มี การใส่หัวข้อเรื่องย่อๆสรุปสาระสำคัญในแต่ละตอนเอาไว้ ผู้อ่านจะต้องพยายามจับประเด็นสำคัญในแต่ละย่อหน้า แล้วพิจารณาหาแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญที่สุดด้วยตนเอง
4. การอ่านละเอียดทั้งเรื่อง การที่จะสามารถจับใจความสารคดีได้อย่างสมบูรณ์ ผู้อ่านควรอ่านอย่างละเอียดทั้งเรื่อง เพราะจะได้อ่านสารคดีที่มีอรรถรส คือได้ทั้งประโยชน์และความเพลิดเพลิน

ที่มา : แวมยุรา เหมือนนิล, *การอ่านจับใจความพิมพ์ครั้งที่ 4* (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2556), 100-102.

ใบความรู้สารคดี
“ง่าย-งาม” ธรรมชาติสร้างสรรค์
มหัศจรรย์..อุบลราชธานี

เที่ยวตามตะวัน.

ไปได้ซั้วจริงๆ กุ้งนับแสนๆตัวมันพากันเดินขบวนพาเหรด เหตุเกิดที่แก่งลำดวน อ.น้ำยืน อุบลราชธานี นี่เอง ถ้าไม่ได้มาเห็นกับตาก็คงไม่เชื่อ

เขาเล่าว่า ทุกๆปีในราวเดือนสิงหาคมและกันยายน กุ้งนับแสนจะพากันเดินขบวนทวน กระแสน้ำเพื่อกลับขึ้นไปยังเทือกเขาพนมดงรัก

วันนั้นที่ลานพันรู เราจึงเห็นกุ้งทั้งตัวเล็ก ตัวใหญ่ พากันเดินเป็นแถวยาวขึ้นไปวางไข่ที่ต้นน้ำ อย่างน่าอัศจรรย์ เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่อาจจะบอกได้ว่าเป็นที่เดียวในโลก

ข้อมูลจาก *การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)* บอกว่า ในช่วงปลายเดือนสิงหาคมถึง กลางเดือนกันยายน ผืนป่าสมบูรณ์ปลายล่างสุดของภาคอีสานในเขตอำเภอน้ำยืน อุบลราชธานี ซึ่งอยู่ ไกล่รอยต่อเขตแดน 3 ประเทศ คือ ไทย ลาวและกัมพูชา หรือที่รู้จักกันดีในนาม “สามเหลี่ยมมรกต” จะมีปรากฏการณ์ที่แสนมหัศจรรย์เมื่อบรรดากุ้งฝอยนับล้านๆตัวต่างพากันพร้อมใจเดินพาเหรด ผ่าน ลานหินเรียบแก่งน้ำ และฝักกระแสน้ำเชื่อมมุ่งหน้าสู่ยอดเขาสูงบนเทือกเขาพนมดงรักเพื่อวางไข่และ สืบพันธุ์ตามธรรมชาติ ในช่วงที่ผ่านแก่งหิน กุ้งจะหลบกระแสน้ำที่เชี่ยวกรากขึ้นมาเดินบนหิน เราจึง สามารถเห็นขบวนกุ้งเป็นแนวยาวโดยเฉพาะในช่วงเวลากลางคืนประมาณหนึ่งทุ่มไปจนถึงตีห้า

สำหรับ *แก่งลำดวน* หรือ *น้ำตกแก่งลำดวน* เป็นน้ำตกที่ไหลลงมาตามแก่งหินเป็นส่วนหนึ่งของลำน้ำลำโดมใหญ่ บรรยากาศโดยรอบของที่นี่เต็มไปด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิด โดยเฉพาะต้นลำดวนที่เป็นที่มาของชื่อแก่ง ในแต่ละวันจะมีนักท่องเที่ยวแวะเวียนมาชมความสวยงามของแก่งหินธรรมชาติ หรืออาจจะลงเล่นน้ำท่ามกลางบรรยากาศร่มรื่นสบายๆ นอกเหนือจากการมาชมปรากฏการณ์ กุ้งเดินขบวนในเดือน ส.ค. และ ก.ย.แล้ว

โปรแกรมเที่ยวอุบลฯคราวนี้ออกแนวธรรมชาติล้วนๆ ในช่วงกลางคืนไปดูกุ้งที่แก่งลำดวน พอฟ้าสว่างก็เปลี่ยนมาชมดอกไม้กันที่ *ภูานม้า...ป่าดง-นาทม* ที่ว่ากันว่าเป็น *แอ่งมหานทีแห่งบรรพกาล* ว่ากันว่าหลายล้านปีมาแล้วที่อีสานเคยเป็นแม่น้ำใหญ่และต่อมาก็ถูกกักร่อนไปเรื่อยๆจน กลายมาเป็นภูเขาหิน ซึ่งถ้าจะบอกว่าเกือบทั้งภาคอีสานไปจนจดลาวได้ เลยไปถึงเวียดนามได้ ก็มี ลักษณะแก่งหินแบบนี้อยู่หลายแห่ง เฉพาะที่อุบลราชธานี ก็มีทั้ง *ภูจันทร์แดง ภูานม้า สร้อยสวรรค์ ผาแต้ม แก่งตะนะ เทวลินไชย* ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นแหล่งศึกษาทางธรณีวิทยาที่สำคัญทั้งสิ้น

การท่องเที่ยวในเส้นทางธรรมชาติแถบนี้ของอุบลราชธานีทำให้ได้ความรู้หลายอย่าง โดยเฉพาะการเกิดขึ้นของหินธรรมชาติ ที่หลายคนบอกว่า นี่ละ... สโตนเฮนจ์ของจริง

อย่าง **เสาเจลิยง** หรือ **เอิร์ธฟิลลาร์** ซึ่งเป็นเสาทินทรายรูปทรงคล้ายดอกเห็ดบานกระจาย อยู่ตามลานหินในอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อ.โขงเจียม ถือว่าเป็นเสาทินยุคจูราสสิก ที่เกิดจากน้ำและ กรวดที่ลมพัดพามากัดเซาะต่อเนื่องเป็นเวลาหลายล้านปี... คนไทยพากันบินไปดูเสาทินที่อังกฤษ เอาเข้าจริงๆ เสาทินอายุล้านปีของไทยนี่ละมัทศวรรษสุดๆแล้ว และนอกจากเสาทิน ยังมีลานหินที่มี ลักษณะเป็นริ้วหลุมที่เกิดจากแผ่นหินที่แยกจากกันที่ใช้เวลาในการเปลี่ยนแปลงนับล้านปี...เลยทีเดียวน

มีคนเคยสำรวจและวิเคราะห์ชั้นหินของเสาทินและแผ่นหินที่นี่ และพบว่า มีส่วนประกอบ ของหินหลายชนิดทั้ง **เม็คควอตซ์ เม็คทินภูเขาไฟ และ เม็คทินเชิร์ต** ที่แสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ของ อุบลราชธานีและดินแดนอีสานใต้ในอดีตได้เป็นอย่างดี

เสร็จจากดูหินก็มาดูดอกไม้กันต่อ **ทุ่งดอกไม้ป่าดงนาทาม** ถือเป็นทุ่งดอกไม้ที่สวยงาม มากๆแห่งหนึ่งของเมืองอุบลฯ โดยเฉพาะช่วงปลายเดือน **ตุลาคม-พฤศจิกายน** บรรดาดอกไม้หลากสี ต่างแข่งกันบานอวดโฉม ขึ้นมาบนลานหิน ทั้งดอกหญ้า ดอกไม้ป่า และดอกไม้ชื่อเก๋ไก๋อย่าง **หยาด น้ำค้าง แดงอุบล เอนอ้า เหลืองพิสมร** และทุ่งดอกไม้ที่ได้ชื่อพระราชทานจากสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ในรัชกาลที่ 9 อย่าง **ดุสิตา สร้อยสุวรรณา มณีเทวา ทิพเกสร สรัสจันทร** เรียกว่า เหมือนเดินอยู่ในป่าดอกไม้อันเต็มไปด้วยความงดงามทั้งรูปทั้งนาม นอกจากพรรณไม้ป่าแล้วยังมี น้ำตกขนาดเล็กและขนาดกลางอยู่หลายแห่ง อย่างเช่น **น้ำตกสร้อยสวรรค์** ซึ่งจะมีสายน้ำตกให้เห็น เป็นลำสายงดงามในช่วงเดือน ก.ย.-ธ.ค.ของทุกปี

เสร็จจากเที่ยวท่องล่องป่าหิน ทุ่งดอกไม้ ก็ได้เวลาขึ้นสู่ **ผาชะนะได** เพื่อเตรียมพร้อมดู พระอาทิตย์ขึ้นก่อนใครในสยาม คึนนั้พวกเรากางเต็นท์นอนกันบนลานหินของผาชะนะได ที่กว่าจะ ขึ้นกันมาได้ก็ทุลักทุเลพอควร

เสียงนาฬิกาปลุกราวตีสี่ ทุกคนต่างลุกขึ้นทำภารกิจส่วนตัว ก่อนจะไปรวมตัวกันที่หน้าผา บนจุดสูงสุดของผาชะนะได ประมาณดีห้าสามสิบเจ็ดนาทึ พระอาทิตย์ดวงกลมโตค่อยๆ โผล่พ้น ขอบฟ้าเบื้องหน้าที่ด้านล่างเป็นลำน้ำโขง มีทะเลหมอกอันสวยงามคั่นกลาง

และเมื่ออาทิตย์ฉายแสงจ้า ผู้คนก็พากันกลับลงจากผาชะนะได อากาศจากเย็นเริ่ม กลายเป็นร้อน พอถึงตัวเมือง เลยต้องแวะเช็กอินกันซักนิดหน่อยที่ร้านกาแฟกลางทุ่งนาสุดชิค ด้วย อาคารลอฟต์เล็กท่ามกลางกลิ่นโคลนสาบควายอย่าง **“มา นา เด้อ”** ที่ต้องบอกว่า วันนี้ใครมาอุบลฯ แล้วไม่มาเช็กอินที่นี่ถือว่าเชย...

มาอุบลราชธานีคราวนี้ นอกจากจะเห็นวิถึง่าย ๆ แต่งงดงามแล้ว ยังได้รู้ว่า เมืองแห่ง อารยธรรมอีสานแห่งนี้เต็มไปด้วยมัทศวรรษธรรมชาติ ที่ต้องบอกว่า มาอุบลฯสักครั้ง...มีพลังไปอีก ลิบปี เด้อค่า...!!!!

ที่มา:หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, **เที่ยวตามตะวัน** (ฉบับวันเสาร์ที่ 6 ตุลาคม 2561), น.7.

ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากสารคดี

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

K นักเรียนรู้อะไรมาบ้าง แล้ว	W นักเรียนต้องการรู้ อะไร	L นักเรียนได้เรียนรู้อะไร	H จะหาความรู้เพิ่มเติม ได้อย่างไร
			

KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากสารคดี (ต่อ)

Mapping / แผนผังความคิด

Summarizing / สรุปใจความสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ

รหัสวิชา ท 22102 วิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

จำนวน 2 ชั่วโมง

*****

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ม. 2/3 เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เมื่อครูตั้งคำถาม นักเรียนสามารถตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับนิทานที่อ่านได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดเรื่องให้อ่านนักเรียนลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของนิทานลงในตารางบันทึกการอ่านจับใจความนิทานตามขั้นตอนการอ่านด้วยKWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิดได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระสำคัญ

นิทานเป็นงานเขียนประเภทที่ต้องอาศัยทักษะการอ่านจับใจความ เพราะผู้เขียนจะสอดแทรกแนวคิด ทศนคติไว้ การอ่านจับใจความนิทาน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องจับสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง หรือข้อความที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ตลอดจนจุดมุ่งหมายของผู้แต่งได้ดีขึ้นเมื่อผู้อ่านมีทักษะในการอ่านจับใจความได้ดีก็จะสามารถเข้าใจเรื่อง และแนวคิดของผู้เขียนได้ดียิ่งขึ้น

สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิทาน

หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน

ทักษะ / กระบวนการ (P)

- 1) การอ่าน การพูด การเขียน
- 2) การคิดวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A)

- 1) มีความสนใจใฝ่เรียนรู้
- 2) มีความขยัน
- 3) มีความรับผิดชอบ

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน

การประเมินผล

- 1) วิธีการประเมิน
  - สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน
  - ตรวจสอบผลงาน KWLH Plus – Chart
- 2) เครื่องมือประเมิน
  - แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน
  - แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart
- 3) เกณฑ์การประเมิน
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนในระดับ ดี
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินผลงาน KWLH Plus – Chartในระดับ ดี

กิจกรรมการเรียนรู้

การอ่านจับใจความนิทานเรื่อง “สามสหาย”

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนความรู้เดิม

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในชั่วโมงนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความประเภทนิทาน
2. ครูถามว่า นักเรียนรู้จักนิทานหรือไม่ นักเรียนเคยอ่านนิทานหรือไม่ นิทานเรื่องโปรดของนักเรียนคืออะไร

ขั้นกิจกรรมการอ่านจับใจความจากนิทาน

ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน ตามขั้นตอน KWLH Plus โดยใช้ KWLH Plus - Chart ครู นำเสนอเนื้อหาหัวข้อเรื่อง นักเรียนคิด-จับคู่-เรียนรู้ร่วมกันโดยให้นักเรียนจับคู่กันเองตามความสนใจ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What to know) คือ นักเรียนมีความรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับนิทานเรื่องสามสหาย จับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระดมสมองแล้วนำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียน ต้องการเรียนรู้อะไรจากนิทานเรื่องสามสหาย แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่คิด นำคำถามที่ได้มา บันทึกไว้ในตารางช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน เรียกว่าขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้ เกี่ยวกับอะไรบ้างจากนิทานเรื่องสามสหาย แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้กับคู่คิด เลือกข้อมูลจากการ อ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในตารางช่อง W แล้วนำข้อมูลนั้นมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่มีอยู่เดิม จากนั้นบันทึกลงในตารางช่อง L

ขั้นที่ 4 ขั้นการเสาะหาความรู้เพิ่มเติม H (How can we learn more) คือ นักเรียน สามารถเสาะหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ โดยการบอกแหล่งข้อมูลที่นักเรียนจะสามารถไปศึกษา เพิ่มเติมได้นอกเหนือจากที่ได้ในห้องเรียน แต่ละคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วบันทึกไว้ในตาราง ช่อง H

ขั้นที่ 5 ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) คือ นักเรียนแต่ละคู่ต้องทบทวนขั้น ต่างๆ ของการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ เข้าด้วยกัน จากนั้นนำ ข้อมูลมาสร้างแผนผังความคิด

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนใจความสำคัญหลังการอ่าน (Summarizing) คือ ให้นักเรียนแต่ละคู่ ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของนิทานเรื่องสามสหายครูสุ่มนักเรียน 2-3 คู่ออกมานำเสนอผลงาน

ขั้นการวัดและประเมินผล

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการซักถาม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน
2. ใบความรู้นิทาน เรื่อง สามสหาย
3. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากนิทาน

4. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

5. ห้องสมุด

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ .....

.....

ปัญหา/อุปสรรค .....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข .....

.....

แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง

1. ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการทำงานของนักเรียนเป็นคู่โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตารางตามความเป็นจริง

2. ระดับคุณภาพ ได้แก่

3 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นทุกครั้งหรือมากกว่า 3 ครั้ง

2 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งหรือ 2 – 3 ครั้ง

1 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 ครั้งหรือไม่ปฏิบัติ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ความสนใจในการเรียนรู้			การแสดงความคิดเห็น และกล้าแสดงออก			การให้ความร่วมมือในการ ตอบคำถาม			การให้ความร่วมมือใน การทำกิจกรรม			การรับผิดชอบงานที่ ได้รับมอบหมาย			รวม	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
1																		15
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
13																		
14																		
15																		

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 12 – 15 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 8 – 11 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 5 – 7 คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart และเกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนตอบ คำถามลงในใบ กิจกรรมชั้น KWLH	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบ สอดคล้องกับ คำถาม	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 1-2 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการแต่ คำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 3-4 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถามมากกว่า 4 ข้อ
การระบุแหล่ง ค้นคว้า	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 3 แหล่ง ขึ้นไป	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 2 แหล่ง	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 1 แหล่ง	- ไม่ได้ระบุแหล่ง ค้นคว้า
แผนภาพความคิด (Mapping) (เนื้อหา)	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่อง ที่อ่านทุกประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 1 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 2 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่อง ที่อ่าน 3 ประเด็น ขึ้นไป
(การเชื่อมโยง)	- การเชื่อมโยง ความคิดสัมพันธ์ กับคำสำคัญของ เรื่องที่อ่าน	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่อง ที่อ่าน 1 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่อง ที่อ่าน 2 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่อง ที่อ่าน 3 แห่งขึ้นไป
(สัมพันธ์ภาพ)	- สีที่แตกต่างจากกิ่งแก้ว เดียวกันใช้สี เดียวกัน - ขนาดของแกนมี ความยาวเท่ากับ คำหรือภาพ	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 2 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 1 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 2 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกัน มากกว่า 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำหรือ ภาพ มากกว่า 3 เส้น
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ครบทุกประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 1 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 2 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 3 ประเด็น
การเรียงลำดับ เนื้อหา	- เรียงลำดับ เนื้อหาถูกต้องจาก ลำดับแรกถึงลำดับ สุดท้าย	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 1 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 2 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 3 ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 23 – 28 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 17 – 22 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 11 – 16 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 7 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินชิ้นงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล	รายการที่ประเมิน			รวม	ระดับคุณภาพ
	KWLH	แผนภาพ ความคิด	การสรุป ใจความสำคัญ		
	4	4	4		
คู่คิดที่ 1 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 2 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 3 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 4 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 5 1. .... 2.					
คู่คิดที่ ... 1. .... 2.					
คู่คิดที่ ... 1. .... 2.					

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11 – 12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 9 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 7 – 8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 3 – 6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

สาระการเรียนรู้ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิทาน

สาระสำคัญ

นิทาน (Fable) หมายถึงเรื่องราวที่ถูกแต่งขึ้นหรือเล่าสืบต่อกันมา ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นเรื่องแต่งที่เกิดขึ้นจากจินตนาการ โดยมุ่งเน้นให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นสำคัญพร้อมทั้งแฝงไว้ด้วยค่านิยมที่พึงงามทางสังคม

การเลือกอ่านนิทาน

1. ต้องเป็นนิทานที่มีเนื้อหาสนุกสนานและเพลิดเพลิน
2. นิทานต้องไม่ยาวจนเกินไป ถ้าเป็นเรื่องยาวต้องสามารถตัดทอนหรือแบ่งเป็นตอนๆ ได้
3. เป็นเรื่องที่ส่งเสริมศีลธรรมอันดีงาม มีเนื้อหาเกี่ยวกับคำสอน ภาษิต คติข้อคิด คำสอนเตือนใจ และการประพฤติปฏิบัติตน เพื่อเป็นแบบอย่างแก่ผู้อ่านในการนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

ลักษณะตัวละครในนิทาน

ตัวละครในนิทานมักจะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง เพราะลักษณะพฤติกรรมหรือนิสัยของตัวละครในแต่ละเรื่องจะช่วยให้นิทานเรื่องนั้นๆ สนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งตัวละครในนิทานอาจเป็นเรื่องสมมติหรือแต่งขึ้นมา จะเป็นคน สัตว์ ต้นไม้ สิ่งของต่างๆ ก็ได้ บทบาทของตัวละครย่อมมีทั้งดีและร้าย เพื่อเป็นตัวแทนเปรียบเทียบระหว่างความดีและความชั่ว ความฉลาดและความโง่ หรือด้านอื่นๆ

ข้อคิดที่ได้จากนิทาน

นิทานทุกเรื่องย่อมแฝงไปด้วยข้อคิด คุณค่า คำสอน ประโยชน์ในการใช้ชีวิต ซึ่งถูกสอดแทรกเอาไว้ทั้งในเรื่องและตอนสรุปท้ายเรื่อง

การอ่านจับใจความนิทาน

การอ่านจับใจความสำคัญของนิทาน เป็นการอ่านจับใจความเรื่องที่เป็นบันเทิงคดีโดยเนื้อเรื่อง ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน และที่สำคัญนิทานจะให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน ในการอ่านจับใจความสำคัญของนิทาน ควรพิจารณาดังนี้

1. ชื่อเรื่อง การอ่านนิทานควรพิจารณาชื่อเรื่องเป็นอันดับแรก เนื่องจากชื่อเรื่องจะเป็นส่วนนำทางให้อ่านนิทานได้เข้าใจ เพราะชื่อเรื่องจะบอกให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ทันที อีกทั้งชื่อเรื่องของ

นิทานจะยกตัวละครขึ้นมาตั้งชื่อเรื่อง ทำให้ทราบว่านิทานเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ดังนั้นผู้อ่านจึงควรพิจารณาและให้ความสำคัญกับชื่อเรื่องเป็นอันดับแรก

2. ข้อคิดของเรื่อง การอ่านนิทานทุกเรื่องข้อคิดเป็นส่วนสำคัญที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณา เพราะจะทำให้มองเห็นแก่นของเรื่องได้ทันที หลังจากนั้นสรุปสาระสำคัญโดยตอบคำถามให้ได้ว่า ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม ซึ่งนอกจากจะแสดงว่าผู้อ่านจับใจความของเรื่องได้แล้ว ยังจะเป็นจุดชี้้นำให้เห็นถึงแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน อาจใช้หลักการอ่านจับใจความสำคัญเหมือน การอ่านเรื่องยาวๆ ทั่วไป คือเน้นการสรุปสาระสำคัญของเรื่อง ในลักษณะการย่อความซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. ตั้งใจอ่าน มีสมาธิในการอ่าน
2. อ่านเรื่องราวสั้นๆ ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
3. พยายามจับใจความสำคัญว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
4. ทบทวนเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจ พร้อมทั้งสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

ที่มา : - จิราภรณ์ บุญณรงค์, *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ* (มหาวิทยาลัยศิลปากร : บัณฑิตวิทยาลัย, 2554), 175-176.

- ณิชภรณ์ สุตรักษ์, *การอ่านจับใจความจากนิทาน* (ตรัง : โรงเรียนเทศบาล 6 (วัดตันตยาภิรม)).

ใบความรู้

หลักการอ่านจับใจความจากนิทาน

การอ่านจับใจความสำคัญของนิทาน เป็นการอ่านจับใจความเรื่องที่เป็นบันเทิงคดีโดยเนื้อเรื่อง ให้ความเพลิดเพลินในการอ่าน และที่สำคัญนิทานจะให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน ในการอ่านจับใจความสำคัญนิทาน ควรพิจารณาดังนี้

1. ชื่อเรื่อง การอ่านนิทานควรพิจารณาชื่อเรื่องเป็นอันดับแรก เนื่องจากชื่อเรื่องจะเป็นส่วนนำทางให้อ่านนิทานได้เข้าใจ เพราะชื่อเรื่องจะบอกให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ทันที อีกทั้งชื่อเรื่องของนิทานจะยกตัวละครขึ้นมาตั้งชื่อเรื่อง ทำให้ทราบว่านิทานเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ดังนั้นผู้อ่านจึงควรพิจารณาและให้ความสำคัญกับชื่อเรื่องเป็นอันดับแรก

2. ข้อคิดของเรื่อง การอ่านนิทานทุกเรื่องข้อคิดเป็นส่วนสำคัญที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณา เพราะจะทำให้มองเห็นแก่นของเรื่องได้ทันที หลังจากนั้นสรุปสาระสำคัญโดยตอบคำถามให้ได้ว่า ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม ซึ่งนอกจากจะแสดงว่าผู้อ่านจับใจความของเรื่องได้แล้ว ยังจะเป็นจุดชี้้นำให้เห็นถึงแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ การอ่านจับใจความสำคัญจากนิทาน อาจใช้หลักการอ่านจับใจความสำคัญเหมือนการอ่านเรื่องยาวๆ ทั่วไป คือเน้นการสรุปสาระสำคัญของเรื่อง ในลักษณะการย่อความซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ตั้งใจอ่าน มีสมาธิในการอ่าน
2. อ่านเรื่องราวสั้นๆ ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
3. พยายามจับใจความสำคัญว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร
4. ทบทวนเนื้อหาที่ยังไม่เข้าใจ พร้อมทั้งสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

ที่มา : - จิราภรณ์ บุญณรงค์, การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ (มหาวิทยาลัยศิลปากร : บัณฑิตวิทยาลัย, 2554),176.

- ณรัชกรณ์ สุตรักษ์, การอ่านจับใจความจากนิทาน (ตรัง : โรงเรียนเทศบาล 6 (วัดตันตยาภิรม)).

ใบความรู้นิทาน

เรื่อง สามสหาย

วัวสามตัวอาศัยอยู่ในทุ่งหญ้าแห่งหนึ่ง ทั้งสามเป็นเพื่อนรัก มีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ไม่ว่าจะออกไปกินหญ้า กินน้ำ หรือท่องเที่ยวไปไหน ก็จะไปด้วยกันทุกหนทุกแห่ง สามสหายจึงอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขมาช้านาน ความสามัคคีปรองดองกัน ทำให้มีพลังแกร่งกล้าในการต่อสู้ศัตรูที่จู่โจมมา สัตว์ทั้งหลายในทุ่งหญ้าต่างพากันครั่นคร้าม ไม่กล้ามารุกราน

แม้แต่สิงโตที่ชอบกินเนื้อวัวเป็นที่สุด ก็ยังไม่กล้าเฉียดเข้าไปใกล้สามสหายผู้ทรงพลัง ถึงจะเก่งอย่างไร สิงโตก็สามารถที่จะจัดการฆ่าวัวได้ที่ละตัวเท่านั้นไม่ใช่ฆ่าพร้อมๆ กันทั้งสามตัว สิงโตพยายามค้นคิดหาอุบายอยู่นานว่า จะทำอย่างไรจึงจะทำให้วัวทั้งสามแตกสามัคคีแยกจากกันได้ และในที่สุดสิงโตก็คิดออก

อยู่มาวันหนึ่ง สิงโตเดินมาพบวัวสามตัว เริ่มแผนการด้วยการเข้าไปทักทายอย่างอ่อนน้อม ถ่อมตน พูดจาผูกมิตรด้วย มิชานินานวัวสามตัวก็ตายใจ นึกว่าสิงโตจะมาเป็นมิตร จึงคบเป็นเพื่อนสนิท ได้โอกาสอันดีที่สิงโตเจ้าเล่ห์จะดำเนินแผนการขั้นต่อไป

เช้าตรู่วันหนึ่ง สิงโตจึงแอบกระซิบกับวัวที่อาวุโสที่สุดว่า

“คอยจับตาดูเพื่อนรุ่นน้องสองตัวของเจ้าให้ดีสิ ไม่เห็นรีว่า ทั้งสองตัวนะพยายามหลีกเลี่ยงไม่เข้ามาคลุกคลีกับเจ้า สงสัยจะแอบวางแผนเล่นงานเจ้าแน่ๆ เลย แต่ไม่เป็นไรหรอกนะ ถ้าเกิดอะไรขึ้น ข้านี้แหละจะช่วยเจ้าเอง”

วัวแก่หูเบา เชื่อคำพูดของสิงโตโดยไม่สงสัยแม้แต่น้อย

วันรุ่งขึ้น สิงโตเข้าไปหาวัวตัวที่อายุน้อยที่สุด พูดจาอุบายในทำนองเดียวกันว่า

“คอยจับตาดูพวกพี่ๆ ของเจ้าให้ดีสิ ไม่เห็นรีว่า ทั้งสองตัวนะพยายามหลีกเลี่ยงไม่พบหน้าเจ้า สงสัยจะแอบวางแผนเล่นงานน้องเล็กอย่างเจ้าแน่ๆ เลย แต่ไม่ต้องกลัวหรอกนะ ถ้าเกิดอะไรขึ้น ข้านี้แหละจะช่วยเจ้าเอง”

วัวหนุ่มก็เชื่อคำพูดของสิงโตโดยไม่เฉลียวใจอีกเช่นกัน

เมื่อต่างก็ระแวงแคลงใจกัน ไม่สามัคคีกลมเกลียวกันเหมือนแต่ก่อน วัวทั้งสามจึงแยกตัวออกจากกัน แต่ละตัวก็ต่างออกไปหากินตามลำพังในทุ่งหญ้าตัวละแห่ง

สิงโตกระหยิ่มยิ้มย่องที่แผนการทำลายความสามัคคีของวัวเป็นผลสำเร็จ เมื่อสบโอกาสเหมาะ สิงโตก็จัดการฆ่าวัวทีละตัวอย่างง่ายดาย ไม่นานวัวทั้งสามตัวจึงตกเป็นเหยื่ออันโอชะของสิงโต

ที่มา : ต้อยติ่ง, *โลกนิทาน* (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, ม.ป.ป.), น. 21-23.

ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากนิทาน

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

K นักเรียนรู้อะไรมาบ้าง แล้ว	W นักเรียนต้องการรู้ อะไร	L นักเรียนได้เรียนรู้อะไร	H จะหาความรู้เพิ่มเติม ได้อย่างไร
			

KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากนิทาน(ต่อ)

Mapping / แผนผังความคิด

Summarizing / สรุปใจความสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ
 หัตวีชา ท 22102 วิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ชั่วโมง

*****

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา
 ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ม. 2/3 เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เมื่อครูตั้งคำถาม นักเรียนสามารถตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องสั้นที่อ่านได้ถูกต้อง
2. เมื่อครูกำหนดเรื่องให้อ่านนักเรียนลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่กำหนดให้อ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถบันทึกใจความสำคัญของเรื่องสั้นลงในตารางบันทึกการอ่านจับใจความเรื่องสั้นตามขั้นตอนการอ่านด้วยKWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิดได้ถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถสรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระสำคัญ

เรื่องสั้นเป็นเรื่องแต่งขนาดสั้น มีการนำเสนอแก่นเรื่องเพียงประเด็นเดียว มีการดำเนินเรื่อง
 ในช่วงเวลาสั้นๆ เนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน เหตุการณ์ของเรื่องมีความสมเหตุสมผลกัน มุ่งให้เกิดความ
 เพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ ผู้อ่านต้องจับสาระสำคัญของเนื้อเรื่องให้ได้เพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่
 ผู้เขียนต้องการสื่อ เพราะผู้เขียนจะสอดแทรกแนวคิด ทักษะคติไว้ เมื่อผู้อ่านจับใจความได้ก็จะสามารถ
 เข้าใจเรื่อง และแนวคิดของผู้เขียนได้ดียิ่งขึ้น

สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องสั้น

หลักการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

ทักษะ / กระบวนการ (P)

1) การอ่านการพูด การเขียน

2) การคิดวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A)

- 1) มีความสนใจใฝ่เรียนรู้
- 2) มีความขยัน
- 3) มีความรับผิดชอบ

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่อง การอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

การประเมินผล

- 1) วิธีการประเมิน
  - สังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
  - ตรวจสอบผลงาน KWLH Plus – Chart
- 2) เครื่องมือประเมิน
  - แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
  - แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart
- 3) เกณฑ์การประเมิน
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในระดับ ดี
  - ผู้เรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินผลงาน KWLH Plus – Chartในระดับ ดี

กิจกรรมการเรียนรู้

การอ่านจับใจความเรื่องสั้น เรื่อง “ร้านค้า”

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนและทบทวนความรู้เดิม

1. ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ โดยในช่วงเวลานี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านจับใจความประเภทเรื่องสั้น
2. ครูถามว่า นักเรียนรู้จักเรื่องสั้นหรือไม่ นักเรียนเคยอ่านเรื่องสั้นหรือไม่ เรื่องสั้นเรื่องโปรดของนักเรียนคืออะไร

ขั้นกิจกรรมการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน ตามขั้นตอน KWLH Plus โดยใช้ KWLH Plus - Chart ครู นำเสนอเนื้อหาหัวข้อเรื่อง นักเรียนคิด-จับคู่-เรียนรู้ร่วมกัน โดยให้นักเรียนจับคู่กันเองตามความสนใจ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า ขั้น K (What to know) คือ นักเรียนมีความรู้ อะไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องสั้น เรื่องร้านค้า จับคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระดมสมองแล้วนำข้อมูลมาบันทึกไว้ในตารางช่อง K

ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างอ่าน เรียกว่า ขั้น W (What we want to know) คือ นักเรียน ต้องการเรียนรู้อะไรจากเรื่องสั้น เรื่องร้านค้า แล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับคู่คิด นำคำถามที่ได้มา บันทึกไว้ในตารางช่อง W

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังอ่าน เรียกว่าขั้น L (What we have learned) คือ นักเรียนได้เรียนรู้ เกี่ยวกับอะไรบ้างจากเรื่องสั้น เรื่องร้านค้า แลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้เรียนรู้กับคู่คิด เลือกข้อมูลจากการอ่านมาตอบคำถามที่กำหนดไว้ในตารางช่อง W แล้วนำข้อมูลนั้นมาเปรียบเทียบกับข้อมูลที่มีอยู่เดิม จากนั้นบันทึกลงในตารางช่อง L

ขั้นที่ 4 ขั้นการเสาะหาความรู้เพิ่มเติม H (How can we learn more) คือ นักเรียน สามารถเสาะหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ โดยการบอกแหล่งข้อมูลที่นักเรียนจะสามารถไปศึกษา เพิ่มเติมได้นอกเหนือจากที่ได้ในห้องเรียน แต่ละคู่แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน แล้วบันทึกไว้ในตาราง ช่อง H

ขั้นที่ 5 ขั้นการสร้างแผนผังความคิด (Mind Mapping) คือ นักเรียนแต่ละคู่ต้องทบทวนขั้น ต่างๆ ของการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและเชื่อมโยงเนื้อหาสาระต่างๆ เข้าด้วยกัน จากนั้นนำ ข้อมูลมาสร้างแผนผังความคิด

ขั้นที่ 6 ขั้นการเขียนใจความสำคัญหลังการอ่าน (Summarizing) คือ ให้นักเรียนแต่ละคู่ ช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องสั้น เรื่องร้านค้าสู่่มนักเรียน 2-3 คู่ออกมานำเสนอผลงาน

ขั้นการวัดและประเมินผล

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการซักถาม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบความรู้ เรื่อง หลักการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น
2. ใบความรู้เรื่องสั้น เรื่อง ร้านค้า
3. ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

4. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

5. ห้องสมุด

บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ .....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค .....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข .....

.....

.....

แบบสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง

1. ครูผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการทำงานของนักเรียนเป็นคู่โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตารางตามความเป็นจริง
2. ระดับคุณภาพ ได้แก่
  - 3 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นทุกครั้งหรือมากกว่า 3 ครั้ง
  - 2 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้นบ่อยครั้งหรือ 2 – 3 ครั้ง
  - 1 หมายถึง นักเรียนปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 ครั้งหรือไม่ปฏิบัติ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ความสนใจในการเรียนรู้			การแสดงความคิดเห็น และกล้าแสดงออก			การให้ความร่วมมือในการ ตอบคำถาม			การให้ความร่วมมือใน การทำกิจกรรม			การรับผิดชอบงานที่ ได้รับมอบหมาย			รวม	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
1																		15
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
13																		
14																		
15																		

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

- คะแนน 12 – 15   คะแนน อยู่ในระดับ ดี
 คะแนน 8 – 11   คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้
 คะแนน 5 – 7   คะแนน อยู่ในระดับ ควรปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินผลงาน KWLH Plus – Chart และเกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเขียนตอบ คำถามลงในใบ กิจกรรมชั้น KWLH	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบ สอดคล้องกับ คำถาม	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 1-2 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ครบทุกรายการแต่ คำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถาม 3-4 ข้อ	- บันทึกคำตอบได้ ไม่ครบทุกรายการ และคำตอบไม่ สอดคล้องกับ คำถามมากกว่า 4 ข้อ
การระบุแหล่ง ค้นคว้า	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 3 แหล่ง ขึ้นไป	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 2 แหล่ง	- ระบุแหล่ง ค้นคว้าได้ 1 แหล่ง	- ไม่ได้ระบุแหล่ง ค้นคว้า
แผนภาพความคิด (Mapping) (เนื้อหา)	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่องที่ อ่านทุกประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 1 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุม ประเด็นสำคัญ ของเรื่องที่อ่าน ขาด 2 ประเด็น	- เนื้อหา ครอบคลุมประเด็น สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 3 ประเด็นขึ้นไป
(การเชื่อมโยง)	- การเชื่อมโยง ความคิดสัมพันธ์ กับคำสำคัญของ เรื่องที่อ่าน	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 1 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 2 แห่ง	- การเชื่อมโยง ความคิดไม่ สัมพันธ์กับคำ สำคัญของเรื่องที่ อ่าน 3 แห่งขึ้นไป
(สัมพันธ์ภาพ)	- สีที่แตกต่างจากกิ่งแก้ว เดียวกันใช้สี เดียวกัน - ขนาดของแกนมี ความยาวเท่ากับ คำหรือภาพ	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 2 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 1 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกันมี 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำ หรือภาพ 2 เส้น	- สีที่แตกต่างจากกิ่ง แก้วเดียวกัน มากกว่า 3 สี - ขนาดของแกนมี ความยาวเกินคำหรือ ภาพ มากกว่า 3 เส้น
การสรุปใจความ สำคัญ (Summarizing)	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ครบทุกประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 1 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 2 ประเด็น	- สรุปใจความ สำคัญของเรื่อง ขาด 3 ประเด็น
การเรียงลำดับ เนื้อหา	- เรียงลำดับ เนื้อหาถูกต้องจาก ลำดับแรกถึงลำดับ สุดท้าย	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 1 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 2 ตำแหน่ง	- เรียงลำดับ เนื้อหาสลับที่ 3 ตำแหน่งขึ้นไป

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 23 – 28 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 17 – 22 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 11 – 16 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 7 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

แบบประเมินชิ้นงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

ชื่อ-สกุล	รายการที่ประเมิน			รวม	ระดับคุณภาพ
	KWLH	แผนภาพ ความคิด	การสรุป ใจความสำคัญ		
	4	4	4		
คู่คิดที่ 1 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 2 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 3 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 4 1. .... 2.					
คู่คิดที่ 5 1. .... 2.					
คู่คิดที่ ... 1. .... 2.					
คู่คิดที่ ... 1. .... 2.					

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

คะแนน 11 – 12 คะแนน อยู่ในระดับ ดีมาก

คะแนน 9 – 10 คะแนน อยู่ในระดับ ดี

คะแนน 7 – 8 คะแนน อยู่ในระดับ พอใช้

คะแนน 3 – 6 คะแนน อยู่ในระดับ ปรับปรุง

ผ่านเกณฑ์ในระดับ ดี

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

สาระการเรียนรู้ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องสั้น

สาระสำคัญ

เรื่องสั้น (Short story) คือ งานเขียนร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดีซึ่งเป็นเรื่องแต่งขนาดสั้น เป็นเรื่องสมมติ มีการนำเสนอแก่นเรื่องเพียงประเด็นเดียว มีการดำเนินเรื่องในช่วงเวลาสั้นๆ เนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน เหตุการณ์ของเรื่องมีความสมเหตุสมผลกัน และมุ่งให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นหลัก

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

แม้ว่า ผู้แต่งเรื่องสั้นจะมีอิสระในการสร้างสรรค์ได้อย่างกว้างขวาง แต่สังเกตลักษณะสำคัญที่แตกต่างจากงานเขียนบันเทิงคดีแบบอื่นได้ดังนี้

1. มีขนาดสั้นและมุ่งเสนอแนวคิดสำคัญเพียงอย่างเดียว
2. มีโครงเรื่องที่สนุก รั้าใจให้ติดตาม
3. มีการดำเนินเรื่องในช่วงระยะเวลาอันสั้น
4. มีตัวละครสำคัญน้อย
5. มีการสร้างฉาก บรรยากาศ บทสนทนา และองค์ประกอบต่างๆ ด้วยภาษาและกลวิธีการแต่งที่กระชับรัดกุมและทำให้เรื่องสมจริง
6. ทักษะการคิดของผู้แต่ง เรื่องสั้นทุกเรื่องผู้แต่งมักจะแทรกข้อคิด ค่านิยม และทัศนคติไว้ด้วย

ประเภทของเรื่องสั้น

เรื่องสั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. ประเภทการผูกเรื่องเน้นความสำคัญของโครงเรื่อง การสร้างความขัดแย้งพร้อมอุปสรรคของเรื่อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจปัญหา จบลงด้วยการหักมุมหรือพลิกความคาดหมายของผู้อ่าน เพื่อให้เรื่องมีความสนุกสนานมากขึ้น
2. ประเภทการสร้างตัวละครเน้นความสำคัญของลักษณะตัวละครให้โดดเด่นเป็นพิเศษ เป็น การดำเนินเรื่องด้วยการพฤติกรรมหรือการกระทำของตัวละคร
3. ประเภทการสร้างบรรยากาศเน้นความสำคัญที่ฉากหรือองค์ประกอบต่างๆ ผู้เขียนจะต้องมีกลวิธีการบรรยายเรื่องให้ตื่นเต้นรั้าใจ เช่น หวาดกลัว สยองขวัญ น่าเกลียด น่ากลัว เป็นต้น
4. ประเภทการใช้แนวคิด เป็นการนำเสนอแนวคิดอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้อ่าน เพื่อให้เกิด ความรู้ความคิดหรือประเทืองปัญญา

การอ่านจับใจความเรื่องสั้น

การอ่านจับใจความเรื่องสั้นให้ได้ถูกต้องแม่นยำอย่างรวดเร็ว นับเป็นเรื่องยากพอสมควร เพราะเป็นงานเขียนที่มุ่งให้ความสนุกเพลิดเพลิน จึงมักมีโครงเรื่องที่ซับซ้อนและไม่นิยมบอกเรื่องราวหรือแนวคิดสำคัญอย่างตรงไปตรงมา ผู้อ่านจึงควรใช้แนวทางพิจารณา ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง นับเป็นจุดชี้แนะหัวใจของเรื่องไว้เป็นอันดับแรก เรื่องสั้นบางเรื่องตั้งชื่อให้เห็นแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ชัดเจน แต่บางเรื่องก็ยากต่อการตีความจึงควรพิจารณาจากส่วนอื่นมาประกอบอีกครั้ง

2. แก่นเรื่อง นับเป็นจุดซ่อนเร้นที่ผู้แต่งเรื่องสั้นจะไม่นิยมบอกโดยตรง แต่ผู้อ่านก็สามารถค้นหาด้วยวิธีการดังนี้

2.1 พิจารณาจากข้อขัดแย้งของเรื่องแล้วติดตามผลของข้อขัดแย้งเหล่านั้นว่า คลี่คลายขยายตัวและสิ้นสุดลงอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้เห็นแก่นเรื่องได้ชัดเจนขึ้น

2.2 พิจารณาจากจุดสุดยอดของเรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่มักอยู่ตอนท้ายๆ ใกล้จบเรื่อง จะทำให้มองเห็นแก่นเรื่องได้ทันที

2.3 สรุปสาระสำคัญโดยการตอบคำถามให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม ซึ่งนอกจากจะแสดงว่า ผู้อ่านจับใจความของเรื่องได้แล้ว ยังจะเป็นจุดชี้แนะให้เห็นแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ง่ายด้วย

3. ภูมิหลัง แม้เรื่องสั้นจะเป็นเรื่องสมมติ แต่นิยมที่จะสร้างเรื่องให้ดูสมจริงมากที่สุด การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและเหตุการณ์ในเรื่อง จะช่วยให้จับใจความได้ง่ายขึ้น

4. น้ำเสียงหรือหางเสียงของผู้แต่ง เนื่องจากผู้แต่งเรื่องสั้นจะสามารถใช้จินตนาการและกลวิธีการสร้างสรรค์ได้อย่างกว้างขวาง และจะไม่บอกสาระสำคัญของเรื่องอย่างตรงไปตรงมาเช่นเดียวกับร้อยกรองไทยปัจจุบัน บางครั้งนำเสนอในลักษณะเสียดสีเหน็บแนม เป็นต้น การจับน้ำเสียงหรือหางเสียงของผู้แต่งให้ได้จะช่วยให้อ่านจับใจความของเรื่องได้แม่นยำขึ้น

5. เนื่องจากงานเขียนประเภทเรื่องสั้นไม่ได้มุ่งให้ความรู้หรือข้อเท็จจริงแก่ผู้อ่านเป็นหลัก การอ่านที่มุ่งจับใจความสำคัญเพียงเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม จึงอาจไม่ได้รสชาติและคุณค่าของบันเทิงคดีอย่างเพียงพอ ฉะนั้นการอ่านเพื่อจับใจความย่อยหรือใจความประกอบเพื่อเก็บรายละเอียดของเรื่องไปพร้อมกันด้วยเพื่อจะให้ได้รสชาติของเรื่องอย่างสมบูรณ์

ที่มา : แวมยุรา เหมือนนิล, การอ่านจับใจความพิมพ์ครั้งที่ 4 (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2556, 130-132.

ใบความรู้ หลักการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

การอ่านจับใจความเรื่องสั้นให้ได้ถูกต้องแม่นยำอย่างรวดเร็ว นับเป็นเรื่องยากพอสมควร เพราะเป็นงานเขียนที่มุ่งให้ความสนุกเพลิดเพลิน จึงมักมีโครงเรื่องที่ซับซ้อนและไม่นิยมบอกเรื่องราวหรือแนวคิดสำคัญอย่างตรงไปตรงมา ผู้อ่านจึงควรใช้แนวทางพิจารณา ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง นับเป็นจุดชี้แนะหัวใจของเรื่องไว้เป็นอันดับแรก เรื่องสั้นบางเรื่องตั้งชื่อให้เห็นแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ชัดเจน แต่บางเรื่องก็ยากต่อการตีความจึงควรพิจารณาจากส่วนอื่นมาประกอบอีกครั้ง

2. แก่นเรื่อง นับเป็นจุดซ่อนเร้นที่ผู้แต่งเรื่องสั้นจะไม่นิยมบอกโดยตรง ผู้อ่านจะต้องพิจารณาจากข้อขัดแย้งของเรื่องแล้วติดตามผลของข้อขัดแย้งเหล่านั้นว่า คลี่คลายขยายตัวและสิ้นสุดลงอย่างไรพิจารณาจากจุดสุดยอดของเรื่อง ซึ่งส่วนใหญ่มักอยู่ตอนท้ายๆ โก้ลับเรื่องและสรุปสาระสำคัญโดยการตอบคำถามให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม ซึ่งนอกจากจะแสดงว่า ผู้อ่านจับใจความของเรื่องได้แล้ว ยังจะเป็นจุดชี้แนะให้เห็นแก่นเรื่องหรือใจความสำคัญได้ง่ายด้วย

3. ภูมิหลัง แม้เรื่องสั้นจะเป็นเรื่องสมมติ แต่นิยมที่จะสร้างเรื่องให้ดูสมจริงมากที่สุด การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและเหตุการณ์ในเรื่อง จะช่วยให้จับใจความได้ง่ายขึ้น

4. น้ำเสียงหรือทางเสียงของผู้แต่ง การจับน้ำเสียงหรือทางเสียงของผู้แต่งให้ได้จะช่วยให้จับใจความของเรื่องได้แม่นยำขึ้น

5. เนื่องจากงานเขียนประเภทเรื่องสั้นไม่ได้มุ่งให้ความรู้หรือข้อเท็จจริงแก่ผู้อ่านเป็นหลัก การอ่านที่มุ่งจับใจความสำคัญเพียงเพื่อตอบคำถามให้ได้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และทำไม จึงอาจไม่ได้รับชาติและคุณค่าของบันเทิงคดีอย่างเพียงพอ ฉะนั้นการอ่านเพื่อจับใจความย่อยหรือใจความประกอบเพื่อเก็บรายละเอียดของเรื่องไปพร้อมกันด้วยเพื่อจะทำได้บรรลุผลของเรื่องอย่างสมบูรณ์

ที่มา : แวมมยุรา เหมือนนิล, *การอ่านจับใจความพิมพ์ครั้งที่ 4* (กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2556), 130-131.

ใบความรู้เรื่องสั้น

เรื่อง ร้านค้า

โดย ลาว คำหอม

ถึงแม้จะเป็นช่วงปลายฤดูหนาว แต่อากาศยามเช้าตรู่ยังเย็นเยียบ บริเวณลานหน้าบ้านริมถนนที่ตัดผ่านเข้าไปใจกลางหมู่บ้าน จึงยังคงมีชาวบ้านบางส่วนเฉพาอย่างยิ่งคนแก่กับเด็กนั่งล้อมวงฟังไฟเป็นกลุ่มๆ จะมีพิเศษออกไปหน่อยก็คงจะเป็นกลุ่มหน้าบ้านผู้ใหญ่บ้าน เพราะเมื่อมองดูจากเสื้อผ้าที่สวมใส่ นอกจากตัวผู้ใหญ่บ้านซึ่งสวมเสื้อสีดำบางๆ และหม้อผ้าขาวม้าทับอีกชั้นหนึ่งแล้ว คนอื่นๆ ต่างก็มีเสื้อหนาเตอะและรุ่มร่ามที่ดูจะให้ความอบอุ่นเพียงพอโดยไม่ต้องพึ่งกองไฟ

แขกทั้งสามที่แวะเข้ามาเยี่ยมท่านผู้ใหญ่บ้านคราวนี้รู้กันว่า เป็นกลุ่มอาจารย์และลูกศิษย์ที่สนใจปัญหาของชนบท ขณะที่ทั้งสี่คนกำลังล้อมวงคุยกันอยู่นั้น ชั่วขณะหนึ่งการสนทนาได้หยุดโดยอัตโนมัติ เมื่อมีเสียงรถเมล์ประจำหมู่บ้านวิ่งฝ่าลมหนาวมาจอดลงบนถนนเยื้องกับที่ที่ทั้งสี่คุยกันอยู่ เสียงแตรเรียกคนตั้งขึ้นหลายครั้ง

“ทำไมมาเข้ากันนั้ล่ะ เราจะไปคันนี้หรือ” ผู้ที่ถูกเรียกอาจารย์ถามขึ้นลอยๆ อย่างไม่แน่ใจ เพราะจำได้ว่า เคยพูดกันว่า จะออกจากหมู่บ้านตอนสายๆ เพื่อที่จะไม่ต้องไปแกร่วกันที่ตลาด จึงได้กะกันให้ไปถึงสถานีพอดีกับเวลาของรถไฟซึ่งจะผ่านมามาตอนเที่ยงๆ

“ยังดอกครับ นี่เพิ่งเป็นเที่ยวแรก สายๆ ยังมีอีกหลายคัน” ผู้ใหญ่บ้านตอบ ฝ่ายที่ถามยังคงมองไปที่รถยนต์ด้วยความสนใจ ในที่สุดก็ถามขึ้น

“เอ ท่านผู้ใหญ่ พวกนั้นเขาจะไปไหน”

“คงไปตลาดกันแหละครับ”

“ไปทำอะไร”

ที่ถามก็คงจะเป็นเพราะมองเห็นหลายคนที่เดินไปขึ้นรถเดินตัวเปล่าและแต่งตัวเหมือนกำลังจะออกไปท้องไรท้องนา มีบางคนเท่านั้นที่สังเกตเห็นว่าได้ถือขวดติดมือไปด้วย

“ก็คงไปหาของมากินมาใช้แหละครับ”

พอดีมีชาวบ้านอีกกลุ่มหนึ่งเดินผ่าน ผู้ใหญ่บ้านจึงร้องถามเพื่อความแน่ใจ

“น้ำปลาหมดกิน จะออกไปหาสักขวด”

หลายๆ คำตอบต่อมาก็ผสมผสานกันอยู่ระหว่างไม้ขีดสักกล่อง พริกแห้งสักกิโล หรือไม่กี่ยา แก้วปวดสักสองสามห่อ

ผู้ที่ถูกเรียกอาจารย์ฟังด้วยอาการงงๆ และมองตามจนกระทั่งร่วงไปพ้นจากสายตา ระหว่างกินข้าวมือเข้าแขกของผู้ใหญ่บ้านได้ปรารภขึ้นอีก

“ผมออกจะแปลกใจ เพราะตอนกลางวันวานนี้ผมได้ยินเสียงรถเข้ามาวิ่งร้องขายน้ำปลาในหมู่บ้าน แต่เมื่อสักครู่หลายคนก็บอกว่าจะออกไปซื้อน้ำปลา ทำไมจึงไม่ซื้อไว้เสียตั้งแต่เมื่อวาน”

“เขาคงจะไม่อยู่บ้านกัน ตอนกลางวันมักพากันออกไปอยู่ตามไร่ตามนา”

“เท่าที่ฟัง ของที่พากันออกไปซื้อก็เป็นพวกกระจุกระจิกเหมือนๆ กัน”

“ครับ”

“ทำไมไม่คิดฝากใครสักคน ไปคนเดียวก็น่าจะพอและประหยัดค่ารถได้หลายสตางค์”

“ครับ”

“น่าเสียดายเวลาทำงานด้วย กว่าจะไปกว่าจะกลับก็รวมๆ สามชั่วโมง ถ้าไปคนเดียวคนที่อยู่ก็จะได้เวลาดำเนินเพิ่มตั้งสามชั่วโมง”

“ครับ”

เมื่ออ้อมข้าวมือเข้าแล้วแขกของท่านผู้ใหญ่ก็ยังไม่หมดความสนใจในเรื่องที่คุยกันค้างอยู่

“ผมลองกะดู คนที่ขึ้นรถหน้าบ้านก็ราวๆ เจ็ดแปดคน มองดูในรถไม่ต่ำกว่าสิบ ผมว่าถ้าสามารถจัดการได้ มอบหมายกันไปเพียงสองหรือสามคน คนที่อยู่บ้านก็จะได้เวลาทำงานของตนเองรวมกันแล้วอย่างน้อยก็สามสี่ชั่วโมง น่าเสียดายจริงๆ”

ผู้ใหญ่บ้านยังตั้งใจฟังด้วยความสนใจ แต่ไม่ออกความเห็น แขกที่มาเยือนจึงเป็นฝ่ายพูดต่อ

“หรือถ้าจัดการให้มีร้านค้าประจำหมู่บ้านขึ้นก็น่าจะเหมาะ ยิ่งถ้าเป็นร้านสหกรณ์ของหมู่บ้านก็จะดียิ่งขึ้น”

อากาศปลอดโปร่งปลายฤดูหนาว ดูเหมือนจะช่วยให้ความคิดความตั้งใจของอาจารย์เจิดจ้ามากขึ้น

“สังเกตดูสิ่งของที่จำเป็นที่ต้องออกไปซื้อหากี่ไม่ใช่ของใหญ่โตมีราคาแพงเท่าใดนัก ชาวบ้านเพียงแต่ร่วมกันออกทุนคนละยี่สิบสามสิบบาท แล้วจัดตั้งขึ้นเป็นร้านสหกรณ์ประจำหมู่บ้าน คงจะได้ประโยชน์มาก ถ้ารวมกันได้เราก็อาจติดต่อซื้อข้าวของเหล่านั้นโดยตรงจากผู้ผลิต ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลางก็จะได้ของราคาถูกลง ถึงปลายปีก็คิดบัญชีเฉลี่ยส่วนกำไรกันในหมู่ผู้ถือหุ้น ก็น่าจะช่วยยกฐานะของชาวบ้านขึ้นได้อีกทางหนึ่ง”

เมื่อเห็นเจ้าของบ้านฟังด้วยความสนใจ ท่านอาจารย์ก็บรรยายต่อ “เรื่องบัญชี เราก็อาจขอร้องให้นักศึกษาที่สนใจออกมาช่วยเป็นพี่เลี้ยงให้คำแนะนำในระยะต้นๆ ท่านผู้ใหญ่คิดยังไง”

“ดี ดีมากทีเดียวแหละครับ ถ้าอาจารย์จะช่วยได้อย่างนั้น”

เพราะยังเอร็ดอร่อยกับจินตนาการ แยกผู้ทรงวิทยาคุณก็ได้เลื่อนการเดินทางกลับของท่านออกไปอีกวันหนึ่ง เพื่อคอยฟังผลการหารือที่ผู้ใหญ่บ้านรับปากจะติเกราะเคาะ กลองเรียกลูกบ้านมาประชุมในตอนเย็น การหารือเป็นไปด้วยดี ชาวบ้านรับฟังความคิดเห็นของแขกของท่านผู้ใหญ่ มีแต่แววยินดีในดวงตา ส่วนใหญ่พร้อมที่จะเข้าร่วม ถึงขั้นที่ได้กางบัญชีออกมาจดชื่อผู้ยินดีจะถือหุ้น ซึ่งกะหยาบๆ เป็นเงินกว่าพันบาท ส่วนสถานที่ตั้ง ชาวบ้านจะช่วยกันออกแรงสร้างตัวเอง

ท่านอาจารย์เจ้าของความคิมนั่งหน้าบ้าน ฟังการประชุมด้วยความอิมเอิบใจ

เมื่อทุกสิ่งเริ่มจะเป็นรูปร่างขึ้น ปัญหาที่เหลือคงมีเพียงเรื่องของการจัดการ และเมื่อชาวเสืงหาตัวผู้จัดการ ชาวบ้านทุกคนกลับนิงเงียบ เมื่อคาดคั้นหนักเข้าและมีการเสนอชื่อหลายต่อหลายคน แต่ทุกคนที่ถูกเอ่ยถึงต่างปฏิเสธอย่างแข็งขัน ปราบกฎการณ์ช่วงนี้ทำให้ผู้ปรารณาติจากทางไกลออกจะรู้สึกผิดหวัง มีอยู่ตอนหนึ่งที่มีผู้เสนอให้ผู้ใหญ่บ้านรับเป็นผู้จัดการ แต่ผู้ถูกเสนอกก็อดเอื้อน และในที่สุดก็ปฏิเสธโดยอ้อมงานมาก

ในที่สุดก็มีการเสนอชื่อรายสุดท้าย ฟังจากคำนำหน้าชื่อถ้าไม่เคยเป็นอดีตสมภารเจ้าวัด ก็คงจะเป็นครูประชาบาลเกษียณอายุ เพราะมีคำนำหน้าว่า อาจารย์ แต่ท่านอาจารย์ของชาวบ้านก็ปฏิเสธซิงซัง และเมื่อถามถึงเหตุผล คำตอบของท่านง่ายและชัดเจนไม่มีใครกล้าถามต่อ

“ผมไม่สู้แล้ว จะเล่นให้มานั่งเฝ้าทรัพย์สินของคนอื่น วันดีคืนดี เกิดไ้อ้ผู้ร้ายมันเข้าปล้นกวาดเอาของเอาเงินไปหมด ผมไม่แยหรือ ท่านครีบอยู่บ้านนอกอย่างพวกผมนี่นะอย่าพูดถึงเงินพันเลย เพียงแต่ใครมีติดบ้านซึกห้าร้อยบาทก็นอนสะดุ้งแล้ว เพราะไม่รู้ว่เมื่อไรไ้อ้โจรมันจะมาเหยียบอกเอา”

ประโยคสุดท้ายเขาหันไปทางแขกผู้ทรงวิทยาคุณและเมตตารวมจากเมืองกรุง

ที่มา : ลาว คำหอม,รวมเรื่องสั้นลมแล้ง : ร้านค้า พิมพ์ครั้งที่ 3(กรุงเทพฯ : กำแพง, 2534), 21-26.

ใบงาน KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

ชื่อ-สกุล ..... ชั้น ..... ห้อง..... เลขที่ .....

K นักเรียนรู้อะไรมาบ้าง แล้ว	W นักเรียนต้องการรู้ อะไร	L นักเรียนได้เรียนรู้อะไร	H จะหาความรู้เพิ่มเติม ได้อย่างไร
			

KWLH Plus – Chart เรื่องการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้น(ต่อ)

Mapping / แผนผังความคิด

Summarizing / สรุปใจความสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

คำชี้แจง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความฉบับนี้เป็นแบบทดสอบสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน

คำถามแต่ละข้อจะมีข้อความให้อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วให้เลือกเครื่องหมายกากบาท X ทับข้อ ก ข ค ง ซึ่งมีค่าที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวลงในกระดาษคำตอบ เมื่อครูให้สัญญาณหมดเวลา ให้นักเรียนวางมือจากการทำข้อสอบทันที

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

ตม.เกาหลี เตือนอย่าเชื่อข่าวลือ เปลี่ยนผีน้อย เป็นคนถูกกฎหมาย

สำนักงานแรงงานไทย ณ กรุงโซล โปสต์คำเตือนจาก ตม.เกาหลี อย่าหลงเชื่อข่าวลือ เปลี่ยนผีน้อย เป็นคนถูกกฎหมายได้ ... เฟซบุ๊กเพจ สำนักงานแรงงานไทย ณ กรุงโซล ได้โพสต์ข้อความเตือนจาก ตม. เกาหลี ว่า อย่าหลงเชื่อข่าวลือว่า “สามารถเปลี่ยนผีน้อยเป็นคนถูกกฎหมายได้” กระทรวงยุติธรรมไม่มีมาตรการเปลี่ยนแปลงผู้พำนักอาศัยอย่างผิดกฎหมายเป็นถูกกฎหมายได้ และสำหรับผู้พำนักอาศัยอย่างผิดกฎหมาย จะถูกดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เนื่องจาก ขณะนี้ มีข่าวลือว่า “สามารถเปลี่ยนแปลงผู้ที่พำนักอาศัยแบบผิดกฎหมายเป็นผู้ที่สามารถพำนักอาศัยแบบถูกกฎหมายได้”

ไทยรัฐออนไลน์, 11 ต.ค. 2561.

1. จากข้อความข้างต้น ผู้ส่งสารมีจุดมุ่งหมายในลักษณะใด

- ก. ชี้แจง
- ข. เตือน
- ค. แนะนำ
- ง. แจงให้ทราบ

2. จากข้อความข้างต้นคำว่า “ผีน้อย” หมายถึงใคร

- ก. แรงงานผิดกฎหมาย
- ข. แรงงานต่างด้าว
- ค. แรงงานไร้ฝีมือ
- ง. แรงงานทาส

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3-4

จากเหตุการณ์ทีมหมูป่าติดถ้ำหลวง เชนางนอน จังหวัดเชียงราย ทีมข่าวมีเดียพีพีทีวีได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีเอาชีวิตรอดในการเดินป่า-ถ้ำ ดังนี้ ก่อนเข้าต้องแจ้งเจ้าหน้าที่และเตรียมความพร้อมของตัวเอง หลังจากเข้าไปแล้วออกมาไม่ได้ ต้องมีสติและรวมกลุ่ม อดอาหารแต่ห้ามอดน้ำ หาแหล่งน้ำ สร้างความอบอุ่น ถ้าไม่มีไฟฉายให้คลานต่ำ ทำสัญลักษณ์ ส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ และพยายามหาทางออก

ปรับปรุงจาก : <https://today.line.me>

3. บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามวิธีการเอาตัวรอดที่ปรากฏในข้อความข้างต้น

- ก. พยายามแยกตัวออกไปสำรวจหาทางออกจากป่าตามลำพัง
- ข. นำผืนหนังรอยางมีสติเพื่อรอคนมาช่วยเมื่อหลงอยู่ในป่า
- ค. ขวัญพยายามทำให้ร่างกายแห้งอยู่เสมอเมื่อหลงอยู่ในป่า
- ง. ทิพย์พยายามจุดไฟให้เกิดควันเพื่อบอกตำแหน่งเมื่อหลงอยู่ในป่า

4. ถ้ำหลวง อยู่ในเขตภูมิภาคใดต่อไปนี้

- ก. ใต้
- ข. เหนือ
- ค. ตะวันตก
- ง. ตะวันออก

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบข้อ 5-6

'อิเหนา' ดินไหวอีก ลุ้นระทึก-ไร้สีนามิ ยอดทะลุ 1,350 ศพ

ดินไหวอีกระลอก แต่ไม่มีสีนามิ สลด... คลื่นยักษ์สีนามิแดนอิเหนาครั้งก่อน กลืนชีวิตชาวชวา โดยพุ่งถึง 1,350 คน ในจำนวนนี้เป็นเด็กนักเรียนที่กำลังเข้าค่ายคัมภีร์ไบเบิล 34 ศพ ตายคาโบสถ์ ขณะที่การค้นหาผู้เสียชีวิตและผู้รอดชีวิตใต้ซากอาคารที่พังเสียหาย ยังดำเนินต่อไป เผยมีผู้คนขาดแคลนอาหารและน้ำดื่มกว่า 2 แสนคน...

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 3 ต.ค. 2561.

5. คำว่า “อิเหนา” หมายถึงประเทศใดต่อไปนี้

- ก. บรูไน
- ข. มาเลเซีย
- ค. ฟิลิปปินส์
- ง. อินโดนีเซีย

6. ข้อใดสรุปใจความสำคัญของข้อความข้างต้นได้ถูกต้องที่สุด
- เกิดแผ่นดินไหวและสึนามิในดินแดนอิเหนา
  - เกิดแผ่นดินไหวและสึนามิทำให้เด็กนักเรียนเสียชีวิต 34 ศพ
  - เกิดแผ่นดินไหวและสึนามิทำให้อยอดผู้เสียชีวิตพุ่งถึง 1,350 คน
  - เกิดแผ่นดินไหวและสึนามิทำให้มีผู้ขาดแคลนอาหารและน้ำดื่มกว่า 2 แสนคน

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7

รำลึกสงท้าย

ประชาชนจำนวนมาก บ้างก็อุ้มลูกจูงหลาน หลังไหลเข้ามาเที่ยวภายในสวนสัตว์ดุสิต หรือเขาดินวนากันอย่างอุ้นหนาผาคั่ง โดยต่างมาต่อคิวเพื่อถ่ายภาพกับซุ้มที่มีข้อความ “บ้ายบาย 80 ปีเขาดินวนา” ไว้เป็นที่ระลึกกันอย่างคึกคัก ในวันที่ 31 กันยายน 2561 ซึ่งเป็นวันสุดท้าย ก่อนที่สวนสัตว์กลางเมืองหลวงจะปิดให้บริการถาวร เพื่อย้ายไปยังที่ใหม่ คลอง 6 ปทุมธานี

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, 1 ต.ค. 2561.

7. จากข้อความข้างต้นสวนสัตว์ดุสิตก่อตั้งเมื่อ พ.ศ.ใด

- 2478
- 2479
- 2480
- 2481

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม 8-9

จาก “เสือด้า” สู “หมีขอ” วนไป

“...เพราะธรรมชาติของ หมีขอ หรือ บินตุรง หรือ หมีกระรอก เป็นสัตว์หากินในเวลา กลางคืน อาศัยและหากินตามลำพัง แต่บางครั้งอาจอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ประกอบไปด้วยแม่และลูก ในเวลากลางวันจะอาศัยโพรงไม้เป็นที่หลบนอน อาหารได้แก่ ผลไม้และสัตว์ที่มีขนาดเล็กชนิดต่างๆ บนต้นไม้ทั้งแมลงและสัตว์เลื้อยคลาน ปีนต้นไม้เก่งมาก โดยใช้หางที่ยาวเกาะเกี่ยวกิ่งไม้จาก ต้นหนึ่งไปยังอีกต้นหนึ่ง นอกจากนี้ยังสามารถว่ายน้ำได้ด้วย มีการผสมพันธุ์กันตลอดทั้งปี ใช้เวลา ตั้งท้องนาน 3 เดือน ออกลูกครั้งละ 1-3 ตัว หมีขอมีพฤติกรรมเมื่อพบมนุษย์มักจะไม่กลัว แต่กลับอยากรู้อยากเห็น ที่สำคัญถูกขึ้นทะเบียนเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง และใกล้จะสูญพันธุ์แล้ว!...ที่เขียนถึง ธรรมชาติของหมีขอ เพราะอยากให้เห็นถึงความน่ารักของสัตว์โลกชนิดนี้ ไม่รู้ว่าคนล่ายิงมันลงได้ ยังไง?”

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, โดย สหบาท, 11 ต.ค. 2561.

8. ข้อใดกล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมของ “บินตรง” ไม่ถูกต้อง

- ก. กินผลไม้และสัตว์ขนาดเล็ก
- ข. หากินในเวลากลางคืน
- ค. ปีนต้นไม้ได้เก่งมาก
- ง. บินและว่ายน้ำได้

9. พฤติกรรมใดที่ทำให้หมีขอเป็นสัตว์ที่ถูกมนุษย์ล่าได้ง่าย

- ก. เป็นสัตว์อยากรู้อยากเห็นไม่กลัวคน
- ข. เป็นสัตว์ที่ชอบหากินตามลำพัง
- ค. เป็นสัตว์ชอบนอนกลางวัน
- ง. เป็นสัตว์เคลื่อนที่ช้า

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10

แสงสีฟ้าจากหน้าจอสารพิษแรงให้ตาบอดได้ แม้จะทราบกันดีว่าแสงสีฟ้า (Blue light) จากหน้าจออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่งผลเสียต่อสายตาของคนเราได้ แต่ล่าสุดนักวิทยาศาสตร์เพิ่งค้นพบสาเหตุที่ทำให้เป็นเช่นนั้น โดยพวกเขาเชื่อว่าสารเคมีสำคัญในดวงตาทำปฏิกิริยากับแสงสีฟ้าจนเกิดเป็นสารพิษทำลายจอประสาทตา

<https://www.bbc.com/thai/international>

10. ใจความสำคัญของข่าวเรื่องนี้เป็นอะไร

- ก. แสงสีฟ้าก่อสารพิษทำให้คนตาบอดได้
- ข. สารเคมีในดวงตาทำให้เกิดปฏิกิริยากับแสงสีฟ้า
- ค. นักวิทยาศาสตร์ค้นพบสาเหตุที่แสงสีฟ้าทำให้คนตาบอด
- ง. แสงสีฟ้าจากหน้าจออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่งผลเสียต่อสายตาคนเราได้

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11

เจาะหัวใจ ทำไมคนถึงโกหก

“...เรามักจะพูดกันว่า เราโกหกเพื่อรักษาน้ำใจ สำนวนฝรั่งเรียกว่า White Lies ‘คำโกหกสีขาว’ ฟังดูบริสุทธิ์ โกหกแบบเล็กๆ น้อยๆ ที่ไม่ทำลายใคร แต่ในทางจิตวิทยามองว่าคนที่ใช้วิธีโกหกแบบนี้ เพราะเขาอยากเลี่ยงความอับอาย หรือไม่ก็เกิดเนื่องมาจากความรู้สึกว่าตนเองสำคัญไม่พอ หรืออาจเพราะไม่อยากทำร้ายความรู้สึกใคร...”

ไทยรัฐออนไลน์, โดย GQ Thailand, 1 ม.ค. 2560.

11. ข้อใดต่อไปนี้เป็น “คำโกหกสีขาว” ที่ต้องการทำให้ผู้ฟังสบายใจ

- ก. กานดาโกหกพ่อว่าตนเองสอบผ่าน
- ข. กรวิกโกหกพ่อว่าสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้
- ค. กานต์โกหกพ่อเรื่องต่อยกับเพื่อนที่โรงเรียน
- ง. กรกนกโกหกพ่อเกี่ยวกับเรื่องโรคร้ายที่แม่เป็น

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 12-13

เริ่มต้นอีกครั้งกับเทศกาล “กินเจ” 2561 หรือประเพณี “ถือศีลกินผัก” ในแบบลัทธิเต๋า เราเชื่อว่าหลายคนยังคงสงสัยถึงเรื่องราวของการกินเจ ข้อห้าม และวิธีปฏิบัติตนที่ถูกต้องในเวลา 9 วัน 9 คืน...

“...วิธีปฏิบัติตนที่ถูกต้องเมื่อกินเจ คือ รับประทานอาหารเจ งดอาหารรสจัด ซึ่งหมายถึงอาหารเผ็ด หวานมาก เปรี้ยวมาก เค็มมาก งดผักที่มีกลิ่นฉุนทั้งหลาย แยกภาชนะสำหรับอาหารเจ เท่านั้น รักษาศีลห้า รักษาจิตใจให้บริสุทธิ์ รักษาอารมณ์ ไม่พูดคำหยาบคาย รวมถึงงดการมีเพศสัมพันธ์ ทำบุญทำทาน ไหว้พระ สวดมนต์ นุ่งขาวห่มขาวตลอดเทศกาลกินเจ และควรแต่งกายชุดขาวเข้าร่วมพิธีกรรมต่างๆ ด้วย...”

ไทยรัฐออนไลน์, 9 ต.ค. 2561.

12. จากข้อความดังกล่าวบุคคลใดต่อไปนี้เป็นปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

- ก. วิภาแต่งกายด้วยชุดสีสดใส
- ข. อรรถมพตั้งใจรักษาศีลให้บริสุทธิ์
- ค. อนงค์ไหว้เจ้าในตอนเช้าของทุกวัน
- ง. กานดาหยุดงานตลอดเทศกาลกินเจ

13. ข้อใดต่อไปนี้เป็นชื่อเรื่องของข้อความข้างต้น

- ก. ต้นกำเนิดและที่มาของเทศกาลกินเจ
- ข. ข้อห้ามเทศกาลกินเจและวิธีปฏิบัติตนที่ถูกต้อง
- ค. เทศกาล “กินเจ” และ ประเพณี “ถือศีลกินผัก”
- ง. 9 วัน 9 คืน ถือศีลกินผัก ลดละเลิกอบายมุขทั้งปวง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 14-15

เจาะอาถรรพณ์ 10 เรื่อง ‘ทุ่งใหญ่นครสวรรค์’ ผืนป่าใหญ่แห่งตำนาน

6. บ้านหลังสุดท้ายของ สืบ นาคะเสถียร

สืบ นาคะเสถียร หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง เขาเป็นบุคคลต้นแบบของนักอนุรักษ์ไทย เป็นผู้รักป่าไม้และธรรมชาติด้วยกาย วาจา และใจ เขาตัดสินใจปลิดชีวิตของตนเองเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2533 เพื่อปลุกจิตสำนึกของคนในสังคมให้ตื่นขึ้น ให้ความสำคัญกับความเป็นไปของสถานการณ์ป่าไม้ และ สัตว์ป่าเมืองไทย

จนทุกวันนี้ สืบ นาคะเสถียร ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ของความมุ่งมั่นจริงจังในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ภายหลังจากการเสียชีวิตของสืบ 18 วัน มูลนิธิสืบ นาคะเสถียร ได้รับการก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 18 กันยายน 2533 วันเดียวกับการครบรอบ 94 ปีของกรมป่าไม้

ไทยรัฐออนไลน์, 6 ก.พ. 2561.

14. ปัจจุบัน (พ.ศ.2561) กรมป่าไม้ก่อตั้งมาแล้วกี่ปี

- ก. 122 ปี
- ข. 123 ปี
- ค. 124 ปี
- ง. 125 ปี

15. การตัดสินใจปลิดชีวิตของตนเองเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2533 ของสืบ นาคะเสถียร เกิดขึ้นเพราะสาเหตุใด

- ก. ต้องการอุทิศชีวิตเพื่อผืนป่า
- ข. ต้องการให้ก่อตั้ง มูลนิธิสืบ นาคะเสถียร
- ค. ต้องการปลุกจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากร
- ง. ต้องการกลายเป็นสัญลักษณ์ของความมุ่งมั่นจริงจังในการอนุรักษ์

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16-17

หว่า

เป็นไม้ต้นสูง 10-35 ม. ใบเดี่ยวออกตรงข้ามกัน รูปไข่หรือรูปรี เส้นขอบใบปิด ก้านใบยาว ดอกสีขาวหรือสีเหลืองอ่อนเป็นช่อที่ซอกใบหรือปลายยอด ฐานรองดอกรูปกรวย กลีบเลี้ยง 4 กลีบ กลีบดอก 4 กลีบ รูปกลมมน เกสรตัวผู้จำนวนมาก ผลสด รูปรีแกมรูปไข่ ฉ่ำน้ำ สีม่วงดำ ผิวมัน ขนาดประมาณ 1 ซม. เมล็ด มีสารช่วยลดน้ำตาลในเลือด

หนังสือสวนพฤกษศาสตร์ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ เล่ม 4.

19. เหมันต์ฤดู หมายถึง ฤดูใดต่อไปนี้

- ก. ฤดูฝน
- ข. ฤดูร้อน
- ค. ฤดูหนาว
- ง. ฤดูใบไม้ผลิ

20. จากข้อความข้างต้นเราสามารถใช้อุณหภูมิของฤดูใดต่อไปนี้เพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว

- ก. อุเบกขาต้องประกอบด้วยปัญญา
- ข. มุทิตาต้องประกอบด้วยปัญญา
- ค. กรุณาต้องประกอบด้วยปัญญา
- ง. เมตตาต้องประกอบด้วยปัญญา

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21-22

เหยี่ยวตัวหนึ่ง กำลังกลัดกลุ้มกับการหาอาหารไม่ได้ ฉับพลัน มันก็เห็นงูตัวหนึ่งนอนหลับอยู่ตรงซอกที่ร่มเย็น เหยี่ยวดีใจแทบเป็นบ้า โฉบเข้าไปจับงูตัวนั้นอย่างลึกลับ ไม่คาดฝันเลยว่าจะถูกงูฉกกัด ก่อนที่จะตาย เหยี่ยวพูดขึ้นว่า “น่าเจ็บใจนัก ฉันเพิ่งพบเหยื่อที่ฟ้าประทานให้ แต่กลับต้องตายเพื่อเหยื่อชิ้นนี้”

นิทานเตือนสติ : เหยื่อเป็นพิษ.

21. คำพูดของเหยี่ยวที่ว่า “น่าเจ็บใจนัก ฉันเพิ่งพบเหยื่อที่ฟ้าประทานให้ แต่กลับต้องตายเพื่อเหยื่อชิ้นนี้” เป็นคำพูดในลักษณะใด

- ก. ตัดพ้อ
- ข. สำนึกผิด
- ค. ทอดอาลัย
- ง. ประชดประชัน

22. ข้อคิดที่นักเรียนได้จากเรื่องนี้คืออะไร

- ก. คนที่ขาดสติมักทำอะไรโดยไม่คิด
- ข. คนที่เชื่อมั่นตนเกินไปย่อมประมาท
- ค. คนที่ไม่เตรียมพร้อมย่อมแพ้อยู่ร่ำไป
- ง. คนที่ขาดการระวังตัวย่อมประสบหายนะ

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 23-24

“...แมวน้อยใช้ปัญญา ร้องทำให้ปีศาจออกมาสู้กัน “แปลงร่างเป็นสิ่งโตหรือเจ้าโง่ เจ้าไม่รู้หรือ แมวนะ กลัวหนู!” แมวน้อยร้องขู่ ทันใดปีศาจก็แปลงร่างเป็นหนู แมวเจ้าปัญญาก็กระโดดตะครุบจับหนูแปลงและจัดการกินเป็นอาหาร...”

นิทานอีสป : แมวเจ้าปัญญา.

23. ข้อใดต่อไปนี้เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. ปีศาจแปลงร่างเป็นหนู
2. แมวบอกปีศาจว่าแมวกัวหนู
3. แมวร้องทำให้ปีศาจมาต่อสู้
4. แมวตะครุบหนูกินเป็นอาหาร

ก. 1243

ข. 2431

ค. 3214

ง. 4312

24. จากข้อความข้างต้นสัตว์ชนิดใดไม่ได้ถูกกล่าวถึง

ก. หนู

ข. แมว

ค. สิ่งโต

ง. เสือโคร่ง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 25-26

...ตอนสายวันรุ่งขึ้น ทั้งลูกชาย ลูกสาว ลูกเขย ลูกสะใภ้ ต่างร้องไห้สะอึกสะอื้น “ควายหายแล้วพ่อเอ๊ย” ลูกสาวร้องโวยวายขึ้นเป็นคนแรกเมื่อมองไปที่คอกควายพบแต่ความว่างเปล่า รั้วด้านตะวันออกถูกปลดลงทั้งแถบ “ขโมยเอาควายไปกินแล้ว ขโมยเอาควายไปกินแล้ว” ทุกคนกรูกันมาที่คอกควาย “ควายหายเสียแล้ว จะเอาข้าวที่ไหนมากิน?” ลูกชายพูดอย่างโกรธจัด “น้ำเต็มที่ กล้าก็ถอนแล้ว จะเอาอะไรไถนา?” แต่เมื่อมองไปที่เพิงของพ่อหน้าคอกควาย ทุกคนตกตะลึงอ้าปากค้าง แดดอ่อนๆ สาดแสงจับทั่วใบหน้า ดวงตาที่ลึกลงไปจากสันแก้มหลับปริ้ม เมื่อทุกคนถลาไปจนถึงจึงพบว่าแกยงหลับและกรนครอกๆ อย่างเป็นสุข...

รวมเรื่องสั้นฟ้าบ่กั้น : หมอเถื่อน โดย ลาว คำหอม.

25. จากข้อความข้างต้นมีตัวละครทั้งหมดกี่คน

ก. 4 คน

ข. 5 คน

ค. 6 คน

ง. 7 คน

26. ข้อใดต่อไปนี้เป็นประโยคใจความสำคัญของเรื่อง

- ก. ขโมยเอาควายไปกินแล้ว
- ข. ลูกชายพูดอย่างโกรธจัด
- ค. จะเอาข้าวที่ไหนมากิน?
- ง. จะเอาอะไรไถนา?

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 27-28

...เขาเดินมาช้าๆ เลื้อยลายสีสดพลัวมากับหมอกฝนที่ยังอ้อยอิ่งเป็นละอองอยู่ในแสงแดดอ่อนๆ กระทบน้ำที่ไหลย้อยแกว่งไปมาตามจังหวะเดิน “เป็นไงครับ” เขายิ้มอย่างกว้างขวางและทักมาแต่ไกล “ลุงนอนหลับบ้างไหม?” ทุกคนหันไปมองอย่างไม่เข้าใจ “ลุงนอนหลับไหมครับ?” เขาถามอีกเมื่อเดินเข้ามาใกล้ “วานนี้ผมให้ยานอนหลับแก่ไว้สามเม็ด” เขายิ้มและมองหน้าทุกคน “ฮ้า!” ลูกชายอุทาน “อ้าว ยานอนหลับ ยานอนหลับ มันแกก็วางยาพ่อฉันและเป็นพวกของขโมยนะซี” ขาดคำท่อนพินไม้เต็งขนาดเขื่องลอยลิวจับปลั้วะที่ท้ายทอย ร่างระหงหมุ่นตัวและล้มคว่ำ กระเป๋าน้อยกระเด็นไปอีกทางหนึ่ง

รวมเรื่องสั้นฟ้าปกกัน : หมอเถื่อน โดย ลาว คำหอม.

27. ข้อความที่ว่า “เขาเดินมาช้าๆ เลื้อยลายสีสดพลัวมากับหมอกฝนที่ยังอ้อยอิ่งเป็นละออง อยู่ในแสงแดดอ่อน กระทบน้ำที่ไหลย้อยแกว่งไปมาตามจังหวะเดิน” ใช้คำโวหารชนิดใด

- ก. สาธกโวหาร
- ข. เทศนาโวหาร
- ค. บรรยายโวหาร
- ง. พรรณนาโวหาร

28. จากข้อความข้างต้น ผู้อ่านต้องมีความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังในเรื่องใดจึงจะช่วยให้เข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น

- ก. การทำงานของหมอสมัยก่อน
- ข. สภาพของสังคมชนบทสมัยก่อน
- ค. อาชีพเกษตรกรกรรมของคนสมัยก่อน
- ง. บริบททางครอบครัวของคนสมัยก่อน

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

แบบสอบถามความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมแบบคู่คิดดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ระดับ	5
เห็นด้วยมาก	ให้ระดับ	4
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ระดับ	3
เห็นด้วยน้อย	ให้ระดับ	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ระดับ	1

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสน สามารถปฏิบัติตามได้ไม่ยากจนเกินไป					
2. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้					
3. นักเรียนได้รู้จักแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม					
4. นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำและช่วยเหลือ					
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้					
1. นักเรียนมีความสนใจสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน					
2. นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน					
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกันเรียนรู้กับเพื่อนเพื่อความสำเร็จของการทำงานคู่					
4. ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
1. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อนคู่คิด					
2. นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในชั้นเรียน					
3. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานอย่างเป็นระบบ					
4. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ					

ภาคผนวก ค

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม
 ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม
 ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม
 ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม
 ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ขององค์ประกอบและความเหมาะสม
 ถูกต้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
1.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
3. เนื้อหา				
3.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
4.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	+1	+1	+1	1.00
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1.00
5. สื่อการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00
6.2 สอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.00
6.3 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
การอ่านจับใจความ

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรม	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
				คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข่าว	นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ ข่าว	ความเข้าใจ	1	0	+1	+1	0.67
		ความรู้/จำ	2	+1	+1	+1	1.00
		ความรู้/จำ	3	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	4	+1	+1	+1	1.00
		ความรู้/จำ	5	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	6	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	7	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	8	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	9	+1	+1	+1	1.00
บทความ	นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ บทความ	ความรู้/จำ	10	+1	+1	+1	1.00
		ความรู้/จำ	11	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	12	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	13	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	14	+1	+1	+1	1.00
		ความรู้/จำ	15	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	16	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	17	+1	+1	+1	1.00
สารคดี	นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ สารคดี	ความเข้าใจ	18	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	19	+1	+1	+1	1.00
		ความรู้/จำ	20	+1	+1	+1	1.00
		ความรู้/จำ	21	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	22	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	23	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	24	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	25	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	26	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
การอ่านจับใจความ (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	พฤติกรรม	ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
				คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
นิทาน	นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ นิทาน	ความเข้าใจ	27	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	28	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	29	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	30	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	31	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	32	+1	+1	+1	1.00
		ความรู้/จำ	33	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	34	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	35	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	36	+1	+1	+1	1.00
เรื่องสั้น	นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านจับใจความ เรื่องสั้น	ความรู้/จำ	37	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	38	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	39	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	40	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	41	+1	+1	+1	1.00
		ความเข้าใจ	42	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	43	+1	+1	0	0.67
		ความรู้/จำ	44	+1	+1	+1	1.00
		นำไปใช้	45	+1	0	+1	0.67

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH PLUS ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเป็นลำดับต่อเนื่องไม่สับสนสามารถปฏิบัติตามได้ไม่ยากจนเกินไป	+1	+1	+1	1.00
2. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามและตอบคำถามในสิ่งที่อยากรู้	+1	+1	+1	1.00
3. นักเรียนได้รู้จักแหล่งข้อมูลที่หลากหลายในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	+1	+1	+1	1.00
4. นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง โดยครูเป็นผู้คอยแนะนำและช่วยเหลือ	+1	+1	+1	1.00
ด้านบรรยากาศในการเรียนรู้				
1. นักเรียนมีความสนใจสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	+1	+1	+1	1.00
2. นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองและยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	+1	+1	+1	1.00
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกันเรียนรู้กับเพื่อนเพื่อความสำเร็จของการทำงานคู่	+1	+1	+1	1.00
4. ครูคอยช่วยเหลือแนะนำนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1.00
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				
1. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและเพื่อนคู่คิด	+1	+1	+1	1.00
2. นักเรียนได้รับความรู้ใหม่ๆ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในห้องเรียน	+1	+1	+1	1.00
3. นักเรียนได้ฝึกคิดและทำงานอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1.00
4. นักเรียนสามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันและในวิชาอื่นๆ	+1	+1	+1	1.00

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ

ข้อที่	P	r	ข้อที่	P	r	ข้อที่	P	r
1.	0.63	0.35	16.	0.80	0.20	31.	0.50	0.50
2.	0.75	0.40	17.	0.55	0.30	32.	0.78	0.35
3.	0.60	0.20	18.	0.73	0.25	33.	0.80	0.40
4.	0.78	0.35	19.	0.80	0.30	34.	0.35	0.30
5.	0.80	0.30	20.	0.88	0.15	35.	0.23	0.25
6.	0.58	0.45	21.	0.45	0.20	36.	0.75	0.50
7.	0.58	0.25	22.	0.30	0.20	37.	0.63	0.25
8.	0.73	0.35	23.	0.75	0.30	38.	0.60	0.50
9.	0.85	-0.10	24.	0.05	-0.10	39.	0.43	0.25
10.	0.95	0.10	25.	0.63	0.35	40.	0.68	0.35
11.	0.78	0.25	26.	0.63	0.25	41.	0.45	0.20
12.	0.78	0.25	27.	0.60	0.30	42.	0.50	0.50
13.	0.53	0.35	28.	0.25	0.20	43.	0.33	0.25
14.	0.48	0.25	29.	0.35	0.20	44.	0.45	0.30
15.	0.75	0.30	30.	0.53	0.53	45.	0.50	0.10

นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความมาแล้ว จำนวน 40 คน ได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่นำมาใช้ได้จำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยทำการเลือกข้อสอบให้เหลือ 30 ข้อ คือข้อ 1,2,4,5,6,7,8,11,12,13,14,16,17,18,19,22,23,25,27, 29, 30,31,32,33,37,39,40,41,42,44 จากข้อสอบทั้งหมด 45 ข้อ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ พบว่าแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

ตารางที่ 17 ผลคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด

คนที่	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	คนที่	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)
1	16	25	23	15	22
2	18	23	24	12	20
3	20	28	25	10	20
4	21	27	26	18	22
5	15	22	27	20	26
6	22	29	28	21	27
7	17	20	29	17	24
8	15	25	30	14	22
9	16	24	31	15	24
10	15	23	32	22	20
11	16	26	33	19	23
12	17	24	34	16	20
13	13	21	35	21	27
14	22	27	36	20	21
15	21	27	37	14	22
16	14	21	38	16	25
17	23	29	39	18	24
18	19	25	40	12	21
19	19	26	41	15	23
20	18	21	42	22	28
21	19	22	43	19	26
22	15	22	44	20	27

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พระมหามนตรี เกื้อทาน
วัน เดือน ปี เกิด	1 เมษายน 2533
สถานที่เกิด	อุบลราชธานี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษาปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. 2560 สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ แขนงวิชาไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 363 ต.นาจะหลวย อ.นาจะหลวย จ.อุบลราชธานี 34280

